

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 29ης Φεβρουαρίου 2016*

«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Υπηρεσίες διεθνούς αεροπορικής διαμεταφοράς — Απόφαση που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Καθορισμός των τιμών — Προσαυξήσεις και μηχανισμός τιμολογήσεως που επηρεάζει την τελική τιμή — Αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονται σε αίτηση απαλλαγής — Προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών — Κανόνες δεοντολογίας σχετικά με την αρχή της εμπιστοσύνης και την απαγόρευση διπλής εκπροσωπήσεως — Υποχρεώσεις πίστωσης — Επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Επιλογή των εταιριών — Πρόστιμα — Αναλογικότητα — Βαρύτητα της παραβάσεως — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Ίση μεταχείριση — Συνεργασία — Διακανονισμός — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων»

Στην υπόθεση T-265/12,

Schenker Ltd, με έδρα το Feltham (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους F. Montag, B. Kacholdt, F. Hoseinian, δικηγόρους, D. Colgan και T. Morgan, solicitors,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικά από τους A. Dawes και N. von Lingen, στη συνέχεια από τους A. Dawes και G. Meessen, επικουρούμενους από τους B. Kennelly και H. Mussa, barristers,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2012) 1959 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2012, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 [ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39462 – Transit), στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα, καθώς και αίτημα μεταρρυθμίσεως του προστίμου που της επιβλήθηκε στο πλαίσιο της αποφάσεως αυτής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Berardis, πρόεδρο, O. Czúcz (εισηγητή) και A. Popescu, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 24ης Σεπτεμβρίου 2014,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς και προσβαλλόμενη απόφαση

- 1 Με την απόφαση C(2012) 1959 τελικό, της 28ης Μαρτίου 2012, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 [ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39462 – Transit) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπίστωσε ότι εταιρίες που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των υπηρεσιών διεθνών αεροπορικών διαμεταφορών, σε χρονικές περιόδους μεταξύ των ετών 2002 και 2007 έλαβαν μέρος σε διάφορες συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα των υπηρεσιών διεθνών αεροπορικών διαμεταφορών, οι οποίες συνεπάγονταν τέσσερις διαφορετικές παραβάσεις του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ).
- 2 Η προσφεύγουσα, Schenker Ltd, ανήκει στην Deutsche Bahn AG (στο εξής: DB), γερμανική ανώνυμη εταιρία που ανήκει εξολοκλήρου στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Η DB είναι επικεφαλής εταιρία ενός ομίλου εταιριών (στο εξής: όμιλος DB) ο οποίος παρέχει υπηρεσίες μετακινήσεων και εφοδιαστικής παγκοσμίως. Ο όμιλος DB, υπό το σήμα DB Schenker και μέσω του ομίλου εταιριών Schenker ο οποίος περιλαμβάνει διάφορες εταιρίες, μεταξύ των οποίων και την προσφεύγουσα, παρέχει υπηρεσίες αεροπορικών διαμεταφορών [εμπιστευτικό]¹. Η Brink's Company (στο εξής: Brink's) πώλησε στην DB όμιλο εταιριών υπό τη διεύθυνση της Bax Global Inc., στον οποίο ανήκε και η Bax Global Ltd (UK). Μετά τη μεταβίβαση των δραστηριοτήτων της στην προσφεύγουσα, η Bax Global (UK) διέκοψε τις δραστηριότητές της και έπαυσε να υπάρχει.
- 3 Η παρούσα υπόθεση αφορά μία μόνο από τις τέσσερις παραβάσεις που αναφέρθηκαν στη σκέψη 1 ανωτέρω, και συγκεκριμένα τη σύμπραξη που αφορά το νέο σύστημα εξαγωγών (στο εξής: NES). Δεν αφορά τη σύμπραξη σχετικά με τον συντελεστή συναλλαγματικής προσαρμογής (στο εξής: CAF), τη σύμπραξη σχετικά με το σύστημα εκ των προτέρων δήλωσης φορτίου (στο εξής: AMS) ούτε τη σύμπραξη σχετικά με την προσαύξηση σε περιόδους αιχμής (στο εξής: PSS). Για τις ποινές που επέβαλε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση σε άλλες εταιρίες του ομίλου DB για τη συμμετοχή τους στις συμπράξεις που σχετίζονται με τον CAF, το AMS και την PSS, οι εταιρίες αυτές άσκησαν χωριστή προσφυγή, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της υποθέσεως T-267/12.
- 4 Οι συμπράξεις που αναφέρθηκαν στη σκέψη 3 ανωτέρω αφορούν την αγορά υπηρεσιών διεθνούς αεροπορικής διαμεταφοράς. Όπως περιέγραψε η Επιτροπή τον τομέα αυτό στις αιτιολογικές σκέψεις 3 έως 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ως υπηρεσίες διαμεταφοράς νοούνται η οργάνωση της μεταφοράς αγαθών, στην οποία μπορούν να περιληφθούν, επίσης, δραστηριότητες όπως ο εκτελωνισμός, η αποθήκευση και οι υπηρεσίες εδάφους, στο όνομα των πελατών ανάλογα με τις ανάγκες τους. Οι υπηρεσίες διαμεταφοράς διακρίνονται σε υπηρεσίες εσωτερικής διαμεταφοράς και υπηρεσίες διεθνούς διαμεταφοράς, όπως επίσης και σε υπηρεσίες αεροπορικής διαμεταφοράς, χερσαίας διαμεταφοράς και θαλάσσιας διαμεταφοράς (αιτιολογική σκέψη 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 5 Η σύμπραξη σχετικά με το NES, όπως την περιέγραψε η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 92 έως 114 της προσβαλλομένης αποφάσεως, συνοψίζεται ως εξής: το NES είναι σύστημα εκ των προτέρων εκτελωνισμού για τις εξαγωγές από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τις χώρες εκτός του ΕΟΧ, το οποίο θεσπίστηκε από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου το 2002. Κατά τη διάρκεια συναντήσεως, ομάδα διαμεταφορέων αποφάσισαν να θεσπίσουν προσαύξηση για τις δηλώσεις NES και συμφώνησαν ως προς το ύψος της προσαυξήσεως και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της. Μετά τη συνεδρίαση αυτή

1 — Εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται.

οι εν λόγω διαμεταφορείς αντάλλαξαν σειρά ηλεκτρονικών μηνυμάτων με σκοπό την παρακολούθηση της εφαρμογής της συμπράξεως. Οι αντισταγωνιστικές επαφές διήρκεσαν από την 1η Οκτωβρίου 2002 έως τις 10 Μαρτίου 2003.

- 6 Οι συζητήσεις σχετικά με τη σύμπραξη που αφορά το AMS και τον έλεγχο της εφαρμογής της πραγματοποιήθηκαν ιδίως στο πλαίσιο της ενώσεως Freight Forward International (Freight Forward Europe πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004, στο εξής: ένωση FFI).
- 7 Από την αιτιολογική σκέψη 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η έρευνα της Επιτροπής ξεκίνησε όταν υποβλήθηκε από την Deutsche Post AG (στο εξής: DP) αίτηση απαλλαγής βάσει της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17, στο εξής: ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας). Η DP συμπλήρωσε την αίτηση απαλλαγής με δηλώσεις και αποδεικτικά έγγραφα. Με έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 2007 η Επιτροπή χορήγησε στην DP απαλλαγή υπό όρους για πιθανολογούμενη σύμπραξη μεταξύ των ιδιωτών παρόχων υπηρεσιών διεθνούς διαμεταφοράς με σκοπό τον καθορισμό ή τη μετακύληση τελών και προσαυξήσεων.
- 8 Η Επιτροπή προέβη σε αιφνίδιους ελέγχους μεταξύ της 10ης και της 12ης Οκτωβρίου 2007.
- 9 [εμπιστευτικό] Η DB και οι θυγατρικές της υπέβαλαν αίτηση απαλλαγής από το πρόστιμο και, επικουρικά, αίτηση μείωσης του προστίμου λόγω επιείκειας (αιτιολογική σκέψη 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 10 Στις 5 Φεβρουαρίου 2010 η Επιτροπή απηύθυνε ανακοίνωση αιτιάσεων προς την προσφεύγουσα, στην οποία η προσφεύγουσα απάντησε (αιτιολογικές σκέψεις 87 και 89 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 11 Μεταξύ της 6ης και της 9ης Ιουλίου 2010 η Επιτροπή διοργάνωσε ακρόαση στην οποία μετέσχε η προσφεύγουσα (αιτιολογική σκέψη 89 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 12 Στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή έκρινε, βάσει των αποδείξεων που διέθετε, ότι η προσφεύγουσα ευθυνόταν, ως οικονομική διάδοχος της Bax Global (UK), για τη συμμετοχή της τελευταίας στη σύμπραξη σχετικά με το NES.
- 13 Στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή έκρινε ότι, όσον αφορά τη σύμπραξη σχετικά με το NES η προσφεύγουσα, ως οικονομική διάδοχος της Bax Global (UK), παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, μετέχοντας, από την 1η Οκτωβρίου 2002 έως τις 10 Μαρτίου 2003, σε ενιαία και διαρκή παράβαση στον τομέα των υπηρεσιών αεροπορικής διαμεταφοράς στην επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου, η οποία συνίστατο στον καθορισμό τιμών και άλλων εμπορικών όρων. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως ορίζει ότι για την εν λόγω παράβαση επιβάλλεται στην προσφεύγουσα πρόστιμο ύψους 3 673 000 ευρώ. Δεν έγινε μείωση του προστίμου της προσφεύγουσας για τη συνεργασία της με την Επιτροπή.
- 14 Από την αιτιολογική σκέψη 856 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε υπολογίστηκε βάσει των κατευθυντήριων γραμμών για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 2006).

Διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Ιουνίου 2012, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

- 16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, έθεσε εγγράφως ορισμένα ερωτήματα στους διαδίκους και τους κάλεσε να δώσουν τις απαντήσεις τους. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν εμπροθέσμως στο αίτημα αυτό.
- 17 Με έγγραφο της 5ης Σεπτεμβρίου 2014 η προσφεύγουσα κατέθεσε παρατηρήσεις επί της εκθέσεως ακροατηρίου.
- 18 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 24ης Σεπτεμβρίου 2014.
- 19 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως·
 - να ακυρώσει συνολικά ή, επικουρικώς, να μειώσει, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 20 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 21 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.
- 22 Ο πρώτος λόγος στηρίζεται, αφενός, σε παράβαση των άρθρων 4 και 7 και του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 1, σ. 1), προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και, αφετέρου, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP ήταν απαράδεκτα.
- 23 Με τον δεύτερο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να εκδώσει απόφαση για σύμπραξη σχετικά με το NES, δεδομένου ότι η σύμπραξη αυτή εξαιρούνταν από την εφαρμογή του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης, βάσει του άρθρου 1 του κανονισμού 141 του Συμβουλίου, περί μη εφαρμογής του κανονισμού 17 του Συμβουλίου στον τομέα των μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 30).
- 24 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κρίνοντας ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να έχει επηρεάσει αισθητά το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, παρέβη το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, τα άρθρα 4 και 7, του κανονισμού 1/2003 και την αρχή της χρηστής διοικήσεως και δεν τήρησε τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την έννοια του επηρεασμού του εμπορίου των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2004, C 101 σ. 81, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 2004).

- 25 Ο τέταρτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των άρθρων 4, 7 και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και παραβίαση των αρχών της προσωπικής ευθύνης και της χρηστής διοικήσεως, στο μέτρο που για τη συμπεριφορά της Bax Global (UK) θεωρήθηκε υπεύθυνη μόνον η προσφεύγουσα.
- 26 Με τον πέμπτο λόγο, αφενός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, καθορίζοντας το ύψος του προστίμου βάσει κύκλου εργασιών ο οποίος υπερβαίνει το ανώτατο ποσό που θα μπορούσε θεωρητικά να προκύψει από τη σύμβαση σχετικά με το NES, παρέβη το άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1/2003, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ ποινής και αδικήματος, την αρχή *nulla poena sine culpa* και την αρχή της χρηστής διοικήσεως, δεν τήρησε τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 και υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως. Αφετέρου, προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 27, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003 και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας.
- 27 Με τον έκτο λόγο η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά την εξέταση της αιτήσεως απαλλαγής και μειώσεως του προστίμου, παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, δεν τήρησε την ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας και υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως.
- 28 Ο έβδομος λόγος στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 2 του κανονισμού 1/2003, παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, αρνούμενη να διεξαγάγει συζητήσεις για τη διευθέτηση της διαφοράς σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την διεξαγωγή διαδικασιών διευθέτησης διαφορών εν όψει της εκδόσεως αποφάσεων δυνάμει του άρθρου 7 και του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2008, C 167, σ. 1, στο εξής: ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις διαδικασίες διευθετήσεως).
- 29 Στα δικόγραφα της η προσφεύγουσα διευκρινίζει ότι οι τέσσερις πρώτοι λόγοι προβάλλονται προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως και σκοπούν «κατά συνέπεια» και στην ακύρωση του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως. Οι λόγοι πέντε έως επτά και, επικουρικώς, ο τέταρτος λόγος προβάλλονται προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 30 Η προσφεύγουσα ζητεί, ακόμη, από το Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει την πλήρη δικαιοδοσία του, και οι λόγοι πέντε έως επτά προβάλλονται ρητώς προς στήριξη αυτού του αιτήματος. Επίσης, στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να μειώσει το ύψος του προστίμου, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία του.
- 31 Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται ότι τον έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων της Επιτροπής συμπληρώνει η πλήρης δικαιοδοσία που αναγνωρίζεται στον δικαστή της Ένωσης με το άρθρο 31 του κανονισμού 1/2003, σύμφωνα με το άρθρο 261 ΣΛΕΕ.
- 32 Η εν λόγω πλήρης δικαιοδοσία παρέχει στον δικαστή την εξουσία, πέραν του απλού ελέγχου νομιμότητας της κυρώσεως, να υποκαθιστά την Επιτροπή προβαίνοντας στη δική του εκτίμηση και, κατά συνέπεια, να εξαλείφει, να μειώνει ή να αυξάνει το πρόστιμο ή τη χρηματική ποινή που έχουν επιβληθεί. Όταν οι σκέψεις στις οποίες στηρίχτηκε η Επιτροπή για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου ή της χρηματικής ποινής είναι πλημμελείς, το τελικό όμως ύψος του προστίμου ή της ποινής που επιβλήθηκαν πρέπει να θεωρηθεί κατάλληλο, τότε η πλήρης δικαιοδοσία δίνει στον δικαστή την εξουσία να διατηρήσει το ύψος αυτό.

- 33 Συνεπώς, απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της πλήρους δικαιοδοσίας του, να εκτιμήσει, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεώς του, εάν το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα είναι ανάλογο με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της συγκεκριμένης παραβάσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, Shell Petroleum κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-343/06, Συλλογή, EU:T:2012:478, σκέψη 117 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Πρέπει να υπογραμμιστεί, όμως, ότι η άσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας δεν ισοδυναμεί με αυτεπάγγελτο έλεγχο και να υπομνησθεί ότι η διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης διεξάγεται κατ' αντιμωλίαν (απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, ΚΜΕ Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-389/10 P, Συλλογή, EU:C:2011:816, σκέψη 131).

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται, αφενός, σε παράβαση των άρθρων 4 και 7, καθώς και του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, και, αφετέρου, σε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως

- 35 Ο υπό κρίση λόγος στρέφεται κατά της διαπιστώσεως της Επιτροπής στην αιτιολογική σκέψη 658 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορούσε να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP.
- 36 Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει δύο σκέλη. Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κάνοντας χρήση των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP, παρέβη τα άρθρα 4 και 7, καθώς και το άρθρο 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη. Δεύτερον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, μη λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα επιχειρήματα που είχε προβάλει η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση των άρθρων 4 και 7, καθώς και του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη

- 37 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κάνοντας χρήση των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP, παρέβη τα άρθρα 4 και 7, καθώς και το άρθρο 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, που αναγνωρίζεται από το δίκαιο της Ένωσης και κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 και το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και στο άρθρο 6, της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950.
- 38 Κατά την προσφεύγουσα η Επιτροπή δεν είχε, εν προκειμένω, το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση της DP, και όφειλε να περατώσει την έρευνα ή, τουλάχιστον, να απομακρύνει από τον φάκελο τις επίμαχες πληροφορίες και τα εν λόγω αποδεικτικά μέσα. Καταρχάς, το δικηγορικό γραφείο C, το οποίο είχε επικουρήσει την DP κατά την προετοιμασία και την υποβολή της εν λόγω αιτήσεως, παραβίασε το επαγγελματικό απόρρητο καθώς και την απαγόρευση διπλής εκπροσωπήσεως και την αρχή της πίστεως έναντι των παλαιών πελατών. Κατά την προσφεύγουσα το συγκεκριμένο δικηγορικό γραφείο διαδραμάτισε διπλό ρόλο. Αφενός, ήταν ο νομικός σύμβουλος της ενώσεως FFI και των μελών της, στα οποία περιλαμβάνεται και η προσφεύγουσα. Αφετέρου, κατά τον ίδιο χρόνο ή, πάντως, λίγο μετά το πέρας της ανωτέρω σχέσεως, και ενώ εξακολουθούσε να υπέχει εκ του νόμου υποχρεώσεις που απορρέουν από την ιδιότητα του νομικού συμβούλου της ενώσεως FFI και των μελών της, το εν λόγω δικηγορικό γραφείο επικουρούσε την DP, τουλάχιστον από την 27η Ιουλίου 2006, κατά τη συλλογή, τη συγκέντρωση, την ανάλυση και την υποβολή πληροφοριών σχετικά με πιθανές παραβάσεις των κανόνων ανταγωνισμού της Ένωσης, ενώπιον διαφόρων αρχών ανταγωνισμού, περιλαμβανομένης της Επιτροπής. Δεύτερον, η DP παραβίασε την υποχρέωση πίστεως που υπέχει ως πρόεδρος και

γραμματέας της ενώσεως FFI. Ο λόγος για τον οποίον η επιχείρηση αυτή επέλεξε το δικηγορικό γραφείο C. ήταν αναμφίβολα ότι ήθελε να ωφεληθεί από τις ιδιαίτερες σχέσεις μεταξύ του γραφείου αυτού και της ενώσεως FFI και από εμπιστευτικές πληροφορίες που διέθετε λόγω των σχέσεων αυτών. Δεδομένου ότι οι συμπεριφορές που αφορούσαν, αφενός, το AMS, στις οποίες εμπλέκονταν μέλη της ενώσεως FFI, και αφετέρου το NES, ήταν στενά συνδεδεμένες μεταξύ τους, η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP όσον αφορά τη σύμπραξη σχετικά με το NES.

- 39 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι στο μέτρο που στο υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει στον δικηγόρο να χρησιμοποιεί τις γνώσεις και τις πληροφορίες που έχει αποκτήσει από τον πελάτη του σε βάρος του τελευταίου, πρόκειται για προβολή νέου ισχυρισμού, ο οποίος πρέπει να θεωρηθεί απαράδεκτος.
- 40 Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι στο δίκαιο της Ένωσης ισχύει η αρχή της ελεύθερης εκτιμήσεως των αποδείξεων (απόφαση της 8ης Ιουλίου 2004, *Dalmine* κατά Επιτροπής, T-50/00, Συλλογή, EU:T:2004:220, σκέψη 72).
- 41 Καταρχήν, καμία διάταξη ή γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης δεν απαγορεύει στην Επιτροπή να επικαλείται σε βάρος επιχειρήσεως δηλώσεις άλλων κατηγορούμενων επιχειρήσεων. Σε διαφορετική περίπτωση, το βάρος της αποδείξεως των συμπεριφορών που αντιβαίνουν στα άρθρα 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ, το οποίο φέρει η Επιτροπή, θα ήταν δυσβάστακτο και ασυμβίβαστο προς την αποστολή της επιβλέψεως της ορθής εφαρμογής των διατάξεων αυτών, η οποία της έχει ανατεθεί από τη Συνθήκη ΛΕΕ (απόφαση της 8ης Ιουλίου 2004, *JFE Engineering* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, Συλλογή, EU:T:2004:221, σκέψη 192).
- 42 Οι εξουσίες της Επιτροπής κατά τα προκαταρκτικά στάδια έρευνας και συλλογής πληροφοριών πρέπει, όμως, να συμβιβάζονται με τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, οι οποίες εφαρμόζονται σε όλες τις διαδικασίες εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού της Ένωσης.
- 43 Υπό το πρίσμα της ανωτέρω νομολογίας και των ανωτέρω αρχών πρέπει να εξετασθούν οι αιτιάσεις που στηρίζονται, πρώτον, στην παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου, δεύτερον, στην απαγόρευση της διπλής εκπροσωπήσεως καθώς και της αρχής της εμπιστοσύνης και, τρίτον, της υποχρέωσης πίστεως της DP.

Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται σε παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου

- 44 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP είναι απαράδεκτα και δεν έπρεπε να χρησιμοποιηθούν από την Επιτροπή, επειδή το δικηγορικό γραφείο C. είχε παραβιάσει το επαγγελματικό απόρρητο.
- 45 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι το απόρρητο των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών προστατεύεται στο επίπεδο του δικαίου της Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 18ης Μαΐου 1982, *AM & S Europe* κατά Επιτροπής, 155/79, Συλλογή, EU:C:1982:157, σκέψεις 18 έως 28).
- 46 Έτσι, στην περίπτωση μέτρων έρευνας της Επιτροπής τα οποία αφορούν επικοινωνία μεταξύ δικηγόρων και πελατών, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι λόγω της προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών αυτών απαγορεύεται η Επιτροπή να λαμβάνει γνώση του περιεχομένου τους. Εξάλλου, σε περίπτωση που έχει λάβει γνώση του περιεχομένου τους, η προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών αυτών δεν θα επέτρεπε στην Επιτροπή να στηρίξει σε αυτές απόφαση επιβολής προστίμου λόγω παραβάσεως του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια,

απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής, T-125/03 και T-253/03, Συλλογή, EU:T:2007:287, σκέψεις 86 έως 88 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 47 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, η προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών απαγορεύει, επίσης, στην Επιτροπή να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP. Το απόρρητο των επικοινωνιών μεταξύ δικηγόρων και πελατών πρέπει να επιτρέπει στους πελάτες να εμπιστεύονται τους δικηγόρους τους επικοινωνώντας μαζί τους με κάθε ειλικρίνεια, χωρίς να ανησυχούν ότι μπορεί να υπάρξει στο μέλλον αποκάλυψη των μεταξύ τους επικοινωνιών η οποία θα μπορούσε να τους ζημιώσει, επομένως οι επικοινωνίες αυτές δεν πρέπει να προστατεύονται μόνο από μέτρα έρευνας της Επιτροπής αλλά και από τυχόν κοινοποίησή τους από δικηγόρο κατά παράβαση του επαγγελματικού απορρήτου.
- 48 Ως προς το ζήτημα αυτό αρκεί να επισημανθεί ότι από την αιτιολογική σκέψη 658 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι όλες οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε η DP στην αίτηση απαλλαγής ήταν στη διάθεση όλων των μελών της ενώσεως FFI. Επομένως, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή, οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP ήταν στη διάθεση της DP, ανεξαρτήτως τυχόν παραβιάσεως του επαγγελματικού απορρήτου εκ μέρους του δικηγορικού γραφείου C.
- 49 Η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα που θα μπορούσε να κλονίσει τη διαπίστωση αυτή. Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται ότι παρά το γεγονός ότι η επιχείρηση στην οποία ανήκει ήταν μέλος της ενώσεως FFI και άρα ήταν σε θέση να ελέγξει το βάσιμο της ανωτέρω διαπιστώσεως της Επιτροπής, η προσφεύγουσα δεν επισημαίνει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο στην αίτηση απαλλαγής της DP το οποίο αποκαλύφθηκε από το δικηγορικό γραφείο C. κατά παράβαση του επαγγελματικού απορρήτου, αλλά επικαλείται, απλώς, ότι ο λόγος για τον οποίο η DP επέλεξε ως νομικό σύμβουλο το δικηγορικό γραφείο C. για την προετοιμασία της αιτήσεως απαλλαγής δεν μπορούσε παρά να είναι να «ωφεληθεί από προνομιακές καταστάσεις» που σχετίζονται με την προηγούμενη σχέση μεταξύ του εν λόγω δικηγορικού γραφείου και της ενώσεως FFI και των μελών της.
- 50 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση που στηρίζεται σε παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί το ζήτημα κατά πόσον η προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών απαγορεύει στην Επιτροπή να χρησιμοποιεί έγγραφα που της υποβλήθηκαν από επιχείρηση και τα οποία αποκάλυψε στην επιχείρηση αυτή δικηγόρος κατά παράβαση του επαγγελματικού απορρήτου.
- Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται σε παράβαση της απαγορεύσεως διπλής εκπροσωπήσεως και της αρχής της εμπιστοσύνης
- 51 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP ήταν απαράδεκτα, λόγω του ότι το δικηγορικό γραφείο C., ενεργώντας ως νομικός σύμβουλος της DP κατά την προετοιμασία και την υποβολή της αιτήσεως απαλλαγής, παρέβη την απαγόρευση διπλής εκπροσωπήσεως και παραβίασε την αρχή της εμπιστοσύνης οι οποίες προβλέπονται στον καταστατικό χάρτη των θεμελιωδών αρχών του ευρωπαϊκού νομικού επαγγέλματος και του κώδικα δεοντολογίας για τους Ευρωπαίους δικηγόρους του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 52 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται, καταρχάς, ότι καμία διάταξη του δικαίου της Ένωσης δεν προβλέπει ότι η Επιτροπή δεν έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί πληροφορίες και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία της έχουν υποβληθεί από επιχείρηση στο πλαίσιο αιτήσεως απαλλαγής, όταν ο δικηγόρος τον οποίο συμβουλευτήκε η εν λόγω επιχείρηση παρέβη την απαγόρευση της διπλής εκπροσωπήσεως ή την υποχρέωση πίστωσης έναντι παλαιών πελατών του.

- 53 Δεύτερον, δεδομένου ότι η Επιτροπή οφείλει να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης και κατά τα προκαταρκτικά στάδια έρευνας και συλλογής πληροφοριών (βλ. σκέψη 42 ανωτέρω), πρέπει να εξεταστεί αν η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP.
- 54 Στο πλαίσιο αυτό επισημαίνεται, προκαταρκτικώς, ότι η απαγόρευση διπλής εκπροσωπήσεως και η υποχρέωση πίστωσης που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν σκοπούν μόνο να διασφαλίσουν την ανεξαρτησία και την εντιμότητα των δικηγόρων, αλλά και να αποτρέψουν τη δημιουργία καταστάσεων στις οποίες οι δικηγόροι, λόγω συγκρούσεως μεταξύ των συμφερόντων διαφόρων πελατών τους, θα κινδύνευαν να παραβιάσουν το επαγγελματικό απόρρητο.
- 55 Ακόμη και αν υποθεθεί, όμως, αφενός, ότι οι κανόνες δεοντολογίας τους οποίους επικαλείται η προσφεύγουσα εκφράζουν κοινές γενικές αρχές οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής και, αφετέρου, ότι η συμπεριφορά του δικηγορικού γραφείου C. δεν ήταν σύμφωνη προς τους κανόνες αυτούς, διαπιστώνεται ότι υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι είχε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της D.P.
- 56 Συγκεκριμένα, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 48 και 49 ανωτέρω, στις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην εν λόγω αίτηση προέρχονταν από την DP και δεν ήταν προϊόν παραβιάσεως του επαγγελματικού απορρήτου εκ μέρους του δικηγορικού γραφείου C. Εξάλλου, δεν είναι υποχρεωτικό οι επιχειρήσεις να επικουρούνται ή να εκπροσωπούνται από δικηγόρο για την προετοιμασία και την υποβολή αιτήσεως απαλλαγής. Δεδομένων των συνθηκών αυτών, ακόμη και στην περίπτωση που ισχύουν οι δύο υποθέσεις της σκέψεως 55 ανωτέρω, η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να επισημανθεί, επίσης, ότι για τυχόν παράβαση, εκ μέρους των δικηγόρων του δικηγορικού γραφείου C., των σχετικών εθνικών κανόνων δεοντολογίας θα μπορούσαν να επιβληθούν κυρώσεις κατ' εφαρμογήν του εθνικού δικαίου.
- 57 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση που στηρίζεται σε παράβαση της απαγορεύσεως διπλής εκπροσωπήσεως και παραβίαση της αρχής της εμπιστοσύνης, χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το ζήτημα αν πρόκειται για έκφραση γενικών αρχών κοινών στα δίκαια των κρατών μελών, που πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής και αν η συμπεριφορά του δικηγορικού γραφείου C. ήταν σύμφωνη προς τις αρχές αυτές.

Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται σε αθέτηση της υποχρέωσης πίστωσης της DP.

- 58 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αίτηση απαλλαγής της DP είναι απαράδεκτη, λόγω του ότι η DP αθέτησε την υποχρέωση πίστωσης που υπέχει λόγω της θέσεως του προέδρου και του γραμματέα της ενώσεως FFI.
- 59 Καταρχάς, στο μέτρο που με την υπό εξέταση αιτίαση η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της ίδιας της αποφάσεως της DP να συνεργαστεί με την Επιτροπή, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί. Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι οι εξουσίες που διαθέτει η Επιτροπή κατά τα προκαταρκτικά στάδια έρευνας και συλλογής πληροφοριών δεν εξαρτώνται από τις επιχειρήσεις. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο για την ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας, δεδομένου ότι με την ανακοίνωση αυτή η Επιτροπή σκοπεί να παρακινήσει τις επιχειρήσεις να αποκαλύψουν παράνομες συμπράξεις και να συνεργαστούν στην έρευνά της καταγγέλλοντας τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων που έλαβαν μέρος σε αυτές.

- 60 Δεύτερον, στο μέτρο που η υπό εξέταση αιτίαση αφορά μόνο την απόφαση της DP να επιλέξει ως νομικό σύμβουλο το δικηγορικό γραφείο C., η αιτίαση αυτή πρέπει επίσης να απορριφθεί. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι η DP, επιλέγοντας ως νομικό σύμβουλο το δικηγορικό γραφείο C., παρέβη την υποχρέωση πίστεως, δεδομένων των συμφερόντων που διακυβεύονται εν προκειμένω, το γεγονός αυτό δεν εμποδίζει την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στην αίτηση απαλλαγής (βλ. σκέψη 56 ανωτέρω). Στο πλαίσιο αυτό πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, στην περίπτωση που η υποχρέωση πίστεως την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα δεν πρέπει θεωρηθεί αφεαυτής απαγορευμένη και άκυρη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 101, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, σε κάθε περίπτωση, για την αθέτηση των υποχρεώσεων στις οποίες αναφέρεται η προσφεύγουσα θα μπορούσαν να επιβληθούν κυρώσεις κατ' εφαρμογήν του εθνικού δικαίου.
- 61 Κατά συνέπεια, η τρίτη αιτίαση, που στηρίζεται σε αθέτηση της υποχρέωσης πίστεως της DP, πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 62 Επομένως, το πρώτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.
- Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως*
- 63 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως μη λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τα επιχειρήματα που είχε προβάλει κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, σχετικά με την παράβαση του επαγγελματικού απορρήτου, της απαγορεύσεως της διπλής εκπροσωπήσεως, της υποχρέωσης πίστεως και της υποχρέωσης εμπιστοσύνης.
- 64 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 65 Πρέπει να υπομνησθεί, προκαταρκτικώς, ότι στο πλαίσιο διαδικασίας επιβολής προστίμου σε επιχειρήσεις για παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ η Επιτροπή δεν μπορεί να αρκεστεί στην εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται από τις επιχειρήσεις, αλλά οφείλει, ενεργώντας σύμφωνα με όσα επιτάσσει η χρηστή διοίκηση, να συμβάλει με τα μέσα που έχει στη διάθεσή της στην εξακρίβωση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 13ης Ιουλίου 1996, Consten και Grundig κατά Επιτροπής, 56/64 και 58/64, Συλλογή, EU:C:1966:41, σ. 501).
- 66 Εν προκειμένω, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα επιχειρήματα σχετικά με την παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου. Συγκεκριμένα, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 48 και 49 ανωτέρω, η Επιτροπή εξέτασε την προέλευση των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που περιλαμβάνονταν στην αίτηση απαλλαγής της DP και διαπίστωσε ότι η DP διέθετε τις πληροφορίες και τα στοιχεία αυτά, ανεξαρτήτως τυχόν παραβιάσεως του επαγγελματικού απορρήτου εκ μέρους του δικηγορικού γραφείου C. Η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα που θα μπορούσε να αποδείξει ότι τα συμπεράσματα αυτά της Επιτροπής ήταν πλημμελή.
- 67 Εξάλλου, όσον αφορά τα επιχειρήματα σχετικά με παράβαση της απαγορεύσεως διπλής εκπροσωπήσεως, της υποχρέωσης πίστεως και της υποχρέωσης εμπιστοσύνης, αρκεί να υπομνησθεί, με παραπομπή στις σκέψεις 51 έως 61 ανωτέρω, ότι υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, οι παραβιάσεις αυτές, ακόμη και θεωρηθούν αποδεδειγμένες, δεν θα μπορούσαν να εμποδίσουν την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες. Επομένως, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει περαιτέρω τα εν λόγω επιχειρήματα.

68 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει επίσης να απορριφθεί, και επομένως πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος στο σύνολό του, χωρίς να απαιτείται να δοθεί απάντηση στο ζήτημα αν οι παραβάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα, οι οποίες αφορούν τη σύμπραξη σχετικά με το AMS, μπορούσαν να επηρεάσουν τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς τη σύμπραξη σχετικά με το NES.

2. Επί του δεύτερου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 1 του κανονισμού 141

69 Ο παρών λόγος στρέφεται κατά του συμπεράσματος της Επιτροπής, στις αιτιολογικές σκέψεις 644 έως 648 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορούσε να στηριχθεί στον κανονισμό 1/2003 προκειμένου να επιβάλει κυρώσεις στην προσφεύγουσα για τη συμμετοχή της Bax Global (UK) στη σύμπραξη σχετικά με το NES. Κατά την Επιτροπή η ανωτέρω σύμπραξη δεν εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25) βάσει της εξαιρέσεως για τις μεταφορές η οποία προβλέπεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 141. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή στηρίχθηκε ιδίως στο σκεπτικό ότι οι μετέχοντες στη σύμπραξη σχετικά με το NES συντόνισαν τη συμπεριφορά τους προκειμένου να μειώσουν τα στοιχεία αβεβαιότητας που αφορούσαν τα διάφορα συστατικά του τιμήματος στον τομέα της διαμεταφοράς και επομένως η εν λόγω σύμπραξη αφορούσε τις τιμές υπηρεσιών διαμεταφοράς και όχι τις τιμές των υπηρεσιών μεταφορών. Ακόμη και αν οι διαμεταφορές συνδέονταν συμβατικά με τις αεροπορικές εταιρίες, οι εν λόγω συμβατικοί δεσμοί αποτελούσαν τη βάση για την παροχή υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών, όχι όμως για την παροχή υπηρεσιών διαμεταφοράς, τις οποίες αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES.

70 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι οι ανωτέρω εκτιμήσεις της Επιτροπής είναι εσφαλμένες. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1 του κανονισμού 141 η Επιτροπή δεν είχε την αρμοδιότητα να εκδώσει απόφαση για την σύμπραξη σχετικά με το NES.

71 Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται ότι ο κανονισμός 1/2003 όπως ίσχυε μετά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 411/2004 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2004, για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3975/87 και τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3976/87 και του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, όσον αφορά τις αεροπορικές μεταφορές μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών (ΕΕ L 68, σ. 1), στον οποίο στήριξε η Επιτροπή την προσβαλλόμενη απόφαση, εφαρμόζεται στις αεροπορικές μεταφορές.

72 Βάσει, όμως, της νομοθεσίας που ίσχυε προ της εφαρμογής του κανονισμού 1/2003, ήτοι πριν από την 1η Μαΐου 2004, οι συμπράξεις που αφορούσαν τις αεροπορικές μεταφορές μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών εξαιρούνταν από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 17. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 1 του κανονισμού 141 ο κανονισμός 17 δεν εφαρμοζόταν στις συμπράξεις στον τομέα των μεταφορών οι οποίες είχαν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον καθορισμό των τιμών και των όρων μεταφοράς, τον περιορισμό ή τον έλεγχο της προσφοράς μεταφορών ή την κατανομή των αγορών των μεταφορών. Στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3975/87 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1987 σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού που ισχύουν για τις επιχειρήσεις στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών (ΕΕ L 374, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2410/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992 (ΕΕ L 240, σ. 18), προβλέφθηκε, βέβαια, η άρση της εξαιρέσεως αυτής για τις αεροπορικές μεταφορές μεταξύ αεροδρομίων της Κοινότητας, όχι όμως για τις αεροπορικές μεταφορές μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών.

73 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, έτσι, κατ' ουσίαν, ότι επειδή η συμμετοχή της Bax Global (UK) στη σύμπραξη σχετικά με το NES πραγματοποιήθηκε πριν από την 1η Μαΐου 2004, εξαιρούνταν από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 17 δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού 141. Κατά την προσφεύγουσα οι υπηρεσίες διαμεταφοράς και οι υπηρεσίες αποθηκείσεως NES αποτελούν τμήμα της διαδικασίας μεταφοράς και είναι, επομένως, υπηρεσίες μεταφορών υπό την έννοια των εν λόγω

άρθρου. Σε κάθε περίπτωση, οι υπηρεσίες διαμεταφοράς στο σύνολό τους, και ειδικότερα αυτές που αναφέρονται στο NES, αφορούν άμεσα τις αεροπορικές μεταφορές. Επομένως, η Επιτροπή δεν είχε το δικαίωμα να επιβάλλει κυρώσεις σε βάρος της προσφεύγουσας βάσει του κανονισμού 1/2003.

- 74 Πρέπει να εξεταστούν αρχικά τα επιχειρήματα τις προσφεύγουσας σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού 141, πριν εξεταστούν τα επιχειρήματά της σχετικά με το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν αφορούσε τις υπηρεσίες μεταφορών αλλά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς.

Επί της ερμηνείας του άρθρου 1 του κανονισμού 141

- 75 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σκοπός του άρθρου 1 του κανονισμού 141 είναι να εξαιρέσει έναν τομέα δραστηριοτήτων του κλάδου των μεταφορών, ήτοι όλες τις δραστηριότητες που αποτελούν τμήμα της διαδικασίας μεταφοράς, η δε έννοια του κλάδου οικονομικής δραστηριότητας μπορεί να είναι ευρύτερη από αυτή της σχετικής αγοράς. Κατά την εκτίμηση των δραστηριοτήτων που εξαιρούνται δυνάμει του άρθρου αυτού, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η φύση της οικονομικής δραστηριότητας των επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτό δεν μπορεί να γίνει καμία διάκριση όσον αφορά τα διάφορα επίπεδα δραστηριότητας μιας επιχείρησης. Έτσι, στην περίπτωση της Bax Global (UK) η Επιτροπή δεν έπρεπε να διακρίνει μεταξύ της αποκτήσεως του χώρου φορτώσεως από τους μεταφορείς, αφενός, και της προσφοράς του χώρου αυτού στους αποστολείς, αφετέρου. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 1 του κανονισμού 141 πρέπει να εφαρμοστεί για υπηρεσίες που συνδέονται με τις μεταφορές, με το επιχειρήμα ότι το άρθρο αυτό αναφέρεται στους «όρους μεταφοράς» και ότι το προοίμιο του εν λόγω κανονισμού αναφέρεται στις συμφωνίες, τις αποφάσεις και τις εναρμονισμένες πρακτικές που αφορούν άμεσα την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς.
- 76 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 77 Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει καταρχάς να υπομνησθεί ότι για να εξαιρεθεί συμπεριφορά επιχείρησης από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 17 δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού 141, η συμπεριφορά αυτή πρέπει να έχει ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού σε μια αγορά μεταφορών. Κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, πρέπει να εξαιρούνται βάσει του άρθρου αυτού μόνον οι συμπεριφορές που αφορούν άμεσα την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς.
- 78 Πρέπει να υπομνησθεί, εξάλλου, ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι η συμπεριφορά επιχείρησης η οποία δεν αφορά την εναέρια μεταφορά καθαυτή αλλά μια αγορά που βρίσκεται σε προηγούμενο ή σε μεταγενέστερο στάδιο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά άμεσα την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς και κατά συνέπεια δεν εξαιρείται βάσει του άρθρου 1 του κανονισμού 141 (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2003, British Airways κατά Επιτροπής, T-219/99, Συλλογή, EU:T:2003:343, σκέψεις 171 και 172).
- 79 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού 141 που προτείνει η προσφεύγουσα.
- 80 Συγκεκριμένα, ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού 141 κατά την οποία η διάταξη αυτή δεν εξαιρεί μόνο συμπράξεις που αφορούν τις υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών, αλλά εξαιρεί ένα σύνολο δραστηριοτήτων εντός του κλάδου των αεροπορικών μεταφορών, δεν συνάδει ούτε με το γράμμα της διατάξεως αυτής ούτε με την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού ούτε με την προαναφερθείσα νομολογία, από όπου προκύπτει ότι η σύμπραξη πρέπει να αφορά άμεσα την παροχή υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών.

- 81 Επίσης, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το άρθρο 1 του κανονισμού 141 δεν εξαιρεί το σύνολο των δραστηριοτήτων μιας επιχειρήσεως απλώς και μόνο επειδή τμήμα των δραστηριοτήτων της αφορά υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών. Επομένως, ακόμη και αν μια επιχείρηση ζητεί υπηρεσίες μεταφορών σε αγορά που βρίσκεται σε προγενέστερο στάδιο, οι δραστηριότητές της σε αγορά που βρίσκεται σε επόμενο στάδιο οι οποίες δεν αφορούν άμεσα υπηρεσίες μεταφορών, δεν εξαιρούνται βάσει του εν λόγω άρθρου.
- 82 Εξάλλου, πρέπει να απορριφθεί η ερμηνεία που προτείνει η προσφεύγουσα κατά την οποία το άρθρο 1 του κανονισμού 141 εξαιρεί όλες τις υπηρεσίες που συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από όσα αναφέρθηκαν στη σκέψη 80 ανωτέρω, η εν λόγω διάταξη εξαιρεί μόνο τις συμπράξεις που αφορούν άμεσα τις υπηρεσίες μεταφορών, αλλά δεν εξαιρεί τις συμπράξεις που αφορούν υπηρεσίες οι οποίες συνδέονται άμεσα με τις υπηρεσίες μεταφορών.
- 83 Εξάλλου, στο μέτρο που η προσφεύγουσα, προς στήριξη της ερμηνείας του άρθρου 1 του κανονισμού 141 που προτείνει, προβάλλει ότι το άρθρο αυτό αναφέρεται στους «όρους μεταφοράς», αρκεί η διαπίστωση ότι η συγκεκριμένη διατύπωση διευκρινίζει, απλώς, ότι δεν εξαιρούνται μόνο οι συμπράξεις που αφορούν τις τιμές των υπηρεσιών μεταφορών αλλά και οι συμπράξεις που καθορίζουν τους όρους συναλλαγής υπό την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ. Σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από αυτό δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι υπηρεσίες που δεν αποτελούν υπηρεσίες μεταφορών αλλά συνδέονται άμεσα με αυτές εξαιρούνται επίσης από την εφαρμογή του κανονισμού 17.

Επί των υπηρεσιών που αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES

- 84 Η προσφεύγουσα βάλλει επίσης κατά της εκτιμήσεως της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών.
- 85 Ως προς το ζήτημα αυτό, ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 3 έως 6, 64 έως 66, 614, 867 έως 872, και 877 έως 879 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή επισήμανε ότι από οικονομικής απόψεως οι διαμεταφορείς μετατρέπουν τις υπηρεσίες μεταφοράς και άλλες εισροές σε υπηρεσίες διαμεταφοράς, που ανταποκρίνονται σε συγκεκριμένες ανάγκες των πελατών τους. Οι ανάγκες αυτές δεν θα ικανοποιούνταν από τις επιμέρους υπηρεσίες που συνιστούν τις υπηρεσίες διαμεταφοράς. Οι διαμεταφορείς παρέχουν στους πελάτες τους ένα σύνολο υπηρεσιών που τους επιτρέπει να αποστέλλουν εμπορεύματα με ευκολία, χωρίς να χρειάζεται να ασχοληθούν με τις λεπτομέρειες της οργανώσεως της μεταφοράς. Αυτές οι υπηρεσίες περιλαμβάνουν τις υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών, αλλά μπορούν να περιλαμβάνουν επίσης υπηρεσίες αποθηκείσεως, διακινήσεως φορτίου, εφοδιαστικής ή χερσαίων μεταφορών και τελωνειακές και φορολογικές διαδικασίες. Αν οι αποστολείς ήταν υποχρεωμένοι να προμηθεύονται οι ίδιοι τις επιμέρους υπηρεσίες που απαιτούνται για να διασφαλιστεί η επιτυχής πραγματοποίηση της μεταφοράς του εμπορεύματος, τότε, αφενός, θα απέκειτο σε αυτούς να συντονίσουν τις διάφορες διαδικασίες ιδίως κινδύνω και, αφετέρου, δεν θα μπορούσαν να ωφεληθούν από τις οικονομίες κλίμακας που είναι σε θέση να επιτύχουν οι διαμεταφορείς με τη συγκέντρωση των εμπορευμάτων των διαφόρων πελατών τους. Αντιθέτως, οι διαμεταφορείς προχρηματοδοτούν ή αγοράζουν τις υπηρεσίες τρίτων που απαιτούνται για την παροχή υπηρεσιών διαμεταφοράς χονδρικής και εκ των προτέρων και είναι σε θέση, συγκεντρώνοντας τα εμπορεύματα των πελατών τους σε φορτία με το καταλληλότερο βάρος και τις καταλληλότερες διαστάσεις, να αξιοποιούν οικονομίες κλίμακας και να χρησιμοποιούν αποτελεσματικότερα τις δυνατότητες αυτές σε σχέση με ό,τι θα μπορούσε να επιτύχει μεμονωμένα κάποιος από τους πελάτες τους αν είχε προβεί ο ίδιος στην αγορά υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών ή συναφών υπηρεσιών απευθείας από αερομεταφορέα, από εταιρία παροχής υπηρεσιών εδάφους ή αποθηκείσεως. Για τους πελάτες των διαμεταφορέων οι υπηρεσίες διαμεταφοράς έχουν, επομένως, μεγαλύτερη αξία σε σχέση με την αξία των μεμονωμένων στοιχείων από τα οποία αποτελούνται.

- 86 Εξάλλου, ιδίως στις σκέψεις 129 και 130, 572, 645, 868, 869 και 872 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή έκρινε ότι ακόμη κι αν με τη σύμπραξη σχετικά με το NES οι διαμεταφορείς συμφώνησαν μόνο όσον αφορά την προσαύξηση NES, η εν λόγω σύμπραξη αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς. Καταρχάς, στο πλαίσιο αυτό, στηρίχθηκε στην εκτίμηση ότι η προσαύξηση NES αποτελούσε τμήμα του συνολικού τιμήματος που έπρεπε να καταβάλουν οι πελάτες για την παροχή υπηρεσιών διαμεταφοράς. Δεύτερον, επισήμανε ότι οι διαμεταφορείς που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη σχετικά με το NES δεν ήταν απλοί πάροχοι υπηρεσιών αποθηκείσεως NES, δεν θεώρησαν τους τρίτους που δεν ήταν διαμεταφορείς και παρείχαν μεμονωμένες υπηρεσίες αποθηκείσεως NES ως πραγματικούς ή δυνητικούς ανταγωνιστές και δεν επιδίωξαν να τους εντάξουν στη σύμπραξη σχετικά με τον NES. Τρίτον, έκρινε ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που διέθετε προέκυπτε ότι η απόφαση διαμεταφοράς να μην μετακυλήσει στους πελάτες του τον κίνδυνο και τα έξοδα με τη μορφή προσαυξήσεως μπορούσε να του προσπορίσει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην αγορά των υπηρεσιών διαμεταφοράς ως συνόλου υπηρεσιών. Δεδομένου ότι η αγορά υπηρεσιών διαμεταφοράς χαρακτηρίζεται από περιορισμένα περιθώρια κέρδους, μια μικρή αύξηση της τιμής ή η επιβολή ή μη μιας προσαυξήσεως θα μπορούσε να είναι καθοριστικής σημασίας για την απώλεια ή μη των πελατών των διαμεταφορέων, τη διατήρηση ή μη της βάσεως πελατών και την αξιοποίηση ή μη νέων εμπορικών ευκαιριών σε βάρος των ανταγωνιστών τους.
- 87 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι εκτιμήσεις αυτές είναι εσφαλμένες.
- 88 Καταρχάς, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι οι υπηρεσίες μεταφοράς περιλαμβάνονται στις υπηρεσίες διαμεταφοράς και ότι, από την άποψη των πελατών των διαμεταφορέων οι υπηρεσίες μεταφοράς ήταν πολύ σημαντικές, καθώς η οργάνωση της μεταφοράς αφεαυτής, χωρίς την ίδια τη μεταφορά, δεν ικανοποιεί τη ζήτηση εκ μέρους των πελατών. Η συμβατική υποχρέωση των διαμεταφορέων φορτίων έναντι των πελατών τους βαίνει πέραν της απλής οργανώσεως της μεταφοράς των εμπορευμάτων από την πηγή προς τον προορισμό. Από τη δική τους σκοπιά, το επίμαχο προϊόν ή υπηρεσία είναι ένας χώρος φορτίου, είτε αυτός παρέχεται από μεταφορέα είτε από διαμεταφορέα.
- 89 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 90 Η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 91 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε ότι από την άποψη των πελατών των διαμεταφορέων οι υπηρεσίες μεταφοράς αποτελούν σημαντικό στοιχείο των υπηρεσιών διαμεταφοράς. Διαπίστωσε, απλώς, ότι ακόμη και αν οι υπηρεσίες διαμεταφοράς περιλαμβάνουν τις υπηρεσίες μεταφοράς, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των δύο. Εξάλλου, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει ότι από την άποψη των πελατών των διαμεταφορέων οι υπηρεσίες που προσφέρουν οι διαμεταφορείς είναι χώροι φορτίου, διαπιστώνεται ότι πρόκειται για μια απλή παραδοχή και ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχειρήμα που να αποδεικνύει ότι είναι πλημμελείς οι εκτιμήσεις της Επιτροπής που εκτέθηκαν στη σκέψη 85 ανωτέρω, κατά τις οποίες πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των υπηρεσιών διαμεταφοράς και των υπηρεσιών μεταφοράς.
- 92 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη ότι συχνά μισθώνει ολόκληρα αεροσκάφη, κάτι που της επιτρέπει να καθορίζει τον προορισμό και τον χρόνο των υπηρεσιών μεταφοράς, και ότι φέρει τον οικονομικό κίνδυνο που συνδέεται με την εκμετάλλευση των διαθέσιμων χώρων φορτίου. Αφετέρου, οι διαμεταφορείς εκτελούν συχνά οι ίδιοι τις υπηρεσίες μεταφοράς, είτε εν μέρει είτε εξ ολοκλήρου. Έτσι, ακόμη και όταν κάποιες μεταφορές χαρακτηρίζονται ως «αερομεταφερόμενο φορτίο», συχνά για σύντομες αποστάσεις εκτελούνται από την ίδια την προσφεύγουσα τέτοιες μεταφορές οδικώς με τον στόλο των βαρέων οχημάτων που διαθέτει.
- 93 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

- 94 Η αιτίαση αυτή πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 95 Ως προς το ζήτημα αυτό διαπιστώνεται ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι μισθώνει ολόκληρα αεροσκάφη και φέρει τον οικονομικό κίνδυνο που συνδέεται με την εκμετάλλευση των διαθέσιμων χώρων φορτίου, δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το σύνολο της δραστηριότητάς της αφορά τις υπηρεσίες μεταφοράς. Στο μέτρο που οι διαμεταφορείς αγοράζουν υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς από τους μεταφορείς, η δραστηριότητά τους αφορά, βεβαίως, την αγορά αεροπορικών μεταφορών. Όπως, όμως, εκτέθηκε στη σκέψη 81 ανωτέρω, το ότι η προσφεύγουσα προμηθεύεται υπηρεσίες στην αγορά αεροπορικής μεταφοράς δεν είναι αρκετό προκειμένου να εξαιρεθεί το σύνολο της δραστηριότητάς της βάσει του άρθρου 1 του κανονισμού 141. Σύμφωνα, όμως, με τις εκτιμήσεις της Επιτροπής που εκτέθηκαν στις σκέψεις 85 και 86 ανωτέρω, η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν αφορούσε την αγορά υπηρεσιών μεταφοράς αλλά την αγορά υπηρεσιών διαμεταφοράς, στην οποία οι διαμεταφορείς προσφέρουν υπηρεσίες διαμεταφοράς στους πελάτες τους και η οποία βρίσκεται σε μεταγενέστερο στάδιο σε σχέση με την αγορά υπηρεσιών μεταφοράς. Σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την εκτίμηση της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 6 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι όσον αφορά την πλειοψηφία των διαμεταφορέων, δεν πραγματοποιούν οι ίδιοι αεροπορικές μεταφορές.
- 96 Εξάλλου, το γεγονός ότι στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών διαμεταφοράς παρέχονται από την ίδια την προσφεύγουσα ορισμένες υπηρεσίες οδικής μεταφοράς, ή και το σύνολό τους, ουδόλως επηρεάζει το γεγονός ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αφορούσε η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν ήταν υπηρεσίες μεταφορών αλλά υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών.
- 97 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι αεροπορικές εταιρίες διαπραγματεύονται συμβάσεις αεροπορικών μεταφορών απευθείας με σημαντικούς πελάτες και ότι οι διαμεταφορείς μπορούν να μισθώνουν οι ίδιοι αεροσκάφη από τους παρόχους. Επομένως, οι διαμεταφορείς στην πραγματικότητα ανταγωνίζονται άμεσα τις αεροπορικές εταιρίες.
- 98 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 99 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι τα ανωτέρω επιχειρήματα δεν μπορούν να κλονίσουν την εκτίμηση της Επιτροπής ότι πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των υπηρεσιών διαμεταφοράς και των υπηρεσιών μεταφορών, διότι, ως σύνολο υπηρεσιών, οι υπηρεσίες διαμεταφοράς ανταποκρίνονται σε μια συγκεκριμένη ανάγκη των πελατών, για τους οποίους, από οικονομικής απόψεως, οι υπηρεσίες διαμεταφοράς δεν μπορούν να υποκατασταθούν από τις επιμέρους υπηρεσίες από τις οποίες αποτελούνται. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι ορισμένοι σημαντικοί πελάτες των μεταφορέων διαπραγματεύονται απευθείας συμβάσεις αεροπορικής μεταφοράς με τους μεταφορείς δεν αποδεικνύει ότι για την πλειοψηφία των πελατών των διαμεταφορέων, για τους λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 85 ανωτέρω, από οικονομικής απόψεως οι υπηρεσίες διαμεταφοράς δεν μπορούν να υποκατασταθούν από τις επιμέρους υπηρεσίες από τις οποίες αποτελούνται.
- 100 Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί με ποιον τρόπο το γεγονός ότι οι διαμεταφορείς μισθώνουν αεροσκάφη για να τα εκμεταλλευτούν παρέχοντας υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών μπορεί να κλονίσει τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι οι υπηρεσίες που αφορούσε η σύμπραξη σχετικά με τον NES ήταν υπηρεσίες διαμεταφοράς οι οποίες πρέπει να διακριθούν από τις υπηρεσίες μεταφοράς.
- 101 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 102 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι τα εμπορεύματα δεν μπορούσαν να μεταφερθούν χωρίς τη δήλωση NES. Εφάρμοσε εσφαλμένο κριτήριο για να καθορίσει αν συνδέονται άμεσα οι υπηρεσίες διαμεταφοράς (στο σύνολό τους ή μόνον όσες αφορούν το NAS) με την αεροπορική μεταφορά. Δεδομένου ότι η δήλωση NES είναι προαπαιτούμενο για τη

δραστηριότητα μεταφοράς, η παράλειψη καταθέσεως των εγγράφων NES θα έθετε σε κίνδυνο την πραγματοποίηση της αεροπορικής μεταφοράς από το Ηνωμένο Βασίλειο. Υπήρχε επίσης σύνδεση με την αεροπορική μεταφορά όσον αφορά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς στο σύνολό τους.

- 103 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 104 Ως προς το ζήτημα αυτό διαπιστώνεται ότι στην αιτιολογική σκέψη 647 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή αναγνώρισε ότι η τήρηση της διαδικασίας NES αποτελεί εκ του νόμου προϋπόθεση για τη μεταφορά από το Ηνωμένο Βασίλειο και ότι η μη τήρηση της διαδικασίας αυτής θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση της αεροπορικής μεταφοράς εμπορευμάτων. Επομένως, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τη σημασία των υπηρεσιών αποθηκείσεως NES για τις υπηρεσίες μεταφορών.
- 105 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας τα οποία στηρίζονται στη σχέση μεταξύ της διαδικασίας NES και των υπηρεσιών μεταφορών καθώς και στη σχέση μεταξύ των υπηρεσιών μεταφορών και των υπηρεσιών διαμεταφοράς, δεν αναιρούν το βάσιμο των εκτιμήσεων της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς, και το άρθρο 1 του κανονισμού 141 εξαιρεί μόνο τις συμπράξεις που αφορούν άμεσα τις υπηρεσίες μεταφοράς (βλ. σκέψη 82 ανωτέρω) και όχι τις υπηρεσίες που συνδέονται με τις υπηρεσίες μεταφοράς. Επομένως, η σχέση μεταξύ της διαδικασίας NES και των υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών από το Ηνωμένο Βασίλειο και η σχέση μεταξύ των υπηρεσιών μεταφορών και των υπηρεσιών διαμεταφοράς δεν αναιρούν το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν εξαιρείται.
- 106 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί αν ασκούν κάποια επιρροή οι πρόσθετες σκέψεις της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 647 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά τις οποίες, αφενός, η απουσία υπηρεσιών διαμεταφοράς ή η μη εκτέλεση της διαδικασίας NES δεν θα έθεταν σε κίνδυνο αυτή καθαυτή την ύπαρξη υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς, και, αφετέρου, η υπηρεσία που αφορά τη διαδικασία NES μπορούσε να παρασχεθεί και από άλλους παρόχους πέραν των αεροπορικών εταιριών και των διαμεταφορέων.
- 107 Πέμπτον, η προσφεύγουσα επικαλείται το ότι οι κανόνες της Διεθνούς Ενώσεως Αεροπορικών Μεταφορών (IATA) δεν εφαρμόζονται μόνο στις σχέσεις μεταξύ των μεταφορέων και των διαμεταφορέων αλλά και στις σχέσεις μεταξύ των διαμεταφορέων και των πελατών τους.
- 108 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 109 Ως προς το ζήτημα αυτό αρκεί να επισημανθεί ότι το πεδίο εφαρμογής των κανόνων του IATA δεν αναιρεί την εκτίμηση της Επιτροπής ότι υπήρχε ειδική ζήτηση για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών τις οποίες, για τους λόγους που εκτέθηκαν στη σκέψη 85 ανωτέρω, από οικονομικής απόψεως, δεν μπορούν να υποκαταστήσουν οι επιμέρους υπηρεσίες από τις οποίες αποτελούνται.
- 110 Επομένως, κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να αποδείξει ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία ή σε κακή εφαρμογή του άρθρου 1 του κανονισμού 141.
- 111 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

3. *Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε απουσία σημαντικού επηρεασμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών*

- 112 Ο παρών λόγος αφορά τις σκέψεις που διατύπωσε η Επιτροπή στο σημείο 5.2.1.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά τις οποίες η σύμπραξη σχετικά με το NES ενδέχεται να επηρέασε σημαντικά τις ροές των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών.
- 113 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι σκέψεις αυτές δεν είναι σύμφωνες προς το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και τα άρθρα 4 και 7 του κανονισμού 1/2003 και ότι η Επιτροπή δεν τήρησε ούτε την αρχή της χρηστής διοικήσεως ούτε τις κατευθυντήρες γραμμές του 2004.
- 114 Τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του παρόντος λόγου μπορούν να διαιρεθούν σε δύο σκέλη. Καταρχάς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, σε αντίθεση προς όσα έκρινε η Επιτροπή, η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς αλλά αποκλειστικά τις υπηρεσίες αποθηκείσεως NES. Δεύτερον, προβάλλει ότι η διαπίστωση της Επιτροπής ότι η εν λόγω σύμπραξη μπορούσε να επηρεάσει σημαντικά το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών ήταν εσφαλμένη, καθώς τα αποτελέσματα της συμπράξεως αυτής περιορίζονταν στο Ηνωμένο Βασίλειο ή σε ορισμένα τμήματα του εν λόγω κράτους μέλους.

Επί του πρώτου σκέλους, σχετικά με τις υπηρεσίες που αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES

- 115 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 614 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς. Εκτιμά ότι η διαπίστωση αυτή είναι εσφαλμένη. Η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε μόνο τις υπηρεσίες αποθηκείσεως NES. Οι διαμεταφορές συνέπραξαν μόνο σχετικά με το ύψος της προσαυξήσεως NES, και η παροχή υπηρεσιών αποθηκείσεως NES είναι ανεξάρτητη από το πλαίσιο της διαμεταφοράς. Πρόκειται για μια χωριστή δραστηριότητα που αφορά μια ειδική ρύθμιση του Ηνωμένου Βασιλείου και επομένως πρόκειται για διακριτή αγορά υπηρεσιών από την άποψη του δικαίου του ανταγωνισμού.
- 116 Καταρχάς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να αποδείξει ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES επηρέαζε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς στο σύνολό τους. Αρκέστηκε, απλώς, να επισημάνει ότι η προσαύξηση NES περιλαμβανόταν στο συνολικό τίμημα που κατέβαλλαν οι πελάτες για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς. Υπήρχαν, όμως, ανεξάρτητοι τρίτοι, οι οποίοι δεν ήταν διαμεταφορείς, και παρείχαν υπηρεσίες αποθηκείσεως NES. Σε αντίθεση προς όσα έκρινε η Επιτροπή, το γεγονός ότι στις συζητήσεις μεταξύ των διαμεταφορέων δεν έγινε αναφορά στους εν λόγω τρίτους δεν ασκεί κάποια επιρροή.
- 117 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 118 Η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 119 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν αρκέστηκε, απλώς, να αναφέρει ότι η προσαύξηση NES περιλαμβανόταν στο συνολικό τίμημα που κατέβαλλαν οι πελάτες για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς.
- 120 Συγκεκριμένα, αφενός, οι σκέψεις στις οποίες στήριξε η Επιτροπή το συμπέρασμα ότι οι υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών αποτελούν μια αγορά που πρέπει να διακριθεί από τις αγορές για τις επιμέρους υπηρεσίες που την αποτελούν, εκτέθηκαν ήδη στη σκέψη 85 ανωτέρω.
- 121 Αφετέρου, όπως αναπτύχθηκε ήδη στη σκέψη 86 ανωτέρω, το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς, δεν στηριζόταν αποκλειστικά στη σκέψη ότι η προσαύξηση NES περιλαμβανόταν στο συνολικό τίμημα που έπρεπε να καταβάλουν

οι πελάτες για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς. Συγκεκριμένα, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή, πρώτον, όλες οι επιχειρήσεις που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη σχετικά με το NES ήταν διαμεταφορείς και κανένας από αυτούς δεν ήταν απλώς πάροχος υπηρεσιών αποθηκεύσεως NES, δεύτερον, οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν θεώρησαν τους παρόχους αυτούς ως πραγματικούς ή δυνητικούς ανταγωνιστές, τρίτον, δεν επιδίωξαν να τους εντάξουν στη σύμπραξη σχετικά με το NES και, τέταρτον, η απόφαση διαμεταφορέα να μη μετακυλήσει στους πελάτες του τον κίνδυνο και τα έξοδα με τη μορφή προσαυξήσεως μπορούσε να του προσπορίσει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην αγορά των υπηρεσιών διαμεταφοράς.

- 122 Επομένως, η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν σκοπούσε να περιορίσει τον ανταγωνισμό που αφορούσε τις υπηρεσίες αποθηκεύσεως NES ως χωριστές υπηρεσίες, αλλά τον ανταγωνισμό που αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών.
- 123 Εξάλλου, το ότι τρίτοι που δεν είναι διαμεταφορείς παρέχουν υπηρεσίες αποθηκεύσεως NES και το γεγονός που επικαλείται η προσφεύγουσα ότι έως το 40% ή και το 50% των τελωνειακών διασαφήσεων στην Ευρώπη υποβάλλονται απευθείας από τον αποστολέα ή από εκτελωνιστές, ακόμη και αν αληθεύει, μπορούν να αποδείξουν ότι υπήρχε ζήτηση για μεμονωμένες υπηρεσίες αποθηκεύσεως NES. Δεν μπορούν, όμως, να αποδείξουν ότι η επίμαχη σύμπραξη αφορούσε τις εν λόγω μεμονωμένες υπηρεσίες.
- 124 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως στερείται συνοχής. Αφενός, στην αιτιολογική σκέψη 441 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο πλαίσιο της περιγραφής της παραβάσεως, η Επιτροπή αναφέρθηκε μόνο στη συμπεριφορά που συνδέεται άμεσα με την προσαύξηση NAS και δεν επικαλέστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε και άλλα ζητήματα, όπως η τιμή της μεταφοράς ή άλλες παρεπόμενες υπηρεσίες. Αφετέρου, στην αιτιολογική σκέψη 872 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή υποστήριξε ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν αφορούσε την αγορά υπηρεσιών αποθηκεύσεως NES αλλά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς.
- 125 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 126 Η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 127 Σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, οι ανωτέρω σκέψεις της Επιτροπής δεν είναι αντιφατικές μεταξύ τους. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Επιτροπής που συνοψίσθηκαν στις σκέψεις 85 και 86 ανωτέρω, ακόμη και αν η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε μόνο την προσαύξηση NES, η σύμπραξη αυτή σκοπούσε στον περιορισμό του ανταγωνισμού μεταξύ των διαμεταφορέων ως προς τις υπηρεσίες διαμεταφοράς.
- 128 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο λόγος για τον οποίο οι διαμεταφορείς αναφέρουν στα τιμολογία τους παρεπόμενες υπηρεσίες όπως υπηρεσίες αποθηκεύσεως NES σε σχέση με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς είναι αμιγώς διοικητικής φύσεως, κάτι που αναγνώρισε και η ίδια η Επιτροπή. Η πρακτική αυτή δίνει τη δυνατότητα να γίνεται η χρέωση για τις εν λόγω υπηρεσίες στο πλαίσιο της συνολικής χρέωσης.
- 129 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 130 Η αιτίαση αυτή είναι πρέπει, επίσης, να απορριφθεί.
- 131 Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι το γεγονός ότι οι διαμεταφορείς χρέωναν τους πελάτες τους για τις υπηρεσίες αποθηκεύσεως NES δεν αναιρεί την εκτίμηση της Επιτροπής ότι υφίσταται ειδική ζήτηση για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών, διότι δίνουν τη

δυνατότητα εξοικονομήσεως χρόνου και χρήματος. Το δε επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι με τον τρόπο αυτό μπορεί να σταλεί ένα συνολικό τιμολόγιο στους πελάτες της, επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις της Επιτροπής.

- 132 Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, στην αιτιολογική σκέψη 868 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή δεν έκρινε ότι το γεγονός ότι οι διαμεταφορείς χρέωναν τους πελάτες τους για τις υπηρεσίες αποθηκείσεως NES είναι απλώς ένα ζήτημα διοικητικής φύσεως το οποίο στερείται σημασίας. Το μόνο που διαπίστωσε η Επιτροπή στη συγκεκριμένη σκέψη είναι ότι το γεγονός ότι στα τιμολόγιά τους οι διαμεταφορείς έκαναν χωριστή μνεία της προσαυξήσεως NES, αντί να την περιλάβουν στην τελική τιμή των υπηρεσιών διαμεταφοράς, αποτελούσε καθαρά τυπικό ζήτημα, στερούμενο οικονομικής και νομικής σημασίας.
- 133 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε την παροχή υπηρεσιών αποθηκείσεως NES.
- 134 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 135 Ως προς το ζήτημα αυτό, διαπιστώνεται ότι από το γράμμα της ανωτέρω παραγράφου προκύπτει σαφώς ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τον «τομέα των υπηρεσιών αεροπορικής διαμεταφοράς».
- 136 Επομένως, κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να αποδείξει ότι είναι εσφαλμένη η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES σκοπούσε να περιορίσει τον ανταγωνισμό όσον αφορά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς
- 137 Κατά συνέπεια, το υπό κρίση σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών

- 138 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, επίσης, το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να επηρεάσει σημαντικά τις ροές των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών.
- 139 Στο σημείο 5.2.1.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις αιτιολογικές σκέψεις 590 έως 599 και 602 έως 615, η Επιτροπή επισήμανε ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES ενδέχεται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, αφενός, κατά τρόπο άμεσο, όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών διαμεταφοράς, και, αφετέρου, κατά τρόπο έμμεσο, όσον αφορά τα διαμεταφερόμενα εμπορεύματα.
- 140 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι εκτιμήσεις αυτές είναι πλημμελείς. Δεν ήταν δυνατόν να επηρεάσουν σημαντικά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών τυχόν επιπτώσεις της συμπράξεως σχετικά με το NES στις υπηρεσίες διαμεταφοράς ή στη μεταφορά εμπορευμάτων. Η Επιτροπή στηρίχθηκε σε γενικά επιχειρήματα, δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις, δεν τήρησε τις κατευθυντήριες γραμμές του 2004 και δεν διεξήγαγε κατάλληλη έρευνα.
- 141 Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να υπομνησθεί, προκαταρκτικώς, ότι το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ αφορούν μόνο τις συμφωνίες που μπορούν να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Όπως προκύπτει από τη νομολογία, μια συμφωνία, για να μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, πρέπει, βάσει ενός συνόλου νομικών ή πραγματικών στοιχείων, να παρέχει τη δυνατότητα να συναχθεί με αρκετή βεβαιότητα ότι μπορεί να ασκήσει άμεση ή έμμεση, πραγματική ή δυνητική επιρροή στα εμπορικά ρεύματα μεταξύ κρατών μελών (απόφαση της 13ης Ιουλίου 2006, Manfredi κ.λπ., C-295/04 έως C-298/04, Συλλογή, EU:C:2006:461, σκέψη 42).

- 142 Υπενθυμίζεται, ακόμη, ότι μια συμφωνία εκφεύγει της απαγορεύσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ όταν επηρεάζει την αγορά σε ασήμαντο βαθμό (βλ. απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 1999, Bagnasco κ.λπ., C-215/96 και C-216/96, Συλλογή, EU:C:1999:12, σκέψη 34, και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 143 Ο διασυνοριακός χαρακτήρας των υπηρεσιών διαμεταφοράς δεν ταυτίζεται με το ζήτημα του σημαντικού επηρεασμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών. Ειδικότερα, αν κάθε διασυνοριακή συναλλαγή μπορούσε αυτομάτως να επηρεάσει αισθητά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, η έννοια του αισθητού επηρεασμού που αποτελεί προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, η οποία απορρέει από τη νομολογία, θα ήταν κενή περιεχομένου (απόφαση της 16ης Ιουνίου 2011, Ziegler κατά Επιτροπής, T-199/08, Συλλογή, EU:T:2011:285, σκέψεις 52 και 53).
- 144 Δεδομένου ότι η έννοια του εμπορίου κατά το άρθρο 101 ΣΛΕΕ δεν περιορίζεται στις παραδοσιακές διασυνοριακές ανταλλαγές προϊόντων, αλλά περιλαμβάνει επίσης τις ανταλλαγές υπηρεσιών, πριν εξεταστούν τα επιχειρήματα που στρέφονται κατά των εκτιμήσεων της Επιτροπής που στηρίζονται στις επιπτώσεις της συμπράξεως σχετικά με το NES στη ροή των εμπορευμάτων, πρέπει να εξεταστούν τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα κατά των εκτιμήσεων της Επιτροπής οι οποίες στηρίζονται στις επιπτώσεις της εν λόγω συγκεντρώσεως επί του εμπορίου που αφορά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς. Στη συνέχεια πρέπει να εξετασθεί το επιχείρημα που στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και σε μη λήψη υπόψη της παραγράφου 77 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004.

Επί του επηρεασμού του εμπορίου όσον αφορά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς

- 145 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να επηρεάσει αισθητά την αγορά υπηρεσιών διαμεταφοράς.
- 146 Στις αιτιολογικές σκέψεις 598, 607, 608, 610, 613 και 614 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι, παρά το ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τη νομοθεσία ενός μόνο κράτους μέλους, η σύμπραξη αυτή μπορούσε να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, ειδικά όσον αφορά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς. Αφενός, ζήτηση για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς που αφορούσε η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν υπάρχει μόνο από πελάτες που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά και από πελάτες που βρίσκονται εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου, σε άλλες χώρες του ΕΟΧ ή από τα τοπικά τους γραφεία. Αφετέρου, ο τομέας των υπηρεσιών διαμεταφοράς χαρακτηρίζεται από σημαντικό εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, τόσο μεταξύ των μελών της Ένωσης όσο και μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ). Οι διαμεταφορές τελούν σε σχέση ανταγωνισμού μεταξύ τους σε όλα ή σχεδόν όλα τα κράτη που ανήκουν στον ΕΟΧ και οι πελάτες τους είναι εγκατεστημένοι εντός του ΕΟΧ. Είναι προφανές ότι η συμπεριφορά πολυεθνικών επιχειρήσεων στην αγγλική αγορά μπορούσε να έχει επιπτώσεις στη δομή του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, δεδομένου ότι η μεταβολή του περιθωρίου κέρδους που έχουν στο Ηνωμένο Βασίλειο μπορούσε να επηρεάσει τις εμπορικές τους πρακτικές σε άλλα κράτη μέλη. Εξάλλου, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα αποτελέσματα της συμπράξεως σχετικά με το NES στις υπηρεσίες διαμεταφοράς ήταν σημαντικά, καθώς πληρούνταν οι προϋποθέσεις του τεκμηρίου της παραγράφου 53 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004. Καταρχάς, η σύμπραξη σχετικά με το NES ήταν, ως εκ της φύσεώς της, μια σύμπραξη που μπορούσε να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών υπό την έννοια της εν λόγω παραγράφου. Δεύτερον, ο κύκλος εργασιών που πραγματοποίησαν τα μέρη με τις υπηρεσίες που αφορούσε η σύμπραξη σχετικά με το NES υπερέβαινε τα 40 εκατομμύρια ευρώ και το μερίδιο αγοράς που είχαν ήταν ανώτερο του ορίου του 5%.

- 147 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι εκτιμήσεις αυτές είναι εσφαλμένες. Όσα εξέθεσε η Επιτροπή αποτελούν απλώς εικασίες. Σε αντίθεση προς όσα φρονεί η Επιτροπή, η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν αφορούσε το εμπόριο σε περισσότερα κράτη μέλη και δεν είχε ως κύριο σκοπό τη ρύθμιση του ανταγωνισμού εντός του ΕΟΧ. Τα αποτελέσματα της προσαυξήσεως NES περιορίζονταν στο Ηνωμένο Βασίλειο ή σε ορισμένες μόνο περιοχές του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 148 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα αμφισβητεί, πρώτον, τις εκτιμήσεις της Επιτροπής που στηρίζονται στα αποτελέσματα επί των πελατών των διαμεταφορέων και επί της συμπεριφοράς των διαμεταφορέων σε άλλα κράτη μέλη και, δεύτερον, τις εκτιμήσεις της σχετικά με τον αισθητό χαρακτήρα του επηρεασμού του εμπορίου.
- Επί των αποτελεσμάτων στους πελάτες των διαμεταφορέων και στη συμπεριφορά των διαμεταφορέων σε άλλα κράτη μέλη
- 149 Καταρχάς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκτίμηση της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 610 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η μεταβολή του περιθωρίου κέρδους των διαμεταφορέων στο Ηνωμένο Βασίλειο είχε ενδεχομένως επιπτώσεις στη συμπεριφορά τους σε άλλα κράτη μέλη, αποτελεί απλώς μια εικασία. Η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που θα μπορούσε να αποδείξει ότι η προσαύξηση NES, η οποία στην πράξη θα εφαρμοζόταν μόνο στα εμπορεύματα του Ηνωμένου Βασιλείου, ήταν δυνατόν να επηρεάσει καθ' οιονδήποτε τρόπο τις δραστηριότητες επιχειρήσεων που λειτουργούν σε άλλα κράτη μέλη, πολλώ δε μάλλον δεδομένης της μικρής εμπορικής σημασίας της προσαυξήσεως αυτής. Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη ήταν μέλη ομίλων διαφορετικών εθνικοτήτων δεν ασκεί κάποια επιρροή.
- 150 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 151 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ αφορά τις συμφωνίες που δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Επομένως, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά αποτελέσματα μιας συμφωνίας, αρκεί να αποδείξει ότι οι συμφωνίες αυτές δύνανται να έχουν ένα τέτοιο αποτέλεσμα. Μπορεί επομένως, να αποδείξει απλώς ότι πιθανολογείται επαρκώς η συμφωνία να άσκησε επιρροή, άμεση ή έμμεση, πραγματική ή δυνητική, στα εμπορικά ρεύματα μεταξύ κρατών μελών (απόφαση της 17ης Ιουλίου 1997, Ferriere Nord κατά Επιτροπής, C-219/95 P, Συλλογή, EU:C:1997:375, σκέψη 20).
- 152 Η Επιτροπή δεν υπέπεσε, όμως, σε πλάνη κρίνοντας ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, πιθανολογείται επαρκώς ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES επηρέασε τη συμπεριφορά των διαμεταφορέων σε άλλα κράτη μέλη πέραν του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 153 Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο αυτό, πρέπει καταρχάς να υπομνησθεί ότι, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς (βλ. σκέψεις 115 έως 136 ανωτέρω).
- 154 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με όσα διαπίστωσε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση και δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, οι διαμεταφορείς που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη σχετικά με το NES παρέχουν υπηρεσίες διαμεταφοράς και σε άλλα κράτη μέλη πέραν του Ηνωμένου Βασιλείου και τελούν σε σχέση ανταγωνισμού σε αυτά τα κράτη μέλη για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς.
- 155 Τρίτον, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο, αν δεν υπήρχε η σύμπραξη σχετικά με το NES ο ανταγωνισμός μεταξύ των διαμεταφορέων όσον αφορά τα έξοδα που προκαλεί το NES να επηρέαζε το περιθώριο κέρδους των διαμεταφορέων στο Ηνωμένο Βασίλειο και να οδηγούσε στην απόκτηση ή την απώλεια μεριδίων αγοράς στο κράτος αυτό. Στο πλαίσιο αυτό η προσφεύγουσα προβάλλει, βέβαια, ότι η προσαύξηση NES είχε μικρή μόνο εμπορική

σημασία. Το επιχείρημα, όμως, αυτό δεν μπορεί να κλονίσει την εκτίμηση της Επιτροπής ότι, δεδομένου ότι στην αγορά υπηρεσιών διαμεταφοράς υπάρχει μικρό περιθώριο κέρδους, η εμπορική σημασία της προσαυξήσεως NES δεν μπορεί να θεωρηθεί άνευ σημασίας. Συγκεκριμένα, η εκτίμηση αυτή της Επιτροπής ενισχύεται, αφενός, από τη διαπίστωσή της, στην αιτιολογική σκέψη 907 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι πελάτες των διαμεταφορέων ήταν αντίθετοι στην καταβολή της προσαυξήσεως NES και, αφετέρου, από τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 869 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και από τα οποία προκύπτει η ανησυχία ορισμένων διαμεταφορέων που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη σχετικά με το NES ότι ανταγωνισμός σχετικά με τα έξοδα που προέκυπταν από το NES θα μπορούσε να μεταβάλει τα περιθώρια κέρδους και να οδηγήσει στην απόκτηση ή την απώλεια μεριδίου αγοράς. Διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα που θα μπορούσε να αναιρέσει τις ανωτέρω διαπιστώσεις.

- 156 Τέταρτον, δεδομένων των περιστάσεων αυτών, πιθανολογείται επαρκώς ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να έχει επιπτώσεις στη συμπεριφορά των διαμεταφορέων σε άλλα κράτη μέλη, στα οποία τελούσαν επίσης σε σχέση ανταγωνισμού, και να μεταβάλει, στο πλαίσιο αυτό, τη δομή του ανταγωνισμού στην Ένωση.
- 157 Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να κλονίσει τη διαπίστωση της Επιτροπής η οποία στηρίζεται στις επιπτώσεις της συμπράξεως σχετικά με το NES στη συμπεριφορά των διαμεταφορέων σε άλλα κράτη μέλη πέραν του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 158 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι είναι πλημμελής η διαπίστωση της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 607 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ζήτηση για τις υπηρεσίες που αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES υπήρχε όχι μόνο από πελάτες που βρίσκονται στο Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά και από επιχειρήσεις που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη του ΕΟΧ. Το διασυνοριακό εμπόριο με τις υπηρεσίες αποθηκείσεως NES δεν θα διευκολυνόταν, καθώς ενδιαφέρον για τις υπηρεσίες αυτές υπήρχε μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο και δεν προκαλούνταν ζήτηση για αυτές εκτός του εν λόγω κράτους μέλους. Σε κάθε περίπτωση, κατά την προσφεύγουσα η Επιτροπή δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις για το ζήτημα αυτό.
- 159 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν αφορούσε τις υπηρεσίες αποθηκείσεως NES αλλά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς (βλ. σκέψεις 115 έως 136 ανωτέρω).
- 160 Εξάλλου, όσον αφορά τις αμφιβολίες της προσφεύγουσας ως προς τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι υπήρχε ζήτηση από πελάτες που βρίσκονταν σε άλλα κράτη μέλη πέραν του Ηνωμένου Βασιλείου για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς οι οποίες μπορούσαν να επηρεαστούν από τη σύμπραξη σχετικά με το NES, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή αρκεί να αποδείξει ότι πιθανολογείται επαρκώς ότι η εν λόγω σύμπραξη άσκησε επιρροή, άμεση ή έμμεση, πραγματική ή δυνητική, στα εμπορικά ρεύματα μεταξύ κρατών μελών (βλ. σκέψη 151 ανωτέρω).
- 161 Όπως επισημαίνει, όμως, η ίδια η προσφεύγουσα επ' αυτού, η Επιτροπή στηρίχθηκε σε μια δήλωση του [εμπιστευτικό], κατά την οποία [εμπιστευτικό].
- 162 Σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η αξιοπιστία της δηλώσεως αυτής δεν μπορεί να κλονιστεί από το επιχείρημά της ότι στις περισσότερες περιπτώσεις στις οποίες εμπορεύματα που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος διαμεταφέρονταν μέσω του Ηνωμένου Βασιλείου, δεν ήταν απαραίτητες υπηρεσίες αποθηκείσεως NES. Συγκεκριμένα, ακόμη και ευσταθούσε, το επιχείρημα αυτό δεν αφορά την περίπτωση στην οποία πελάτης που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος πέραν του Ηνωμένου Βασιλείου ζητεί υπηρεσίες διαμεταφοράς για εμπόρευμα το οποίο βρίσκεται ήδη στο Ηνωμένο Βασίλειο.

- 163 Επομένως, διαπιστώνεται ότι κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να κλονίσει τη διαπίστωση της Επιτροπής η οποία στηρίζεται στις επιπτώσεις της συγκεντρώσεως σχετικά με το NES επί των υπηρεσιών διαμεταφοράς που ζητούνται από πελάτες που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος πέραν του Ηνωμένου Βασιλείου.
- 164 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι από την φύση και την έκταση της συμπράξεως σχετικά με το NES προκύπτει ότι η σύμπραξη αυτή περιοριζόταν στο Ηνωμένο Βασίλειο και δεν σκοπούσε να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Η σύμπραξη σχετικά με το NES έγινε από στελέχη αρμόδια για τις αεροπορικές εμπορευματικές μεταφορές διαφόρων επιχειρήσεων που είχαν την έδρα τους στην περιοχή του αεροδρομίου Heathrow στο Λονδίνο. Η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι τα πρόσωπα αυτά διέθεταν την απαραίτητη εξουσία για να δεσμεύσουν συνολικά τους οργανισμούς στους οποίους εργάζονταν στο Ηνωμένο Βασίλειο. Το μέλος της Bax Global (UK) που έλαβε μέρος στην επίδικη σύμπραξη, M. B., δεν διαδραμάτισε κανένα ρόλο στον καθορισμό των τιμών. Η Bax εφάρμοζε πολιτική που ευνοούσε την αυτονομία, με αποτέλεσμα οι διευθυντές των υποκαταστημάτων της Bax Global (UK) να διαθέτουν σε γενικές γραμμές σημαντική διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τις τιμές, καθώς κάθε υποκατάστημα αποτελούσε μια μονάδα με εμπορική αυτοτέλεια. Το ύψος της προσαυξήσεως NAS που επιβαλλόταν σε κάθε πελάτη της Bax Global (UK) καθοριζόταν, έτσι, από τον διευθυντή του οικείου υποκαταστήματος κατόπιν διαπραγματεύσεων μεταξύ του πελάτη και του υποκαταστήματος που ήταν αρμόδιο για την αποστολή.
- 165 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 166 Ως προς το ζήτημα αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις 94 έως 114 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά τις οποίες ο M.B. έλαβε μέρος, ως εκπρόσωπος της Bax Global (UK) σε σύσκεψη και σε μεταγενέστερες επαφές κατά τη διάρκεια των οποίων συμφώνησε με τους εκπροσώπους άλλων διαμεταφορέων σχετικά με την επιβολή προσαυξήσεως για το NES, σχετικά με το ύψος της προσαυξήσεως αυτής και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της καθώς και την παρακολούθηση της εφαρμογής.
- 167 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα που στηρίζεται στο ότι ο M. B. δεν διαδραμάτισε κανένα ρόλο στον καθορισμό των τιμών, αρκεί να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις της Επιτροπής στην αιτιολογική σκέψη 122 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπου αναλύθηκε λεπτομερώς και βάσει αποδεικτικών στοιχείων ότι ο M. B. είχε αρμοδιότητες στον τομέα του καθορισμού τιμών στη Bax Global (UK), ότι η ύπαρξη της συμπράξεως σχετικά με το NES ήταν γνωστή εντός της εταιρίας αυτής και ότι τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου είχαν ενημερωθεί από τον M. B. σχετικά με την ύπαρξη της συμπράξεως σχετικά με το NES και δεν είχαν διατυπώσει αντιρρήσεις. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να υπομνησθεί, επίσης, ότι δεν απαιτείται επίσημη εξουσιοδότηση προκειμένου η συμμετοχή ενός εργαζομένου να καταλογισθεί στην επιχείρηση στην οποία εργάζεται (απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2011, Álvarez κατά Επιτροπής, T-78/06, EU:T:2011:673, σκέψη 39).
- 168 Εξάλλου, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η έκταση της συμπράξεως σχετικά με το NES περιοριζόταν στο Ηνωμένο Βασίλειο ή σε τμήμα μόνο του Ηνωμένου Βασιλείου, επισημαίνεται ότι λόγω όσων εκτέθηκαν στις σκέψεις 149 έως 163 ανωτέρω, το επιχείρημα αυτό δεν κλονίζει την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να έχει επιπτώσεις σε άλλα κράτη μέλη.
- 169 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν αποδεικνύει ότι ήταν πλημμελείς οι εκτιμήσεις της Επιτροπής κατά τις οποίες η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να έχει επιπτώσεις στη συμπεριφορά των διαμεταφορέων σε άλλα κράτη μέλη και στους πελάτες των διαμεταφορέων.

– Επί του αισθητού επηρεασμού του εμπορίου

- 170 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να επηρεάσει αισθητά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.
- 171 Ως προς το ζήτημα αυτό στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή εξέθεσε ότι εν προκειμένω πληρούνται οι προϋποθέσεις του θετικού τεκμηρίου της παραγράφου 53 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004. Επισήμανε ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES, ως εκ της φύσεώς της, μπορούσε να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Εξάλλου, στην αιτιολογική σκέψη 614 της προσβαλλομένης αποφάσεως, διαπίστωσε ότι ο κύκλος εργασιών που είχαν πραγματοποιήσει με το σχετικό εμπόριο οι εμπλεκόμενοι ήταν πολύ μεγαλύτερος από τα 40 εκατομμύρια ευρώ που απαιτούνται. Στις αιτιολογικές σκέψεις 613 και 889 της προσβαλλομένης αποφάσεως έκρινε ότι υπέρ του ότι επηρεάστηκε το εμπόριο συνηγορούσαν όχι μόνο η σχετικά ισχυρή ατομική θέση των επίμαχων επιχειρήσεων στις αγορές του Ηνωμένου Βασιλείου και του ΕΟΧ, αλλά και το συνολικό μερίδιο αγοράς των επιχειρήσεων αυτών στο Ηνωμένο Βασίλειο και τον ΕΟΧ.
- 172 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι ανωτέρω εκτιμήσεις είναι πλημμελείς. Αφενός, η Επιτροπή εφάρμοσε πλημμελώς το τεκμήριο της παραγράφου 53 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004. Αφετέρου, υπό τις υπό κρίση περιστάσεις, το τεκμήριο αυτό δεν πρέπει να γίνει δεκτό.
- 173 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 174 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται, προκαταρκτικώς, ότι η παράγραφος 53 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, ως προς την οποία δεν τέθηκαν ζητήματα νομιμότητας ή εφαρμογής στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, έχει ως εξής:

«Η Επιτροπή θα θεωρεί, επίσης, ότι εάν μια συμφωνία [ή μια πρακτική] δύναται από τη φύση της να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, για παράδειγμα διότι αφορά εισαγωγές ή εξαγωγές ή καλύπτει περισσότερα του ενός κράτη μέλη, υπάρχει μαχητό θετικό τεκμήριο ότι η επίδραση στο εμπόριο είναι αισθητή εάν ο κύκλος εργασιών των μερών με τα προϊόντα που καλύπτει η συμφωνία [...] υπερβαίνει τα 40 εκατ. ευρώ. Σε περίπτωση συμφωνιών που από την ίδια τη φύση τους δύνανται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών μπορεί επίσης συχνά να θεωρηθεί ότι η επίδραση είναι αισθητή εάν το μερίδιο αγοράς των μερών υπερβαίνει το όριο του 5 % που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο. Ωστόσο, το τεκμήριο αυτό δεν ισχύει εάν η συμφωνία καλύπτει μέρος μόνο κράτους μέλους (βλ. παράγραφο 90 κατωτέρω).»

- 175 Στη συνέχεια πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας που στηρίζεται στο ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν αποτελούσε συμφωνία η οποία από την ίδια της τη φύση μπορούσε να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Στο πλαίσιο αυτό, καταρχάς, επισημαίνεται ότι για την εφαρμογή του τεκμηρίου της παραγράφου 53 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 δεν απαιτείται κατ' ανάγκη η σύμπραξη να αφορά περισσότερα κράτη μέλη. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη χρήση των λέξεων «για παράδειγμα», πρόκειται απλώς για ένα παράδειγμα ως προς τις συμφωνίες που αφορά η παράγραφος αυτή. Δεύτερον, πρέπει να γίνει παραπομπή στις σκέψεις 149 έως 168 ανωτέρω, στις οποίες εκτέθηκε ότι δεν είναι πλημμελής η εκτίμηση της Επιτροπής κατά την οποία, παρά το ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τα έξοδα που προέκυπταν από τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με το NES, η σύμπραξη αυτή μπορούσε να επηρεάσει την αγορά των υπηρεσιών διαμεταφοράς σε περισσότερα κράτη μέλη.
- 176 Εξάλλου, στο μέτρο που η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση της Επιτροπής ότι υφίσταται υπέρβαση των ορίων που προβλέπονται στην παράγραφο 53 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα απλώς προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να χρησιμοποιήσει τον κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς, αλλά μόνο τον κύκλο εργασιών που πραγματοποιήθηκε με τις υπηρεσίες αποθηκείσεως NES. Ως προς το ζήτημα αυτό αρκεί να υπομνησθεί, αφενός, ότι κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 53 των κατευθυντήριων γραμμών

του 2004, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο κύκλος εργασιών που πραγματοποίησαν τα μέρη με τις υπηρεσίες τις οποίες αφορά η σύμπραξη και, αφετέρου, ότι λόγω όσων εκτέθηκαν στις σκέψεις 115 έως 137 ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς.

- 177 Εξάλλου, στο μέτρο που η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι το τεκμήριο της παραγράφου 53 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004 είναι μαχητό, και ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, είχε καταρριφθεί, αρκεί να επισημανθεί ότι, στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχειρήμα το οποίο δεν εξετάστηκε και δεν απορρίφθηκε ήδη στις σκέψεις 115 έως 176 ανωτέρω.
- 178 Επομένως, κανένα επιχειρήμα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να κλονίσει το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να επηρεάσει σημαντικά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς.

Επί του επηρεασμού της ροής των εμπορευμάτων

- 179 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι οι εκτιμήσεις της Επιτροπής που στηρίζονται στον επηρεασμό της ροής των εμπορευμάτων είναι πλημμελείς. Η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν προκάλεσε τη μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των συναλλαγών, ούτε όσον αφορά τα εμπορεύματα από το Ηνωμένο Βασίλειο ούτε όσον αφορά τα εμπορεύματα από άλλες χώρες. Αφενός, η προσαύξηση NES εφαρμόστηκε μόνο σε εμπορεύματα από το Ηνωμένο Βασίλειο, καθώς στην πράξη δεν υπήρχε καμία δυνατότητα εφαρμογής της προσαυξήσεως NES σε αποστολές που δεν προέρχονταν από το Ηνωμένο Βασίλειο. Αφετέρου, η ροή των εμπορευμάτων που βρίσκονταν στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορούσε να μεταβληθεί από την προσαύξηση NES. Επομένως, η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν μπορούσε να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, ή πάντως δεν μπορούσε να το επηρεάσει σημαντικά.
- 180 Τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν επηρέασε σημαντικά τη ροή των εμπορευμάτων μεταξύ κρατών μελών, αυτό δεν μπορεί να αναιρέσει το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι, λόγω των επιπτώσεών της στις υπηρεσίες διαμεταφοράς, η εν λόγω σύμπραξη μπορούσε να έχει επηρεάσει σημαντικά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

Επί της παραβάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της μη λήψεως υπόψη της παραγράφου 77 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004

- 181 Στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να πραγματοποιήσει συμπληρωματική έρευνα, παρέβη την αρχή της χρηστής διοικήσεως και την παράγραφο 77 των κατευθυντήριων γραμμών του 2004, κατά τις οποίες όταν οι συμφωνίες καλύπτουν το έδαφος ενός μόνο κράτους μέλους, ενδέχεται να είναι αναγκαία μια λεπτομερέστερη ανάλυση της ικανότητας των συμφωνιών να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, αρκεί να επισημανθεί ότι από τις σκέψεις που προηγήθηκαν προκύπτει ότι, η Επιτροπή βάσει των πληροφοριών που διέθετε μπόρεσε ορθώς να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, χωρίς να είναι αναγκαίο να προβεί σε συμπληρωματική έρευνα.
- 182 Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να κλονίσει το βάσιμο της εκτιμήσεως της Επιτροπής ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES μπορούσε να επηρεάσει σημαντικά τις ροές ανταλλαγών μεταξύ των κρατών μελών.
- 183 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

4. *Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την απόφαση της Επιτροπής να θεωρήσει αποκλειστικά υπεύθυνη την προσφεύγουσα*

184 Με τον παρόντα λόγο η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής να θεωρήσει την προσφεύγουσα αποκλειστικά υπεύθυνη για τη συμπεριφορά της Bax Global (UK). Περιλαμβάνει τρία σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και της αρχής της προσωπικής ευθύνης, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται νομική βάση για να θεωρηθεί υπεύθυνη για τη συμπεριφορά της Bax Global (UK). Με το δεύτερο σκέλος, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και της αρχής της χρηστής διοικήσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέλειψε να προβεί σε έρευνα προκειμένου να εξετάσει αν η Brink's, πρώην μητρική της Bax Global (UK), έπρεπε να θεωρηθεί επίσης ή και αποκλειστικά υπεύθυνη για τη συμπεριφορά της Bax Global (UK). Με το τρίτο σκέλος, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν αιτιολόγησε επαρκώς την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς το ζήτημα αυτό.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και της αρχής της προσωπικής ευθύνης

185 Το παρόν σκέλος στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής να θεωρήσει την προσφεύγουσα αποκλειστικά υπεύθυνη για τη συμμετοχή της Bax Global (UK) στη σύμπραξη σχετικά με το NES.

186 Στις αιτιολογικές σκέψεις 664 και 754 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή εξέθεσε ότι η Bax Global (UK) είχε συμμετάσχει στη σύμπραξη σχετικά με το NES μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου 2002 και της 10ης Μαρτίου 2003, ότι πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως όλες οι δραστηριότητές της είχαν μεταφερθεί σε μία από της μητρικές εταιρίες, ήτοι στην προσφεύγουσα, ότι είχε πάψει να υφίσταται και δεν μπορούσε επομένως να είναι αποδέκτης της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα ήταν η οικονομική της διάδοχος και ότι, κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα μπορούσε να θεωρηθεί υπεύθυνη για τη συμπεριφορά της Bax Global (UK).

187 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι με τον τρόπο αυτό η Επιτροπή παρέβη την αρχή της προσωπικής ευθύνης, το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και τα άρθρα 4, 7, και 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003. Εν προκειμένω δεν υπήρχε νομική βάση για να θεωρηθεί υπεύθυνη για τη συμμετοχή της Bax Global (UK) στη σύμπραξη σχετικά με το NES. Σε αντίθεση προς όσα διαπίστωσε η Επιτροπή, η απόκτηση και η απορρόφηση της Bax Global (UK) δεν είχε ως συνέπεια να μεταβιβαστεί σε αυτή η ευθύνη για τη συμπεριφορά της επιχειρήσεως η οποία ανήκε η Bax Global (UK) μεταξύ του Οκτωβρίου 2002 και του Μαρτίου 2003, η οποία ελεγχόταν από τη Brink's. Η Brink's εξακολουθούσε να υφίσταται κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, επομένως η Επιτροπή όφειλε να θεωρήσει αυτή υπεύθυνη για τη συμπεριφορά της Bax Global (UK) και όχι την Bax Global (UK). Η μεταβίβαση της ευθύνης προς ένα νέο νομικό πρόσωπο προϋπέθετε το πρόσωπο αυτό να αποτελεί μαζί με το αρχικό νομικό πρόσωπο μία επιχείρηση για τους σκοπούς της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού της Ένωσης, κάτι που δεν συνέβαινε εν προκειμένω.

188 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

189 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι όταν μια εταιρία παραβαίνει τους κανόνες του ανταγωνισμού, σύμφωνα με την αρχή της προσωπικής ευθύνης, η εταιρία αυτή ευθύνεται για τη συγκεκριμένη παράβαση.

190 Όπως, όμως, επισήμανε ορθώς η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 664 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η αρχή της προσωπικής ευθύνης δεν απαγορεύει, σε ορισμένες περιπτώσεις, να θεωρηθεί υπεύθυνος για τη συμπεριφορά μιας εταιρίας ο οικονομικός της διάδοχος.

- 191 Έτσι, αφενός, από τη νομολογία προκύπτει ότι ο οικονομικός διάδοχος μιας νομικής οντότητας η οποία ευθύνεται για παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού της Ένωσης, μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος όταν η εν λόγω νομική οντότητα δεν υφίσταται πλέον κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, Erste Group Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-125/07 P, C-133/07 P και C-137/07 P, Συλλογή, EU:C:2009:576, σκέψεις 77 έως 83, και της 5ης Δεκεμβρίου 2013, SNIA κατά Επιτροπής, C-448/11 P, EU:C:2013:801, σκέψη 23).
- 192 Αφετέρου, όταν εταιρία που ευθύνεται για παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού μεταβιβάσει την οικονομική της δραστηριότητα στην οικεία αγορά σε άλλη εταιρία σε χρόνο κατά τον οποίο οι δύο εταιρίες αποτελούν τμήμα της ίδιας επιχειρήσεως, η εταιρία στην οποία μεταφέρθηκε η δραστηριότητα αυτή μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη λόγω των διαρθρωτικών δεσμών που υπήρχαν κατά τον χρόνο αυτό μεταξύ των δύο εταιριών (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 7ης Ιανουαρίου 2004, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Συλλογή, EU:C:2004:6, σκέψεις 354 έως 360, και της 31ης Μαρτίου 2009, ArcelorMittal Luxembourg κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-405/06, Συλλογή, EU:T:2009:90, σκέψεις 106 έως 119).
- 193 Στις δύο ανωτέρω περιπτώσεις ο καταλογισμός της ευθύνης στον οικονομικό διάδοχο δικαιολογείται για λόγους αποτελεσματικής εφαρμογής των κανόνων του ανταγωνισμού. Συγκεκριμένα, αν η Επιτροπή δεν διέθετε τη δυνατότητα αυτή θα ήταν εύκολο οι επιχειρήσεις να αποφεύγουν τις κυρώσεις μέσω αναδιαρθρώσεων, μεταβιβάσεων ή άλλων νομικών και οργανωτικών μεταβολών. Κάτι τέτοιο θα έθετε σε κίνδυνο την επίτευξη του σκοπού της καταστολής των συμπεριφορών που είναι αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού και της προλήψεως της επαναλήψεώς τους μέσω αποτρεπτικών κυρώσεων.
- 194 Η Επιτροπή απέδειξε ότι πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως όλες οι δραστηριότητες της Bax Global (UK) είχαν μεταφερθεί στην προσφεύγουσα, η οποία κατά τον χρόνο εκείνο ήταν συνδεδεμένη εταιρία, και ότι, επίσης πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Bax Global (UK) είχε παύσει να υφίσταται (βλ. σκέψη 186 ανωτέρω), επομένως η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να θεωρήσει την προσφεύγουσα υπεύθυνη για την παράβαση που είχε διαπράξει η Bax Global (UK) εφαρμόζοντας τη νομολογία και της αρχές που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 191 και 192 ανωτέρω.
- 195 Κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό.
- 196 Καταρχάς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από τις σκέψεις 61 έως 64 της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, Hoechst κατά Επιτροπής (T-161/05, Συλλογή, EU:T:2009:366 προκύπτει ότι ευθύνη για την παράβαση αυτή έχει μόνο η Brink's, ως πρώην μητρική εταιρία.
- 197 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι η Bax Global (UK) έλαβε μέρος στη σύμπραξη σχετικά με το NES (βλ. σκέψη 186 ανωτέρω), επομένως μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη.
- 198 Επίσης, όσον αφορά τυχόν ευθύνη της Brink's ως μητρικής εταιρίας της Bax Global (UK), υπενθυμίζεται ότι, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η δυνατότητα που έχει η Επιτροπή να θεωρήσει υπεύθυνη την προσφεύγουσα ως οικονομική διάδοχο της Bax Global (UK) δεν περιορίζεται από τυχόν δυνατότητά της να θεωρήσει επίσης υπεύθυνη την πρώην μητρική εταιρία Brink's (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση Erste Group Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 191 ανωτέρω, EU:C:2009:576, σκέψη 82).
- 199 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι η σκέψη 61 της αποφάσεως Hoechst κατά Επιτροπής, σκέψη 196 ανωτέρω (EU:T:2009:366), ουδόλως αντιτίθεται στα συμπεράσματα αυτά. Στη σκέψη αυτή το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, βέβαια, ότι για την παράβαση ευθύνεται το νομικό πρόσωπο που διήυθνε την οικεία

επιχείρηση κατά τον χρόνο διαπράξεως της παραβάσεως, έστω και αν, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση η εκμετάλλευση της επιχειρήσεως τελούσε υπό την ευθύνη άλλης εταιρίας. Όμως στη εν λόγω σκέψη, όπως προκύπτει από το γενικότερο πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, απλώς, ότι μια μητρική εταιρία η οποία κατά τον χρόνο της διαπράξεως μιας παραβάσεως έλεγχε τη θυγατρική που εμπλέκεται άμεσα στην παράβαση αυτή και αποτελούσε, επομένως, τμήμα της ίδιας επιχειρήσεως, μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για την παράβαση αυτή ακόμη και αν κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως της Επιτροπής οι δύο αυτές εταιρίες δεν αποτελούν τμήμα της ίδιας επιχειρήσεως.

- 200 Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 201 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι από τη σκέψη 109 της αποφάσεως ArcelorMittal Luxembourg κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 192 ανωτέρω (EU:T:2009:90), προκύπτει ότι σε περίπτωση μεταβιβάσεως του συνόλου ή μέρους των οικονομικών δραστηριοτήτων μιας νομικής οντότητας σε άλλη, η ευθύνη για την παράβαση που διέπραξε ο πρώτος επιχειρηματίας στο πλαίσιο των σχετικών δραστηριοτήτων μπορεί να καταλογισθεί στον νέο επιχειρηματία, μόνον εφόσον οι επιχειρηματίες αυτοί αποτελούν ενιαία οικονομική μονάδα για τους σκοπούς της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού.
- 202 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι η περίπτωση την οποία αφορά η απόφαση ArcelorMittal Luxembourg κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 192 ανωτέρω (EU:T:2009:90), ήτοι η περίπτωση που αναφέρεται στη σκέψη 192 ανωτέρω, δεν είναι η μόνη περίπτωση στην οποία μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος ο οικονομικός διάδοχος. Συγκεκριμένα, όπως αναλύθηκε στις σκέψεις 190 έως 193 ανωτέρω, όταν εταιρία που παραβίασε το δικαίωμα του ανταγωνισμού δεν υφίσταται πλέον κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να θεωρήσει υπεύθυνο τον οικονομικό της διάδοχο, ανεξαρτήτως του ζητήματος κατά πόσον οι δύο αυτές νομικές οντότητες αποτελούσαν τμήμα της ίδιας επιχειρήσεως. Εν προκειμένω, η Bax Global (UK) είχε πάψει να υφίσταται κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επομένως, η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να θεωρήσει υπεύθυνη την προσφεύγουσα, ως οικονομική της διάδοχο.
- 203 Εξάλλου, και σε κάθε περίπτωση, όσον αφορά την εφαρμογή της αποφάσεως ArcelorMittal Luxembourg κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 192 ανωτέρω (EU:T:2009:90), επισημαίνεται ότι κατά τον χρόνο που μεταφέρθηκαν οι δραστηριότητες της Bax Global (UK) στην προσφεύγουσα οι δύο αυτές εταιρίες ανήκαν στον όμιλο DB. Επομένως, λόγω των διαρθρωτικών δεσμών που υφίσταντο μεταξύ των εταιριών κατά τον χρόνο μεταβιβάσεως της οικονομικής δραστηριότητας της Bax Global (UK) στην προσφεύγουσα, η Επιτροπή είχε το δικαίωμα να θεωρήσει την προσφεύγουσα υπεύθυνη για τη συμπεριφορά της Bax Global (UK).
- 204 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.
- 205 Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η έννοια της επιχειρήσεως και της ευθύνης, κατά το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, καθώς και το ζήτημα της μεταβιβάσεως της ευθύνης μεταξύ διαφορετικών επιχειρήσεων είναι νομικές έννοιες και ότι, κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν διέθετε καμία σχετική διακριτική ευχέρεια.
- 206 Όσο αφορά το επιχείρημα αυτό, επισημαίνεται καταρχάς ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι διαθέτει διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την έννοια της επιχειρήσεως κατά το δικαίωμα ανταγωνισμού της Ένωσης ή όσον αφορά τη μεταβίβαση της ευθύνης. Συγκεκριμένα, στην αιτιολογική σκέψη 754 της προσβαλλομένης αποφάσεως εφάρμοσε, απλώς, τη νομολογία και τις αρχές που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 190 έως 193 ανωτέρω, κατά τα οποία σε περίπτωση όπως η προκείμενη έχει το δικαίωμα να θεωρήσει υπεύθυνο τον οικονομικό διάδοχο της εταιρίας που είχε άμεση συμμετοχή σε μια παράβαση.

207 Όσον αφορά τις αιτιολογικές σκέψεις 791 και 782 της προσβαλλομένης απόφασης, στις οποίες η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν επέβαλε κύρωση κατά τον πρώην μητρικών των θυγατρικών που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη σχετικά με το NES, διαπιστώνεται ότι στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή έκανε, απλώς, χρήση της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει για τον καθορισμό των νομικών οντοτήτων σε βάρος των οποίων επιβάλλει κύρωση, όπως αναγνωρίζει η ίδια η προσφεύγουσα. Αντιθέτως, στο πλαίσιο αυτό δεν έκρινε το ζήτημα αν στην προκειμένη περίπτωση οι εν λόγω πρώην μητρικές εταιρίες μπορούσε να θεωρηθεί ότι αποτελούσαν τμήμα επιχειρήσεως που είχε παραβεί το άρθρο 101 ΣΛΕΕ ούτε έκρινε ζητήματα μεταβιβάσεως ευθύνης.

208 Δεδομένου ότι δεν είναι βάσιμο κανένα από τα επιχειρήματα περί της ελλείψεως νομικής βάσεως για την επιβολή κυρώσεως σε βάρος της προσφεύγουσας, το υπό εξέταση σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, και επί του τρίτου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

209 Με τα δύο αυτά σκέλη του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει, καταρχάς, ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να εξετάσει επιμελώς και σε βάθος αν μπορούσε να θεωρήσει τη Brink's υπεύθυνη για τη συμπεριφορά της Bax Global (UK) καθώς και σε ποιο μέτρο ήταν αναγκαίο και δίκαιο να στραφεί κατά της προσφεύγουσας για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού της Ένωσης, παρέβη το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή ανέφερε απλώς ότι επέλεξε να μη θεωρήσει την Brink's υπεύθυνη, ενώ βάσει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ όφειλε να αιτιολογήσει την απόφασή της να μη θεωρήσει ως υπεύθυνη εταιρία, αποκλειστικά ή εις ολόκληρον, τη Brink's, την πρώην μητρική εταιρία της Bax Global (UK). Επομένως, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση ή, τουλάχιστον, να κριθεί ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται μόνο για το τμήμα του προστίμου το οποίο θα έφερε τελικά αν είχε τη δυνατότητα να στραφεί αναγωγικά κατά της Brink's ως αλληλέγγυου οφειλέτη.

210 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και της παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως

211 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι κατά το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή δύναται με απόφασή της να επιβάλει σε επιχειρήσεις πρόστιμα, σε περίπτωση που αυτές, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, παραβαίνουν τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ. Η διάταξη αυτή αναφέρεται μόνο στη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων κατά επιχειρήσεων, αλλά δεν προσδιορίζει τις νομικές οντότητες σε βάρος των οποίων μπορεί να επιβληθεί το πρόστιμο. Επομένως, η Επιτροπή διαθέτει διακριτική ευχέρεια ως προς την επιλογή των νομικών οντοτήτων σε βάρος των οποίων επιβάλλει πρόστιμο λόγω παραβιάσεως του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση Erste Group Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 191 ανωτέρω, EU:C:2009:576, σκέψη 82).

212 Ωστόσο, όταν προβαίνει σε αυτή την επιλογή η Επιτροπή δεν είναι απολύτως ελεύθερη. Οφείλει να τηρεί τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης και να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα που προστατεύονται στο επίπεδο της Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, προτάσεις της γενικής εισαγγελέα Kokott στην υπόθεση Alliance One International και Standard Commercial Tobacco κατά Επιτροπής και Επιτροπή κατά Alliance One International κ.λπ., C-628/10 P και C-14/11 P, Συλλογή, EU:C:2012:11, σκέψη 48).

- 213 Έτσι, όταν κατά τη διενέργεια της έρευνάς της η Επιτροπή αποφασίζει να μην επιβάλει πρόστιμο σε συγκεκριμένη κατηγορία νομικών οντοτήτων οι οποίες ενδέχεται να αποτελούσαν τμήμα της επιχείρησης η οποία διέπραξε την παράβαση, πρέπει να τηρεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
- 214 Επομένως, δεν αρκεί να μην είναι αυθαίρετα τα κριτήρια που θεσπίζει η Επιτροπή για να διακρίνει μεταξύ των νομικών οντοτήτων σε βάρος των οποίων επιβάλλει πρόστιμο και αυτών σε βάρος των οποίων αποφασίζει να μην επιβάλει πρόστιμο, αλλά πρέπει επίσης τα κριτήρια αυτά να εφαρμόζονται κατά τρόπο ομοιόμορφο.
- 215 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών και της ανωτέρω νομολογίας πρέπει να εξετασθεί αν στην επίδικη υπόθεση η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.
- 216 Καταρχάς, όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας κατά των κριτηρίων που εφάρμοσε η Επιτροπή, επισημαίνεται ότι εν προκειμένω η Επιτροπή αποφάσισε να θεωρήσει υπεύθυνες όχι μόνο τις θυγατρικές που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη σχετικά με το NES αλλά και τις μητρικές εταιρίες των εν λόγω θυγατρικών οι οποίες κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως αποτελούσαν τμήμα της ίδιας επιχείρησης υπό την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που μπορούσε να καταλογιστεί και σε αυτές η συμμετοχή στην επίμαχη σύμπραξη. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 791 και 782 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αποφάσισε να μην επιβάλει πρόστιμο σε βάρος των πρώην μητρικών των εν λόγω θυγατρικών, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν μπορούσαν να θεωρηθούν και αυτές υπεύθυνες για τη σύμπραξη σχετικά με το NES.
- 217 Η προσέγγιση αυτή καλύπτεται από τη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο αυτής της διακριτικής ευχέρειας η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη ότι μια προσέγγιση κατά την οποία θα επιβάλλονταν κυρώσεις σε όλες τις νομικές οντότητες που θα μπορούσαν να θεωρηθούν υπεύθυνες για μια παράβαση θα μπορούσε να επιβαρύνει σημαντικά τις έρευνές της (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση Erste Group Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 191 ανωτέρω, EU:C:2009:576, σκέψη 82).
- 218 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι εν προκειμένω, ακόμη και χωρίς να συνυπολογισθούν οι πρώην μητρικές των θυγατρικών που έλαβαν μέρος στις συμπράξεις σχετικά με το AMS, το NES, τον CAF και την PSS, ο αριθμός των νομικών οντοτήτων που μετείχαν στη διαδικασία της Επιτροπής ανερχόταν σε 47. Δεδομένου ότι αυτός ο αριθμός είναι πολύ μεγάλος, η απόφαση της Επιτροπής να μη στραφεί και κατά των πρώην μητρικών εταιριών των εν λόγω θυγατρικών δεν μπορεί να θεωρηθεί αυθαίρετη.
- 219 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει, επίσης, να υπομνησθεί ότι στις σκέψεις 155 έως 167 της αποφάσεως της 11ης Ιουλίου 2013, Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-444/11 P, EU:C:2013:464), το Δικαστήριο είχε ήδη κρίνει ότι η Επιτροπή δεν υπερβαίνει τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας όταν αποφασίζει να επιβάλει πρόστιμο μόνο στις εταιρίες οι οποίες έχουν άμεση συμμετοχή στην παράβαση και στις νυν μητρικές τους που μπορούν να θεωρηθούν επίσης υπεύθυνες για τη συμπεριφορά τους, και όχι στις πρώην μητρικές τους.
- 220 Δεύτερον, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή εφάρμοσε τα κριτήρια που είχε καθορίσει, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα για να αποδείξει ότι τα κριτήρια αυτά δεν εφαρμόστηκαν με ομοιόμορφο τρόπο.
- 221 Επομένως, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή, αποφασίζοντας να μην επιβάλει κύρωση σε βάρος της Brink's, της πρώην μητρικής της Bax Global (UK) η οποία είχε λάβει άμεσα μέρος στη σύμπραξη σχετικά με το NES, ακόμη και αν η Brink's θα μπορούσε ενδεχομένως να θεωρηθεί υπεύθυνη, δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003.

- 222 Κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό.
- 223 Πρώτον, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, από την απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Dow Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-499/11 P, Συλλογή, EU:C:2013:482) δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι εν προκειμένω η Επιτροπή όφειλε να θεωρήσει υπεύθυνη τη Brink's ως πρώην μητρική της Bax Global (UK). Συγκεκριμένα, ακόμη και αν από τη σκέψη 47 της εν λόγω αποφάσεως έπρεπε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι κατ' αρχήν η Επιτροπή επιβάλλει πρόστιμο σε όλες τις νομικές οντότητες που αποτελούσαν τμήμα της επιχειρήσεως η οποία διέπραξε την παράβαση, η σκέψη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί εντός του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται. Ειδικότερα, στην ανωτέρω υπόθεση, μητρική εταιρία που είχε θεωρηθεί υπεύθυνη από την Επιτροπή για τη συμπεριφορά μιας εκ των θυγατρικών της, υποστήριξε ότι η Επιτροπή, δεδομένης της διακριτικής της ευχέρειας, έπρεπε να αιτιολογήσει την επιλογή της να τη θεωρήσει υπεύθυνη. Απαντώντας στο επιχείρημα αυτό το Δικαστήριο στηρίχθηκε στην αρχή ότι έπρεπε να επιβληθεί κύρωση σε βάρος της μητρικής εταιρίας, ως εταιρίας που ανήκε στην επιχείρηση η οποία παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ. Δεν μπορεί, όμως, από την απόφαση αυτή να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή απαγορεύεται να επιλέξει να στραφεί κατά ορισμένων μόνον κατηγοριών νομικών οντοτήτων, όταν μια τέτοια προσέγγιση δεν είναι αυθαίρετη και της επιτρέπει να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά τους πόρους που διαθέτει. Εξάλλου, στη σκέψη 47 της προαναφερθείσας αποφάσεως Dow Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής (EU:C:2013:482) το Δικαστήριο αναγνώρισε ρητά ότι η Επιτροπή μπορεί να επιλέξει να μην επιβάλει κυρώσεις κατά μητρικής εταιρίες, στο μέτρο που η επιλογή της αυτή στηρίζεται σε αντικειμενικούς λόγους.
- 224 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι αν της επιβαλλόταν πρόστιμο σε αυτές από κοινού με τη Brink's θα είχε οικονομικό όφελος, καθώς κάτι τέτοιο θα τη διευκόλυne να στραφεί κατά της Brink's για την καταβολή του αντίστοιχου τμήματος του προστίμου.
- 225 Ως προς το ζήτημα αυτό αρκεί η διαπίστωση ότι, ακόμη και επιβαλλόταν εις ολόκληρον πρόστιμο στην προσφεύγουσα και την Brink's και ότι κάτι τέτοιο θα προσπόριζε κάποιο όφελος στη προσφεύγουσα, τα ανωτέρω δεν αποδεικνύουν ότι η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή μεριμνά για την τήρηση του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης προς το συμφέρον της Ένωσης και διαθέτει περιορισμένους μόνο πόρους για την επίτευξη του σκοπού αυτού. Επομένως, ακόμη και αν η απόφαση να μη στραφεί κατά του συνόλου των νομικών οντοτήτων σε βάρος των οποίων θα μπορούσε ενδεχομένως να επιβληθεί πρόστιμο μπορεί να έχει ως συνέπεια να τίθενται σε δυσμενέστερη θέση οι νομικές οντότητες σε βάρος των οποίων επιβάλλεται πρόστιμο, αυτό δεν εμποδίζει την Επιτροπή να υιοθετήσει μια τέτοια προσέγγιση, εφόσον η προσέγγιση αυτή στηρίζεται σε αντικειμενικούς λόγους και της επιτρέπει να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικότερα τους πόρους που διαθέτει.
- 226 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, εν προκειμένω η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη αποφασίζοντας να μην επιβάλει πρόστιμο στη Brink's ως μητρική εταιρία της Bax Global (UK).
- 227 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του λόγου, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και της χρηστής διοικήσεως, πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβάσεως της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

- 228 Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, υπό την έννοια του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

- 229 Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι η αιτιολογία που επιβάλλεται από τη διάταξη αυτή πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου το οποίο εξέδωσε την πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στον αρμόδιο δικαστή να ασκεί τον έλεγχό του (απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, *Elf Aquitaine κατά Επιτροπής*, C-521/09 P, Συλλογή, EU:C:2011:620, σκέψη 147).
- 230 Έτσι, στο πλαίσιο των ατομικών αποφάσεων, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως των ατομικών αποφάσεων έχει ως σκοπό, πέραν από το να καθιστά δυνατό τον δικαστικό έλεγχο, να παρέχει στον ενδιαφερόμενο ικανές ενδείξεις ως προς το αν η απόφαση είναι ενδεχομένως πλημμελής και συνεπώς το κύρος της θα μπορούσε να αμφισβητηθεί (βλ. απόφαση *Elf Aquitaine κατά Επιτροπής*, σκέψη 229 ανωτέρω, EU:C:2011:620, σκέψη 148 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 231 Κατά πάγια, επίσης, νομολογία η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να αξιολογείται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, ιδίως του περιεχομένου της οικείας πράξεως, της φύσεως των προβαλλόμενων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως στην παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία αφορά άμεσα και ατομικά η πράξη αυτή. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να εξετάζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της, αλλά και βάσει του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. απόφαση *Elf Aquitaine κατά Επιτροπής*, σκέψη 229 ανωτέρω, EU:C:2011:620, σκέψη 150 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 232 Υπό το πρίσμα της ανωτέρω νομολογίας πρέπει να εξετασθεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη.
- 233 Ως προς το ζήτημα αυτό διαπιστώνεται ότι στην αιτιολογική σκέψη 754 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή εξέθεσε ότι είχε το δικαίωμα να θεωρήσει την προσφεύγουσα υπεύθυνη για την παράβαση, ως οικονομική διάδοχο της Bax Global (UK). Εξάλλου, στις αιτιολογικές σκέψεις 791 και 782 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε αποφασίσει να μην επιβάλει κυρώσεις σε βάρος των πρώην μητρικών. Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει σαφώς ότι αυτό ίσχυε για τη Brink's ως πρώην μητρική της Bax Global (UK). Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 791 της προσβαλλομένης αποφάσεως και από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή έκρινε ότι σκοπός της προσεγγίσεως αυτής ήταν να αποφευχθεί η υπερβολική επιβάρυνση της έρευνας που διεξήγαγε. Συγκεκριμένα, αφενός, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι ο αριθμός των νομικών οντοτήτων που είχαν λάβει μέρος στη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής ανερχόταν σε 47 και ότι μια προσέγγιση βάσει της οποίας θα επιβάλλονταν κυρώσεις και σε βάρος των πρώην μητρικών εταιριών θα είχε ως αποτέλεσμα να αυξήσει αυτόν τον ήδη μεγάλο αριθμό. Αφετέρου, στην υποσημείωση 802 της αιτιολογικής σκέψεως 791 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή αναφέρθηκε στη σκέψη 335 της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006, *Raiffeisen Zentralbank Österreich κ.λπ. κατά Επιτροπής* (T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02, Συλλογή, EU:T:2006:396), στην οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι έρευνες της Επιτροπής θα επιβαρύνονταν σημαντικά από την ανάγκη να εξακριβώνεται, σε κάθε περίπτωση διαδοχής ως προς τον έλεγχο μιας επιχειρήσεως, σε ποιο μέτρο οι πράξεις της επιχειρήσεως αυτής μπορούν να καταλογισθούν στην πρώην μητρική εταιρία.
- 234 Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση ήταν επαρκείς προκειμένου, αφενός, η προσφεύγουσα να γνωρίζει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή αποφάσισε να επιβάλει κυρώσεις εναντίον της αλλά όχι εναντίον της Brink's και, αφετέρου, στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.

235 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και το τρίτο σκέλος του τέταρτου λόγου της προσφυγής και, κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του, όχι μόνον ως προς το αίτημα ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως αλλά και όσον αφορά το αίτημα να ασκήσει το Δικαστήριο την πλήρη δικαιοδοσία του.

5. Επί του πέμπτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος αφορά πλάνη κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου καθώς και παράβαση του άρθρου 27, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003 και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

236 Ο υπό εξέταση λόγος διαρθρώνεται σε δύο σκέλη, το πρώτο από τα οποία στηρίζεται σε πλάνη κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου και το δεύτερο σε παράβαση του άρθρου 27, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003 και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά πλάνη κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου

237 Το σκέλος αυτό αφορά το τμήμα της προσβαλλομένης αποφάσεως στο οποίο η Επιτροπή υπολόγισε το ύψος του προστίμου που επέβαλε στην προσφεύγουσα.

238 Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή στηρίχθηκε στη γενική μέθοδο που προβλέπεται από τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006. Ειδικότερα, έκρινε ότι για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου έπρεπε, αφενός, κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006, να ληφθεί υπόψη η αξία των πωλήσεων που είχε πραγματοποιήσει η προσφεύγουσα με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς από πελάτες του ΕΟΧ στην εμπορική διαδρομή που σχετίζεται με τη σύμπραξη σχετικά με το NES και, αφετέρου, να εφαρμοσθεί συντελεστής βαρύτητας ύψους 15 %. Έκρινε, επίσης, ότι δεν συνέτρεχε καμία ελαφρυντική περίπτωση για την προσφεύγουσα.

239 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, της επέβαλε πρόστιμο το οποίο υπερβαίνει την έκταση και τη βαρύτητα της συμπράξεως σχετικά με το NES. Στο πλαίσιο αυτό προβάλλει τέσσερις αιτιάσεις. Πρώτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν χρησιμοποίησε τη σωστή αξία πωλήσεων. Δεύτερον, αμφισβητεί τον συντελεστή βαρύτητας που εφάρμοσε η Επιτροπή. Τρίτον, προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ελαφρυντική περίπτωση και συγκεκριμένα την ύπαρξη παράνομης συμπράξεως που στον τομέα των μεταφορών. Τέταρτον, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Επί της αιτιάσεως που αφορά την αξία των πωλήσεων

240 Η αιτίαση αυτή αφορά τις εκτιμήσεις της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις 857 έως 890 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά τις οποίες, κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006, για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου έπρεπε να ληφθεί υπόψη η αξία των πωλήσεων που είχε πραγματοποιήσει η προσφεύγουσα με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς από πελάτες του ΕΟΧ στην εμπορική διαδρομή που σχετίζεται με τη σύμπραξη σχετικά με το NES.

241 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι εκτιμήσεις αυτές είναι εσφαλμένες. Η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 και παρέβη το άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1/2003, παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, την αρχή της καταλληλότητας της ποινής προς την παράβαση και την αρχή *nulla poena sine culpa*. Υπέπεσε, επίσης, σε πλάνη εκτιμήσεως.

242 Κατ' ουσίαν η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη την αξία των πωλήσεων που είχε πραγματοποιήσει με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς από πελάτες του ΕΟΧ στην εμπορική διαδρομή που σχετίζεται με τη σύμπραξη σχετικά με το NES, της επέβαλε πρόστιμο το οποίο υπερέβαινε την έκταση και τη βαρύτητα της παραβάσεως που είχε διαπιστωθεί με την

προσβαλλόμενη απόφαση. Κατά την προσφεύγουσα η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη την αξία των πωλήσεων που είχαν πραγματοποιηθεί με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς, αλλά έπρεπε να ελέγξει αν η αξία των πωλήσεων που χρησιμοποιήθηκε ανταποκρινόταν στην οικονομική ζημία που είχε προκληθεί από τη σύμπραξη σχετικά με το NES, αντί να στηριχθεί σε σκοπούς γενικής προλήψεως, και έπρεπε να προσαρμόσει την αξία αυτή λαμβάνοντας υπόψη την ύπαρξη συμπράξεως σε προγενέστερο στάδιο στην αγορά υπηρεσιών μεταφοράς.

- 243 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 244 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι κατά το άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων η αυστηρότητα της ποινής δεν πρέπει να είναι δυσανάλογη προς το αδίκημα και, δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, ο καθορισμός του ύψους του προστίμου από την Επιτροπή γίνεται με βάση τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της παραβάσεως.
- 245 Η αρχή της αναλογικότητας και η αρχή της καταλληλότητας της ποινής σε σχέση με το αδίκημα επιβάλλουν τα πρόστιμα να μην είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς, ήτοι σε σχέση με την τήρηση του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης, και το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται σε επιχείρηση για παράβαση σε υπόθεση ανταγωνισμού να είναι ανάλογο με την παράβαση, εκτιμώμενη στο σύνολό της, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως. Ειδικότερα, η αρχή της αναλογικότητας συνεπάγεται ότι η Επιτροπή οφείλει να καθορίζει το ύψος του προστίμου κατ' αναλογία προς τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη για την εκτίμηση της βαρύτητας της παραβάσεως και να εφαρμόζει συναφώς τα εν λόγω στοιχεία κατά τρόπο συνεπή και αντικειμενικώς δικαιολογημένο (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, *Jungbunzlauer* κατά Επιτροπής, T-43/02, Συλλογή, EU:T:2006:270, σκέψεις 226 έως 228).
- 246 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι κατά την εκτίμηση της βαρύτητας παραβάσεως του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη μεγάλο αριθμό στοιχείων, ο χαρακτήρας και η σημασία των οποίων ποικίλλουν ανάλογα με τη μορφή της παραβάσεως και τις ειδικές περιστάσεις που συντρέχουν. Μεταξύ των στοιχείων αυτών περιλαμβάνονται, κατά περίπτωση, ο όγκος και η αξία των εμπορευμάτων που αποτέλεσαν αντικείμενο της παραβάσεως, καθώς και το μέγεθος και η οικονομική ισχύς της επιχειρήσεως και, κατά συνέπεια, η επιρροή που ήταν σε θέση να ασκεί στην αγορά (αποφάσεις της 7ης Ιουνίου, *Musique diffusion française* κ.λπ. κατά Επιτροπής, 100/80 έως 103/80, Συλλογή, EU:C:1983:158, σκέψη 121 της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, *Prym* και *Prym Consumer* κατά Επιτροπής, C-534/07 P, Συλλογή, EU:C:2009:505, σκέψη 96, και *KME Germany* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 34 ανωτέρω, EU:C:2011:816, σκέψεις 58 και 59).
- 247 Όσον αφορά, ειδικότερα, τον όγκο και την αξία των εμπορευμάτων που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι, καίτοι δεν αμφισβητείται ότι ο κύκλος εργασιών μιας επιχειρήσεως ή μιας αγοράς είναι, ως κριτήριο αξιολογήσεως της σοβαρότητας της παραβάσεως, αόριστο και ατελές, παρά το ότι λειτουργεί κατά προσέγγιση, θεωρείται σήμερα, τόσο από τον νομοθέτη της Ένωσης όσο και από την Επιτροπή και το Δικαστήριο, ως κατάλληλο κριτήριο, στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού, για την εκτίμηση του μεγέθους και της οικονομικής ισχύος των οικείων επιχειρήσεων (απόφαση της 6ης Μαΐου 2009, *KME Germany* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-127/04, Συλλογή, EU:T:2009:142, σκέψη 93).
- 248 Συγκεκριμένα, το τμήμα του συνολικού κύκλου εργασιών από τις πωλήσεις προϊόντων ή υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως συνιστά την καλύτερη ένδειξη περί της οικονομικής σημασίας της παραβάσεως αυτής.
- 249 Αυτές οι αρχές εκφράζονται στις κατευθυντήριες γραμμές του 2006, οι οποίες προβλέπουν μια γενική μέθοδο για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων. Ειδικότερα, από την παράγραφο 6 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 προκύπτει ότι «ο συνδυασμός της αξίας των πωλήσεων με τις

οποίες σχετίζεται η παράβαση και της διάρκειας της παραβάσεως θεωρείται ως κατάλληλη βάση υπολογισμού για να προσδιοριστεί η οικονομική σημασία της παραβάσεως καθώς και το σχετικό βάρος της συμμετοχής κάθε επιχειρήσεως σε αυτήν».

- 250 Έτσι, οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 προβλέπουν ότι σε ένα πρώτο στάδιο η Επιτροπή καθορίζει το βασικό ποσό του προστίμου. Στο στάδιο αυτό, κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006, η Επιτροπή προσδιορίζει την αξία των πωλήσεων των προϊόντων ή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν από την επιχείρηση, με τις οποίες η παράβαση σχετίζεται άμεσα ή έμμεσα, στον σχετικό γεωγραφικό χώρο εντός του ΕΟΧ κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου έτους. Επίσης εφαρμόζει επί του ποσού αυτού συντελεστή βαρύτητας, ο οποίος συνίσταται σε ποσοστό που καθορίζεται βάσει του βαθμού σοβαρότητας της παραβάσεως, και πολλαπλασιάζει το ποσοστό αυτό με τον αριθμό των ετών συμμετοχής της επιχείσεως στην παράβαση. Σε περιπτώσεις οριζόντιων συμφωνιών καθορισμού των τιμών, κατανομής της αγοράς και περιορισμού της παραγωγής προβλέπεται και ένα επιπρόσθετο ποσό. Σε δεύτερο στάδιο λαμβάνει υπόψη επιβαρυντικές ή ελαφρυντικές περιστάσεις.
- 251 Εκδίδοντας τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 η Επιτροπή αυτοπεριορίστηκε ως προς την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας. Δεν μπορεί, επομένως, χωρίς να εκθέσει τους σχετικούς λόγους, να αποκλίνει από τη μέθοδο που προβλέπεται από τις κατευθυντήριες γραμμές, άλλως υπάρχει ενδεχόμενο να ακυρωθούν οι πράξεις της λόγω παραβάσεως γενικών αρχών του δικαίου, όπως είναι η ίση μεταχείριση ή η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης (απόφαση της 28ης Ιουνίου 2005, Dansk Rørdindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Συλλογή, EU:C:2005:408, σκέψη 211).
- 252 Η παράγραφος 37 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 δίνει, όμως, τη δυνατότητα στην Επιτροπή να αποκλίνει από τη γενική μέθοδο που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές, προκειμένου να λάβει υπόψη τις ιδιαιτερότητες ορισμένης υποθέσεως ή να διασφαλίσει τον αναγκαίο αποτρεπτικό χαρακτήρα του προστίμου.
- 253 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να εξετασθούν υπό το πρίσμα αυτών των αρχών και της ανωτέρω νομολογίας.
- Επί των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με τη σύμπραξη σχετικά με το NES
- 254 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε μόνο την προσαύξηση NES και ότι, κατά συνέπεια, η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη μόνο την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν με τις υπηρεσίες αποθηκείσεως NES. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν έπρεπε να περιλάβει στην αξία των πωλήσεων τα έξοδα για τις υπηρεσίες μεταφοράς τα οποία χρεώθηκαν από τους μεταφορείς. Οι διαμεταφορείς οργανώνουν τη μεταφορά των εμπορευμάτων, αλλά οι μεταφορείς τους χρεώνουν για τις υπηρεσίες τους, και στις χρεώσεις περιλαμβάνονται φόροι όπως ο επίναυλος καυσίμων και ο επίναυλος ασφαλείας. Επομένως, οι φόροι και οι προσαυξήσεις που εισπράττουν οι μεταφορείς, οι οποίοι δεν εξαρτώνται από τους διαμεταφορείς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτονται από τη σύμπραξη σχετικά με το NES.
- 255 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 256 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι κατά την παράγραφο 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 η Επιτροπή προσδιορίζει την αξία των πωλήσεων των προϊόντων ή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν από την επιχείρηση, με τις οποίες η παράβαση σχετίζεται άμεσα ή έμμεσα. Όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 84 έως 101 και 115 έως 137 ανωτέρω, η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια που έθεσε με την παράγραφο 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 λαμβάνοντας υπόψη την αξία

των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών και όχι μόνο την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν με τις υπηρεσίες αποθηκείωσης NES.

- 257 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι καμία από τις περιστάσεις που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα δεν υποχρέωνε την Επιτροπή να αποστεί από τη γενική μέθοδο που προβλέπεται στην παράγραφο 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 37 αυτών.
- 258 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Bax Global (UK) ενήργησε ως απλός μεσάζων, παρεμβαίνοντας ως «όργανο εισπράξεως» για ορισμένα έξοδα.
- 259 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι στις αιτιολογικές σκέψεις 65, 878 και 879 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή αναγνώρισε ότι οι διαμεταφορείς τελούσαν σε θέση μεσάζοντος μεταξύ του μεταφορέα και του αποστολέα και μπορούσαν να υιοθετήσουν διάφορα επιχειρηματικά μοντέλα.
- 260 Διαπιστώνεται, όμως, ότι στην περίπτωση που ο διαμεταφορέας δεν μετακυλύει στους πελάτες του το κόστος της μεταφοράς, αλλά το εισόδημά του περιορίζεται σε προμήθεια που εισπράττει από τον μεταφορέα, τότε δεν τίθεται κανένα πρόβλημα, καθώς ο κύκλος εργασιών του αντανακλά μόνο το ύψος της προμήθειας.
- 261 Όσον αφορά την περίπτωση στην οποία ο διαμεταφορέας μετακυλύει στους πελάτες του το κόστος της μεταφοράς το οποίο χρειάστηκε ή θα χρειαστεί να καταβάλει σε τρίτους, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τις διαπιστώσεις της Επιτροπής που συνοψίστηκαν στη σκέψη 85 ανωτέρω, από οικονομικής απόψεως ο ρόλος του διαμεταφορέα δεν περιορίζεται στον ρόλο ενός απλού μεσάζοντα. Συγκεκριμένα, ο διαμεταφορέας μετατρέπει υπηρεσίες που αποκτά από τρίτους, και άλλες εισροές σε ολοκληρωμένες υπηρεσίες διαμεταφοράς, οι οποίες επιτρέπουν στους πελάτες του να εξοικονομήσουν χρόνο και χρήμα και ανταποκρίνονται, έτσι, σε μια ειδική ζήτηση, η οποία δεν θα καλυπτόταν από επιμέρους υπηρεσίες από τις οποίες αποτελούνται οι υπηρεσίες διαμεταφοράς. Δεδομένων των ανωτέρω, στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη την αξία των πωλήσεων του διαμεταφορέα υπό την έννοια της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006.
- 262 Επίσης, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να αφαιρέσει την αξία των υπηρεσιών μεταφοράς.
- 263 Συγκεκριμένα, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, οι υπηρεσίες αυτές πρέπει να θεωρηθούν ως εισροές για τις υπηρεσίες διαμεταφοράς. Σε όλους, όμως, τους τομείς της βιομηχανίας υπάρχουν δαπάνες που είναι σύμφυτες με το τελικό προϊόν και που ο κατασκευαστής αδυνατεί να ελέγξει, αλλά που συνιστούν παρά ταύτα ουσιώδες στοιχείο του συνόλου των δραστηριοτήτων του. Κατά συνέπεια, το κόστος των εισροών, που ενσωματώνεται στην τιμή των πωλούμενων προϊόντων και υπηρεσιών, δεν μπορεί να αφαιρεθεί από τον κύκλο εργασιών, ακόμη και όταν το κόστος των εισροών αποτελεί σημαντικό τμήμα της αξίας των πωλήσεων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις ΚΜΕ Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 34 ανωτέρω, EU:C:2011:816, σκέψεις 58 έως 65, και ΚΜΕ Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 247 ανωτέρω, EU:T:2009:142, σκέψη 91). Η νομολογία αυτή αφορά, βέβαια, μια υπόθεση στην οποία δεν εφαρμόζονταν ακόμη οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006. Μπορεί, όμως, να εφαρμοστεί και σε αυτές. Συγκεκριμένα, οι εκτιμήσεις στις οποίες στηρίζεται αφορούν γενικά τη χρήση του κύκλου εργασιών στο πλαίσιο του υπολογισμού του ύψους των προστίμων και δείχνουν ότι πρόκειται για ένα αντικειμενικό κριτήριο που συνδέεται στενά με την επίμαχη παράβαση ((βλ., υπ' αυτή την έννοια, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Wathelet στην υπόθεση Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, C-580/12 P, Συλλογή, EU:C:2014:272, σκέψη 59).
- 264 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η φύση των υπηρεσιών διαμεταφοράς και της συμπράξεως σχετικά με το NES δεν εμποδίζουν την Επιτροπή να λάβει υπόψη το σύνολο του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε με τις υπηρεσίες αυτές στις οικεία εμπορικής διαδρομή, χωρίς

να αφαιρεθεί από αυτόν το κόστος για τις υπηρεσίες μεταφοράς ή για άλλες υπηρεσίες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από τρίτους αλλά αποτέλεσαν τμήμα του συνόλου υπηρεσιών από τις οποίες αποτελούνται οι εν λόγω υπηρεσίες διαμεταφοράς.

– Επί της εφαρμογής της προσαυξήσεως NES

- 265 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη τις υπηρεσίες διαμεταφοράς οι οποίες δεν επιβαρύνθηκαν με προσαύξηση NES. Σε περίπτωση μη εφαρμογής της προσαυξήσεως αυτής ο κύκλος εργασιών που προκύπτει από την αποστολή των εμπορευμάτων δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε επηρεαστεί από τη συμπεριφορά σχετικά με το NES.
- 266 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 267 Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη την αξία των πωλήσεων με τις οποίες σχετίζεται η παράβαση, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η υλοποίηση της παραβάσεως. Επομένως από την παράγραφο αυτή ουδόλως προκύπτει ότι για τον υπολογισμό της αξίας των πωλήσεων μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον η αξία των πωλήσεων που απορρέουν από συναλλαγές οι οποίες όντως επηρεάστηκαν από τις παράνομες συμπράξεις (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 16ης Ιουνίου 2011, Putters International κατά Επιτροπής, T-211/08, Συλλογή, EU:T:2011:289, σκέψη 58).
- 268 Στο πλαίσιο, όμως, αυτό πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η έννοια της αξίας των πωλήσεων στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 δεν είναι τόσο ευρεία ώστε να καταλαμβάνει ακόμα και τις πωλήσεις που πραγματοποιούνται από την επίμαχη επιχείρηση και οι οποίες δεν εμπίπτουν, άμεσα ή έμμεσα, στο πεδίο της καταγγελλθείσας συμπράξεως (απόφαση Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 219 ανωτέρω, EU:C:2013:464, σκέψεις 73 έως 78).
- 269 Διαπιστώνεται, όμως, ότι η προσφεύγουσα επικαλείται, απλώς ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη τις υπηρεσίες διαμεταφοράς για τις οποίες δεν εφαρμόστηκε η προσαύξηση NES, δεν προβάλλει όμως κανένα επιχειρήμα που θα μπορούσε να αποδείξει ότι οι υπηρεσίες διαμεταφοράς που έλαβε υπόψη η Επιτροπή, ήτοι ο κύκλος εργασιών στην εμπορική διαδρομή την οποία αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES, δεν εμπίπτουν στο πεδίο της συμπράξεως αυτής.
- 270 Εξάλλου, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, η Επιτροπή δεν όφειλε να αποκλίνει από τη γενική μέθοδο της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 37 αυτών. Συγκεκριμένα, τα δικαστήρια της Ένωσης δεν επέβαλαν ποτέ στην Επιτροπή την υποχρέωση να αποδεικνύει σε κάθε περίπτωση ποιες είναι οι συγκεκριμένες πωλήσεις που επηρεάστηκαν από τη σύμπραξη (απόφαση Putters International κατά Επιτροπής, σκέψη 267 ανωτέρω, EU:T:2011:289, σκέψη 60). Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, περιορισμός της αξίας των πωλήσεων μόνο σε αυτές για τις οποίες έχει αποδειχθεί ότι επηρεάστηκαν από σύμπραξη εκ μέρους συγκεκριμένης εταιρίας θα είχε ως αποτέλεσμα την τεχνητή σμίκρυνση της οικονομικής της βαρύτητας, διότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι προέκυψε περιορισμένος αριθμός άμεσων αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με πωλήσεις που πράγματι επηρεάστηκαν από τη σύμπραξη θα είχε ως τελικό αποτέλεσμα την επιβολή προστίμου χωρίς καμία πραγματική σχέση με το πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης συμπράξεως. Μια τέτοια «επιβράβευση» της μυστικότητας θα δυσχέραινε επίσης την επίτευξη του σκοπού της διώξεως και της επιβολής αποτελεσματικών κυρώσεων σε περιπτώσεις παραβάσεων του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και, επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή (απόφαση Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής, EU:C:2013:464, σκέψεις 66 και 77).
- 271 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχειρήμα που στηρίζεται στην εφαρμογή της προσαυξήσεως NES.

– Επί της υπάρξεως συμπράξεως στις υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών

- 272 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την αρχή της καταλληλότητας της ποινής σε σχέση με την παράβαση, την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή *nulla poena sine culpa*, παραλείποντας να λάβει υπόψη ότι οι τιμές για τις υπηρεσίες μεταφοράς ήταν αυξημένες λόγω συμπράξεως στις υπηρεσίες αυτές. Κατά συνέπεια, επέβαλε διπλή κύρωση για τα αποτελέσματα της ίδιας παραβάσεως, αφενός έναντι των μεταφορέων που την είχαν διαπράξει και, αφετέρου, έναντι των πελατών τους. Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, ότι δεν ασκεί κάποια επιρροή ως προς αυτό η εκτίμηση της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 884 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να στραφεί κατά των μεταφορέων ενώπιον των εθνικών πολιτικών δικαστηρίων.
- 273 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 274 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται, προκαταρκτικά, ότι στις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 δεν περιλαμβάνεται κανόνας ο οποίος προβλέπει ρητά ότι η ύπαρξη συμπράξεως σε προγενέστερο στάδιο της αγοράς πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την υπολογισμό του ύψους των προστίμων.
- 275 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν η ύπαρξη συμπράξεως σε αγορά που βρίσκεται σε προηγούμενο στάδιο της αγοράς την οποία αφορά η παράβαση για την οποία επιβάλλεται πρόστιμο αποτελεί περίπτωση που υποχρεώνει την Επιτροπή να αποστεί από τη γενική μέθοδο της παραγράφου 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006.
- 276 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι η χρήση του κριτηρίου της αξίας των πωλήσεων ως αφετηρίας για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων δικαιολογείται, ιδίως, λόγω του ότι το τμήμα του συνολικού κύκλου εργασιών που προέρχεται από την πώληση των προϊόντων ή υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως είναι η καλύτερη ένδειξη για την οικονομική σημασία της παραβάσεως αυτής (βλ. σκέψεις 247 και 248 ανωτέρω) και ότι πρόκειται για ένα αντικειμενικό κριτήριο που μπορεί να εφαρμοστεί εύκολα.
- 277 Το γεγονός, όμως, ότι η αγορά υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών αποτελούσε αντικείμενο συμπράξεως δεν μπορεί να αναιρέσει την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η αξία των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα στην αγορά των υπηρεσιών διαμεταφοράς, στην εμπορική διαδρομή την οποία αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES, είναι η καλύτερη ένδειξη για την οικονομική σημασία της συμμετοχής της στην εν λόγω παράβαση. Συγκεκριμένα, πρώτον, πρόκειται για έναν κύκλο εργασιών ο οποίος πραγματοποιήθηκε από την προσφεύγουσα υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες της αγοράς. Δεύτερον, υπάρχει αντικειμενικός σύνδεσμος μεταξύ της συμπράξεως σχετικά με το NES και του εν λόγω κύκλου εργασιών ο οποίος αντανακλά το σχετικό βάρος της συμμετοχής της προσφεύγουσας.
- 278 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι μια προσέγγιση κατά την οποία αν υπάρχει σε αγορά προγενέστερου σταδίου παράνομη σύμπραξη τότε η Επιτροπή οφείλει να προβεί σε προσαρμογή της αξίας των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με παράβαση η οποία αφορά μια αγορά που βρίσκεται σε επόμενο στάδιο, θα είχε ως συνέπεια να εισαγάγει έναν παράγοντα αβεβαιότητας ήδη κατά το πρώτο στάδιο του υπολογισμού του ύψους των προστίμων. Συγκεκριμένα, καταρχάς, θα ήταν γενικά δύσκολο να προσδιοριστεί το ύψος των μειώσεων που θα έπρεπε να γίνουν. Δεύτερον, προκειμένου να τηρηθεί η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, δεν θα έπρεπε να γίνονται μειώσεις μόνο στην περίπτωση παράνομης συμπράξεως σε αγορά προηγούμενου σταδίου αλλά, γενικότερα, σε κάθε περίπτωση που παράγοντες που θα έπρεπε να θεωρηθούν αντίθετοι προς το δίκαιο της Ένωσης θα μπορούσαν να επηρεάσουν άμεσα ή έμμεσα την τιμή των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών. Τρίτον, μια τέτοια προσέγγιση θα είχε ως συνέπεια να υπάρχει ο κίνδυνος η βάση υπολογισμού ενός προστίμου να αμφισβητηθεί μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε περίπτωση που ανακαλύπτονταν

στη συνέχεια παράγοντες που ενδεχομένως επηρέασαν άμεσα ή έμμεσα την τιμή των εισροών. Η προσέγγιση την οποία υποστηρίζει η προσφεύγουσα θα μπορούσε, έτσι, να οδηγήσει σε ατέρμονες και δυσεπίλυτες αντιδικίες, που θα περιλάμβαναν τη διατύπωση καταγγελιών άνισης μεταχειρίσεως.

279 Όσον αφορά το επιχείρημα που στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής *nulla poena sine culpa*, αρκεί να επισημανθεί ότι το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα υπολογίστηκε βάσει των τιμών πωλήσεως με τις οποίες είχε χρεώσει η ίδια τους πελάτες της, επομένως η Επιτροπή δεν της επέβαλε κύρωση για παράβαση που διεπράχθη από τρίτον, αλλά λαμβάνοντας υπόψη τα έσοδα που πραγματοποίησε η ίδια και για τα οποία είναι θεωρείται υπεύθυνη. Επομένως, και αυτό το επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

280 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η ύπαρξη συμπράξεως σε αγορά προηγούμενου σταδίου σε σχέση με την αγορά την οποία αφορά η παράβαση για την οποία επιβάλλεται το πρόστιμο δεν μπορεί να θεωρηθεί περίπτωση που επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να αποκλίνει από τη γενική μέθοδο της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006.

281 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα που στηρίζεται στη ύπαρξη συμπράξεως στην αγορά των υπηρεσιών μεταφορών, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το ζήτημα αν ασκεί κάποια επιρροή στο πλαίσιο αυτό η επισήμανση της Επιτροπής, στην αιτιολογική σκέψη 884 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα μπορούσε να προσφύγει ενώπιον των εθνικών πολιτικών δικαστηρίων κατά των μεταφορέων. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν η επισήμανση αυτή ήταν εσφαλμένη, δεν θα αναιρούσε τις λοιπές επισημάνσεις της Επιτροπής το βάσιμο των οποίων εξετάστηκε ανωτέρω.

– Επί της λήψεως υπόψη της προκληθείσας οικονομικής ζημίας

282 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη την οικονομική ζημία που προκλήθηκε από τη σύμπραξη σχετικά με το NES. Κατά τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 τα πρόστιμα συνδέονται με την οικονομική ζημία που τεκμαίρεται ότι προκύπτει βάσει της αξίας των πωλήσεων που συνδέονται με την παράβαση. Η Επιτροπή όφειλε, επομένως, να ελέγξει αν ο κύκλος εργασιών που ελήφθη υπόψη ανταποκρινόταν στην οικονομική ζημία. Κατά το στάδιο του καθορισμού του κύκλου εργασιών που σχετιζόταν με την αποδειχθείσα παράβαση δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη ένα γενικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα, καθώς το αποτέλεσμα αυτό μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνο σε μεταγενέστερο στάδιο του υπολογισμού του ύψους του προστίμου. Εν προκειμένω, το ότι ο ανώτατος θεωρητικός κύκλος εργασιών που αφορούσε το σύστημα NES ανερχόταν σε αμελητέο τμήμα του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε και σε ακόμα μικρότερο τμήμα του κύκλου εργασιών που έλαβε υπόψη η Επιτροπή αποδεικνύουν ότι η προσέγγιση της Επιτροπής ήταν αντίθετη προς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006.

283 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

284 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται, καταρχάς, ότι σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ούτε η παράγραφος 13 ούτε άλλη παράγραφος των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 προβλέπει ότι η αξία των πωλήσεων πρέπει να προσαρμοσθεί στην οικονομική ζημία που προκάλεσε η παράβαση.

285 Δεύτερον, οι περιστάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν υποχρέωναν την Επιτροπή να αποκλίνει από τη γενική μέθοδο της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 37 αυτών.

286 Είναι, βέβαια, αληθές ότι στο πλαίσιο του υπολογισμού του ύψους των προστίμων δεν πρέπει να αποδίδεται δυσανάλογη σημασία στην αξία των πωλήσεων (απόφαση *KME Germany* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 34 ανωτέρω, *EU:C:2011:816*, σκέψη 60). Αρκεί, όμως, να υπομνησθεί συναφώς ότι η

αξία των πωλήσεων είναι ένα μόνο κριτήριο, μεταξύ περισσοτέρων, το οποίο λαμβάνεται υπόψη από τη γενική μέθοδο των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι περιστάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα, όπως η ζημία που προκλήθηκε ή το περιθώριο κέρδους που υπήρξε, ασκούν επιρροή στον προσδιορισμό του ύψους των προστίμων κατά την ανωτέρω μέθοδο, θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο των μεταγενέστερων σταδίων, όπως κατά την εκτίμηση του συντελεστή βαρύτητας, της συνδρομής επιβαρυντικών ή ελαφρυντικών περιστάσεων ή και της δυνατότητας συνεισφοράς των οικείων επιχειρήσεων. Επομένως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι εν προκειμένω η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη τις περιστάσεις που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα σε μεταγενέστερα στάδια του καθορισμού του ύψους του προστίμου, δεν ήταν υποχρεωμένη, για τον λόγο αυτόν, να αποκλίνει από την παράγραφο 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 37 αυτών.

- 287 Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του ύψους των προστίμων και του ύψους των προσαυξήσεων που επιβλήθηκαν, πρέπει να επισημανθεί ότι το επίπεδο των προστίμων πρέπει να είναι αρκετά υψηλό ώστε να αποτρέπει τις επιχειρήσεις από τη συμμετοχή σε σύμπραξη, παρά τα ενδεχόμενα οφέλη που μπορούν να αποκομίσουν από αυτή. Το ύψος, όμως, ενός προστίμου δεν μπορεί να θεωρηθεί ακατάλληλο αποκλειστικά και μόνο επειδή δεν αντανακλά την οικονομική ζημία που προκλήθηκε ή που θα μπορούσε να προκληθεί από την επίδικη σύμπραξη.
- 288 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να απορριφθεί, επίσης, το επιχείρημα της προσφεύγουσας που στηρίζεται στο ότι κατά το στάδιο του καθορισμού της αξίας των πωλήσεων η Επιτροπή στηρίχθηκε σε σκοπό γενικής προλήψεως ενώ δεν είχε το δικαίωμα να λάβει υπόψη έναν τέτοιο σκοπό σε αυτό το στάδιο υπολογισμού του ύψους των προστίμων.
- 289 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη την αξία των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς από πελάτες στον ΕΟΧ στην εμπορική διαδρομή την οποία αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES, εφάρμοσε απλώς τη γενική μέθοδο του άρθρου 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 και επομένως δεν απέκλινε από τη μέθοδο αυτό επικαλούμενη σκοπό γενικής προλήψεως.
- 290 Εξάλλου, αν αυτό που επιθυμεί να προβάλει η προσφεύγουσα με τα επιχειρήματα αυτά είναι ότι, στο μέτρο που η αξία των πωλήσεων δεν αντανακλά τη οικονομική ζημία που προκλήθηκε με τη μορφή των προσαυξήσεων που εισπράχθηκαν, η Επιτροπή όφειλε να προσαρμόσει την αξία αυτή προκειμένου να μη ληφθεί υπόψη σκοπός γενικής προλήψεως ήδη από αυτό το στάδιο υπολογισμού του ύψους των προστίμων, τα επιχειρήματα πρέπει επίσης να απορριφθούν.
- 291 Στο πλαίσιο αυτό επισημαίνεται ότι η αξία των πωλήσεων χρησιμοποιείται ως βάση υπολογισμού της οικονομικής σημασίας της παραβάσεως, όχι μόνον επειδή είναι η καταλληλότερη ένδειξη της οικονομικής σημασίας της παραβάσεως αυτής και το σχετικό βάρος κάθε επιχειρήσεως που μετέχει στην παράβαση, αλλά και επειδή πρόκειται για ένα αντικειμενικό κριτήριο που μπορεί να εφαρμοστεί εύκολα. Ως εκ τούτου, η δράση της Επιτροπής καθίσταται περισσότερο προβλέψιμη για τις επιχειρήσεις και τους δίνει τη δυνατότητα να εκτιμήσουν τη βαρύτητα του ύψους ενός προστίμου το οποίο ενδέχεται να τους επιβληθεί αν αποφασίσουν να λάβουν μέρος σε παράνομη σύμπραξη. Η χρήση του κριτηρίου της αξίας των πωλήσεων στην παράγραφο 13 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2006 υπηρετεί, επομένως, έναν σκοπό γενικής προλήψεως. Σε αντίθεση, όμως, προς αυτό που υπαινίσσεται η προσφεύγουσα, τίποτα δεν εμποδίζει την Επιτροπή, στο πλαίσιο της αποστολής που της αναθέτει η Συνθήκη να μεριμνά για την τήρηση του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης (αποφάσεις *Musique Diffusion française* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 246 ανωτέρω, EU:C:1983:158, σκέψη 105, και *Dansk Rørindustri* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 251 ανωτέρω, EU:C:2005:408, σκέψη 170), να επιδιώκει σκοπό γενικής προλήψεως κατά τον καθορισμό της γενικής μεθόδου υπολογισμού του ύψους των προστίμων.
- 292 Επομένως, τα επιχειρήματα που στηρίζονται στο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη την οικονομική ζημία που προκλήθηκε από τη σύμπραξη σχετικά με το NES πρέπει να απορριφθούν.

– Επί των παραγόντων ανταγωνισμού που επηρεάστηκαν

- 293 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι λόγω του ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς, της επέβαλε κύρωση η οποία θα επιβαλλόταν αν η σύμπραξη σχετικά με το NES να σκοπούσε να καθορίσει την τελική τιμή των υπηρεσιών διαμεταφοράς ή να καλύψει το σύνολο των παραγόντων ανταγωνισμού που υπήρχαν στον τομέα της διαμεταφοράς.
- 294 Η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα αυτό.
- 295 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 267 έως 270 ανωτέρω, η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη ως αφετηρία για τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου τις πωλήσεις που εντάσσονταν στο πεδίο της επίμαχης συγκεντρώσεως, ανεξαρτήτως της σοβαρότητας της παραβάσεως αυτής.
- 296 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι σύμφωνα με τη γενική μέθοδο που θεσπίζουν οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006, η φύση της παραβάσεως λαμβάνεται υπόψη σε μεταγενέστερο στάδιο, κατά τον προσδιορισμό του συντελεστή βαρύτητας ο οποίος, κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 20 των κατευθυντηρίων αυτών γραμμών, αξιολογείται κατά περίπτωση για κάθε είδος παραβάσεως, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων συνθηκών της υποθέσεως.
- 297 Κατόπιν των σκέψεων αυτών, από το γεγονός ότι η Επιτροπή ως αφετηρία για τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου που επέβαλε στην προσφεύγουσα έλαβε υπόψη την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς που επηρεάστηκαν από τη σύμπραξη σχετικά με το NES δεν μπορεί να συναχθεί ότι αντιμετώπισε τη σύμπραξη αυτή σαν σύμπραξη που σκοπούσε να καθορίσει την τελική τιμή των υπηρεσιών ή να καλύψει το σύνολο των παραγόντων του ανταγωνισμού.
- 298 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της πλάνης εκτιμήσεως

- 299 Όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, η προσφεύγουσα παραπέμπει, απλώς στα επιχειρήματα που ήδη εξετάστηκαν και απορρίφθηκαν ανωτέρω. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και το επιχείρημα αυτό.
- 300 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να αποδείξει ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη την αξία των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς σε σχέση με τη σύμπραξη σχετικά με το NES, δεν έλαβε υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006, παρέβη το άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1/2003, την αρχή της αναλογικότητας, την αρχή της καταλληλότητας της ποινής σε σχέση με την παράβαση και την αρχή *nulla poena sine culpa* ή ότι υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως.
- 301 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της η αιτίαση που αφορά το ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη την αξία των πωλήσεων που πραγματοποίησε η προσφεύγουσα με τις υπηρεσίες διαμεταφοράς από πελάτες στον ΕΟΧ στην εμπορική διαδρομή την οποία αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES.

Επί της αιτιάσεως που αφορά τον συντελεστή βαρύτητας

- 302 Στο υπόμνημα απαντήσεως η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση της Επιτροπής, στη σκέψη 945 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι για τη σύμπραξη σχετικά με το NES ήταν κατάλληλος συντελεστής βαρύτητας 15 %.

- 303 Στις αιτιολογικές σκέψεις 891 έως 947 της προσβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους ήταν κατάλληλος αυτός ο συντελεστής βαρύτητας. Στο πλαίσιο αυτό ανέφερε ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES είχε ως αντικείμενο τον καθορισμό, με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, των τιμών ή άλλων όρων των συναλλαγών. Επισημάνε, ως προς αυτό, ότι οι επιχειρήσεις είχαν συμφωνήσει ως προς την επιβολή, το ύψος και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής προσαυξήσεως σχετικά με το NES. Ανέφερε, επίσης, ότι η σύμπραξη αυτή είχε εφαρμοστεί εν μέρει και ότι είχε υπάρξει παρακολούθηση της εφαρμογής της.
- 304 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο συντελεστής βαρύτητας 15% που υιοθέτησε η Επιτροπή δεν ανταποκρίνεται στη βαρύτητα της συμπράξεως σχετικά με το NES.
- 305 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 306 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα ειδικό επιχείρημα κατά της εκτιμήσεως της Επιτροπής, στις αιτιολογικές σκέψεις 891 έως 947 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σχετικά με τον συντελεστή βαρύτητας.
- 307 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, ακόμη και αν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας κατά της λήψεως υπόψη της αξίας των πωλήσεων εξεταστούν επίσης ως επιχειρήματα κατά του συντελεστή βαρύτητας, δεν μπορούν να αποδείξουν ότι υφίσταται πλάνη στις εκτιμήσεις της Επιτροπής ως προς τον εν λόγω συντελεστή.
- 308 Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αποτελεί οριζόντια σύμπραξη που αφορά ένα στοιχείο της τιμής των υπηρεσιών διαμεταφοράς και πρέπει, επομένως, να θεωρηθεί ως σοβαρός περιορισμός του ανταγωνισμού.
- 309 Υπενθυμίζεται, επίσης, ότι από την παράγραφο 23 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 προκύπτει ότι για τις οριζόντιες συμφωνίες που αφορούν τον καθορισμό τιμών, το ποσοστό της αξίας των πωλήσεων που θα λαμβάνει υπόψη η Επιτροπή θα ορίζεται στα υψηλότερα όρια της κλίμακας, έως και 30%.
- 310 Εξάλλου, δεδομένης της φύσεως των οικείων υπηρεσιών, το ότι η σύμπραξη σχετικά με το NES αφορούσε μόνο την προσαύξηση NES δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι συντελεστής βαρύτητας 15% είναι ακατάλληλος. Συγκεκριμένα, όπως ανέφερε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 869 της προσβαλλομένης αποφάσεως και προκύπτει και από τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται εκεί, συνεννόηση σχετικά με την επίπτωση παραγόντων κόστους μέσω της επιβολής προσαυξήσεως μπορούσε να επηρεάσει σημαντικά τη συμπεριφορά των διαμεταφορέων και τη δομή της αγοράς (βλ. σκέψεις 155 και 156 ανωτέρω).
- 311 Για τους ίδιους λόγους πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι ο ανώτατος θεωρητικός κύκλος εργασιών που συνδέεται με το σύστημα NES ανερχόταν σε αμελητέο τμήμα του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε και σε ακόμη μικρότερο τμήμα του κύκλου εργασιών που έλαβε υπόψη η Επιτροπή.
- 312 Τέλος, όσον αφορά την εφαρμογή της συμπράξεως, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις της Επιτροπής στην αιτιολογική σκέψη 907 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, αφενός, ο βαθμός στον οποίο εφαρμόστηκε η σύμπραξη σχετικά με το NES δεν οφείλεται στην επιθυμία των επιχειρήσεων να τερματίσουν τη σύμπραξη αλλά σε περιστάσεις ξένες προς τη λειτουργία της συμπράξεως, όπως οι αντιρρήσεις που εξέφρασαν οι πελάτες και, αφετέρου, κανένα από τα μέρη δεν κατέδειξε ότι απέφυγε να εφαρμόσει τη σύμπραξη αυτή υιοθετώντας ανταγωνιστική συμπεριφορά στην αγορά.
- 313 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, ο ορισμός συντελεστή βαρύτητας 15% δεν μπορεί να θεωρηθεί ακατάλληλος.

314 Επομένως πρέπει να απορριφθεί και η αιτίαση που αφορά το συντελεστή βαρύτητας 15 % που όρισε η Επιτροπή, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί το ζήτημα αν η αιτίαση αυτή είναι παραδεκτή παρά το ότι η προσφεύγουσα, αφενός, πρόβαλε ότι ο συντελεστής αυτός είναι ακατάλληλος μόλις κατά το στάδιο της αντικρούσεως και, αφετέρου, δεν διευκρίνισε κατά ποίων εκτιμήσεων της Επιτροπής σχετικά με τον συντελεστή βαρύτητας στρέφεται.

Επί της αιτιάσεως που αφορά τη συνδρομή ελαφρυντικής περιστάσεως

315 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη ως ελαφρυντική περίσταση την ύπαρξη συμπράξεως σε προηγούμενο στάδιο της αγοράς και ότι η σύμπραξη αυτή επηρέαζε τις τιμές των υπηρεσιών διαμεταφοράς. Η Επιτροπή έπρεπε να ερευνήσει περαιτέρω το ζήτημα αυτό και, επομένως, παρέβη την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

316 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

317 Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι στην παράγραφο 29 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 γίνεται ενδεικτική απαρίθμηση ελαφρυντικών περιστάσεων που μπορούν να οδηγήσουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σε μείωση του βασικού ποσού του προστίμου.

318 Συγκεκριμένα, όταν η παράβαση έχει τελεστεί από περισσότερες επιχειρήσεις, πρέπει να εξετάζεται η σχετική βαρύτητα της συμμετοχής καθεμιάς από αυτές για να καθοριστεί αν υφίστανται, ως προς αυτές, επιβαρυντικές ή ελαφρυντικές περιστάσεις (απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, *Aragonesas Industrias y Energía κατά Επιτροπής*, T-348/08, Συλλογή, EU:T:2011:621, σκέψη 277).

319 Επισημαίνεται ότι η ύπαρξη συμπράξεως που αφορά προγενέστερο στάδιο της αγοράς δεν μπορεί να συνδεθεί με κάποια από τις ελαφρυντικές περιστάσεις που αναφέρονται ρητά στην παράγραφο 29 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006.

320 Εξάλλου, παρότι η απαρίθμηση στον κατάλογο της παραγράφου 29 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 δεν είναι αποκλειστική, διαπιστώνεται ότι η ύπαρξη συμπράξεως που αφορά την αγορά υπηρεσιών μεταφορών αποτελεί εξωτερικό παράγοντα ο οποίος δεν μπορεί να μειώσει τη βαρύτητα της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη σχετικά με το NES.

321 Εξάλλου, στο μέτρο που το επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά τη σχέση αιτιότητας μεταξύ των προσαυξήσεων που χρέωναν οι διαμεταφορείς στους πελάτες τους και των προσαυξήσεων που επέβαλλαν οι μεταφορείς, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να δικαιολογήσει μια παράνομη σύμπραξη μεταξύ των διαμεταφορέων προκειμένου να μην υφίσταται ανταγωνισμός μεταξύ τους όσον αφορά τα έξοδα που προκαλούνται από υπηρεσίες αποθηκείσεως NES και οι προσαυξήσεις αυτές να μετακυλούνται στους πελάτες τους.

322 Επομένως, εν προκειμένω η ύπαρξη συμπράξεως που αφορά τις υπηρεσίες μεταφορών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ελαφρυντική περίσταση.

323 Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται, επίσης, ότι το Γενικό Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να εξετάσει και να απορρίψει ένα ανάλογο επιχείρημα (απόφαση της 14ης Μαΐου 2014, *Reagens κατά Επιτροπής*, T-30/10, EU:T:2014:253, σκέψη 289).

324 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση που στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι συνέτρεχε ελαφρυντική περίσταση και παρέβη την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

- 325 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως εφαρμόζοντας στην παρούσα υπόθεση μέθοδο διαφορετική από αυτή που ακολούθησε στην υπόθεση COMP/39258 – Αεροπορική μεταφορά φορτίων (στο εξής: υπόθεση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων). Στην υπόθεση αυτή η Επιτροπή είχε ορίσει το ύψος των προστίμων που επέβαλε στους μεταφορείς αποκλειστικά βάσει του κύκλου εργασιών που είχε πραγματοποιηθεί με το επίναυλο καυσίμου και το επίναυλο ασφαλείας.
- 326 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως αποτελεί γενική αρχή του δικαίου την οποία υποχρεούται να τηρεί η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και η οποία απαγορεύει να αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις κατά διαφορετικό τρόπο ή διαφορετικές καταστάσεις με όμοιο τρόπο, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2012, GDF Suez κατά Επιτροπής, T-370/09, Συλλογή, EU:T:2012:333, σκέψη 386).
- 327 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα αν η Επιτροπή αντιμετώπισε παρόμοια κατάσταση με διαφορετικό τρόπο, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι η προγενέστερη πρακτική της Επιτροπής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη ως νομικό πλαίσιο για τα πρόστιμα στον τομέα του ανταγωνισμού και ότι αποφάσεις που αφορούν άλλες υποθέσεις έχουν ενδεικτικό χαρακτήρα όταν εξετάζεται η ύπαρξη δυσμενών διακρίσεων, δεδομένου ότι οι περιστάσεις των υποθέσεων δεν είναι οι ίδιες (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2006, JCB Service κατά Επιτροπής, C-167/04 P, Συλλογή, EU:C:2006:594, σκέψεις 201 και 205).
- 328 Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο για την παρούσα υπόθεση, στην οποία το επίμαχο στοιχείο, ήτοι ο καθορισμός της αξίας των πωλήσεων που χρησιμοποιήθηκε ως αφετηρία για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων, ρυθμίζεται ρητώς στην παράγραφο 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006. Συγκεκριμένα, σε μια τέτοια περίπτωση πρέπει να εξεταστεί η αιτίαση που στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως υπό το πρίσμα όσων αναφέρονται στην παράγραφο αυτή, τα οποία προέβλεψε η Επιτροπή ώστε να καταστήσει περισσότερο συνεπή τη θέση που λαμβάνει από υπόθεση σε υπόθεση. Από τα ανωτέρω προκύπτει, όμως, ότι η Επιτροπή τήρησε τη γενική μέθοδο που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή και, αφετέρου, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, δεν ήταν υποχρεωμένη να αποστεί από αυτή τη μέθοδο.
- 329 Επομένως, ακόμα και στην περίπτωση που ίσχυε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή ακολούθησε διαφορετική μέθοδο στην υπόθεση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε να αποδείξει ότι στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή παρέβη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Συγκεκριμένα, σε μια τέτοια περίπτωση είτε, σε αντίθεση προς ό,τι συμβαίνει εν προκειμένω, θα υπήρχαν ιδιαιτερότητες στην υπόθεση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων οι οποίες θα δικαιολογούσαν να αποστεί η Επιτροπή από τη γενική μέθοδο της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, είτε η Επιτροπή στην ανωτέρω υπόθεση δεν θα είχε τηρήσει τις κατευθυντήριες αυτές γραμμές. Και στις δύο, όμως, περιπτώσεις η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε να απαιτήσει να έχει στην υπό κρίση υπόθεση την ίδια αντιμετώπιση με αυτή που υπήρξε στην υπόθεση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων.
- 330 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί και η αιτίαση που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Συμπέρασμα

- 331 Κατά συνέπεια, το παρόν σκέλος, στο μέτρο που αφορά την ακύρωση του προστίμου που επιβλήθηκε στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να απορριφθεί.

- 332 Πρέπει επίσης να απορριφθεί στο μέτρο που προβάλλεται προς στήριξη του αιτήματος να ασκήσει το Γενικό Δικαστήριο την πλήρη δικαιοδοσία του.
- 333 Συγκεκριμένα, κατά την εξέταση του παρόντος σκέλους δεν αποκαλύφθηκαν σφάλματα αλλά ούτε και ακατάλληλα στοιχεία στο πλαίσιο του υπολογισμού του ύψους των προστίμων.
- 334 Ειδικότερα, λαμβανομένων υπόψη όσων εκτίθενται στις σκέψεις 240 έως 264 και 272 έως 301 ανωτέρω, επισημαίνεται ότι δεν μπορούν να θεωρηθούν κατάλληλες ούτε η προσέγγιση της προσφεύγουσας κατά την οποία λαμβάνεται υπόψη αποκλειστικά ο κύκλος εργασιών που πραγματοποιήθηκε με τις υπηρεσίες αποθηκείωσης NES ούτε η προσέγγιση κατά την οποία τα έξοδα των υπηρεσιών μεταφοράς αφαιρούνται από την αξία των πωλήσεων που λαμβάνεται υπόψη ούτε αυτή κατά την οποία η αξία των πωλήσεων προσαρμόζεται λόγω της συμπράξεως στην αγορά μεταφορών, καθώς οι προσεγγίσεις αυτές δεν μπορούν να αποδώσουν επαρκώς την οικονομική βαρύτητα της συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη σχετικά με το NES, η οποία αφορούσε τις υπηρεσίες διαμεταφοράς ως σύνολο υπηρεσιών.
- 335 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται επίσης ότι ακόμη και αν δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο τα πολύ μικρά περιθώρια κέρδους να αποτελούν ένδειξη της μικρής χρηματοοικονομικής ικανότητας μιας επιχειρήσεως παρά το μέγεθος του κύκλου εργασιών της, κανένα επιχείρημα δεν προβλήθηκε εν προκειμένω το οποίο θα μπορούσε να αποδείξει ότι τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν ήταν υπερβολικά σε σχέση με τη χρηματοοικονομική ικανότητα της προσφεύγουσας.
- 336 Εξάλλου, για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 265 έως 271 ανωτέρω, δεν μπορεί να θεωρηθεί κατάλληλη ούτε η προσέγγιση κατά την οποία μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνον οι πωλήσεις για τις οποίες πράγματι χρεώθηκε προσαύξηση NES.
- 337 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 27 του κανονισμού 1/2003 και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- 338 Το παρόν σκέλος βάλλει κατά της αιτιολογίας που παρατίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 887 και 888 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις οποίες η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούσε να δοθεί στην προσφεύγουσα πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων. Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή επισήμανε ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν εμπλεκόμενη στην υπόθεση αυτή και, επομένως, δεν μπορούσε να της δοθεί πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεως κατ' εφαρμογήν της ανακοινώσεως της Επιτροπής περί των κανόνων προσβάσεως στον φάκελο της υποθέσεως δυνάμει των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ], των άρθρων 53, 54 και 57 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου (ΕΕ 2005, C 325, σ. 7) ούτε κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 123, σ. 18). Εξάλλου, διαπίστωσε ότι, σε κάθε περίπτωση, κανένα από τα έγγραφα που περιλαμβάνονταν στον εν λόγω φάκελο της υποθέσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων δεν αφορούσε την ευθύνη των διαμεταφορέων στην υπό κρίση υπόθεση.
- 339 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας. Όφειλε να της επιτρέψει να εξετάσει τις κρίσιμες πληροφορίες στην υπόθεση για την αεροπορική μεταφορά φορτίων, η οποία συνδέεται στενά με την παρούσα υπόθεση. Χωρίς επαρκή πρόσβαση στον φάκελο η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματα άμυνας.
- 340 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

- 341 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, πριν λάβει τις αποφάσεις που προβλέπονται στα άρθρα 7, 8 και 23 και στο άρθρο 24 παράγραφος 2, η Επιτροπή παρέχει τη δυνατότητα ακρόασης σχετικά με τις αιτιάσεις της στις επιχειρήσεις τις οποίες αφορά η διαδικασία που έχει κινήσει. Θεμελιώνει δε τις αποφάσεις της μόνο στις αιτιάσεις για τις οποίες δόθηκε στα μέρη η δυνατότητα να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.
- 342 Το άρθρο 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 προβλέπει ότι τα δικαιώματα άμυνας των εμπλεκόμενων μερών διασφαλίζονται πλήρως κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας. Τα μέρη αυτά έχουν δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο της Επιτροπής, με την επιφύλαξη του εννόμου συμφέροντος των επιχειρήσεων για την προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου.
- 343 Βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού 773/2004, εάν της ζητηθεί, η Επιτροπή επιτρέπει στα μέρη προς τα οποία έχει αποσταλεί κοινοποίηση αιτιάσεων πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεως, τούτο δε μετά την αποστολή της κοινοποίησης αιτιάσεων.
- 344 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να παρέχει στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση τη δυνατότητα εξετάσεως όλων των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο έρευνας τα οποία ενδέχεται να είναι κρίσιμα για την άμυνά της. Στα έγγραφα αυτά συγκαταλέγονται τόσο τα ενοχοποιητικά όσο και τα απαλλακτικά στοιχεία, με εξαίρεση τα επιχειρηματικά απόρρητα άλλων επιχειρήσεων, τα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής και άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες (απόφαση της 1ης Ιουλίου 2010, Knauf Gips κατά Επιτροπής, C-407/08 P, Συλλογή, EU:C:2010:389, σκέψη 22).
- 345 Όσον αφορά την παράλειψη γνωστοποιήσεως απαλλακτικού αποδεικτικού στοιχείου, κατά πάγια νομολογία, η ενδιαφερόμενη επιχείρηση αρκεί να αποδείξει ότι η μη αποκάλυψή του επηρέασε, σε βάρος της, την εξέλιξη της διαδικασίας και το περιεχόμενο της αποφάσεως της Επιτροπής. Αρκεί, ως εκ τούτου, η επιχείρηση να αποδείξει ότι θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα εν λόγω έγγραφα για την άμυνά της, υπό την έννοια ότι, αν είχε τη δυνατότητα να στηριχθεί σ' αυτά κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, θα μπορούσε να επικαλεστεί στοιχεία που δεν θα συμφωνούσαν με τα συμπεράσματα στα οποία είχε καταλήξει στο στάδιο αυτό η Επιτροπή, οπότε θα μπορούσε να επηρεάσει, με κάποιο τρόπο, τις εκτιμήσεις της Επιτροπής στην απόφαση που θα εξέδιδε, τουλάχιστον όσον αφορά τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της προσαπτομένης συμπεριφοράς, και, επομένως, το ύψος του προστίμου (απόφαση Knauf Gips κατά Επιτροπής, σκέψη 344 ανωτέρω, EU:C:2010:389, σκέψη 23).
- 346 Συνεπώς, η αναιρεσείουσα πρέπει να αποδείξει όχι μόνο ότι δεν είχε πρόσβαση στα έγγραφα που περιλαμβάνονταν στον φάκελο της υποθέσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων αλλά και ότι θα μπορούσε να τα χρησιμοποιήσει για την άμυνά της. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς την έλλειψη γνωστοποιήσεως εγγράφων που δεν ασκούν κάποια επιρροή.
- 347 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι βάσει των κρίσιμων τμημάτων του φακέλου της υποθέσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων θα μπορούσε να προβεί σε μια εκτίμηση της επιδράσεως που άσκησε στον δικό της κύκλο εργασιών η σύμπραξη σχετικά με την αεροπορική μεταφορά φορτίων. Έτσι θα ήταν σε θέση να αποδείξει ότι η απόφαση της Επιτροπής να λάβει υπόψη έναν υπερτιμημένο κύκλο εργασιών ήταν ακατάλληλη και δυσανάλογη.
- 348 Όμως, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 272 έως 281 και 315 έως 324 ανωτέρω, η ύπαρξη συμπράξεως σχετικής με τις υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών δεν μπορούσε να ασκήσει επιρροή στον κύκλο εργασιών τον οποίο έλαβε υπόψη η Επιτροπή και δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη ως ελαφρυντική περίπτωση. Επίσης, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 325 έως 330 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντλήσει από τη συμπεριφορά της Επιτροπής στην υπόθεση της αεροπορικής μεταφοράς φορτίων αιτίαση σχετικά με την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

- 349 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η απόφαση της Επιτροπής να της αρνηθεί την πρόσβαση στον φάκελο χωρίς άλλη εξέταση δεν συμβιβάζεται με την «συνολική προσέγγιση του δικαίου της Ένωσης». Συγκεκριμένα, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να κλονίσει το συμπέρασμα ότι το περιεχόμενο του φακέλου της υποθέσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων δεν θα επηρέαζε τις εκτιμήσεις της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση. Επίσης, στο μέτρο που στο πλαίσιο αυτό η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση της 22ας Μαΐου 2012, EnBW Energie Baden-Württemberg κατά Επιτροπής (T-344/08, Συλλογή, EU:T:2012:242), αρκεί να επισημανθεί, αφενός, ότι η απόφαση αυτή αφορούσε την πρόσβαση σε φάκελο δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43) και όχι τις διατάξεις που αναφέρθηκαν στις σκέψεις 341 έως 343 ανωτέρω και, αφετέρου, ότι η απόφαση αυτή αναιρέθηκε από το Δικαστήριο (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, Συλλογή, EU:C:2014:112).
- 350 Η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα που θα μπορούσε να κλονίσει τις εκτιμήσεις αυτές ή να καταδείξει ότι το περιεχόμενο του φακέλου της υποθέσεως για την αεροπορική μεταφορά φορτίων θα μπορούσε να επηρεάσει κάποιο άλλο στοιχείο των εκτιμήσεων της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 351 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και το παρόν σκέλος και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο παρών λόγος στο σύνολό του, όχι μόνο όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως αλλά και όσον αφορά το αίτημα ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του Γενικού Δικαστηρίου.
- 6. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, σε παραβίαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας του 2006 και σε πλάνη εκτιμήσεως*
- 352 Ο παρών λόγος βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής να χορηγήσει στη DP απαλλαγή από το πρόστιμο για τη σύμπραξη σχετικά με το NES.
- 353 Στις αιτιολογικές σκέψεις 1026 έως 1103 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αφενός, η Επιτροπή χορήγησε στην DP απαλλαγή από το πρόστιμο για τις συμπράξεις σχετικά με το NES, το AMS, το CAF και την PSS. Η Επιτροπή επισήμανε, συναφώς, ότι κατά τον χρόνο που έλαβε την αίτηση απαλλαγής της DP, βάσει των πληροφοριών που της είχε υποβάλει, είχε το δικαίωμα να της χορηγήσει, με το από 24 Σεπτεμβρίου 2007 έγγραφό της, απαλλαγή υπό όρους για μια εικαζόμενη σύμπραξη μεταξύ των ιδιωτών παρόχων υπηρεσιών διεθνούς διαμεταφοράς με σκοπό τον καθορισμό ή τη μετακύλυση στους πελάτες τους διαφόρων τελών και προσαυξήσεων, ιδίως [εμπιστευτικό]. Κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας η Επιτροπή έκρινε ότι η DP είχε συνεργαστεί ικανοποιητικά και ότι η εικαζόμενη σύμπραξη για την οποία είχε χορηγηθεί στην DP απαλλαγή υπό όρους «κάλυπτε πλήρως το σύνολο των παραβάσεων τις οποίες αφορούσε η προσβαλλόμενη απόφαση». Αφετέρου, η Επιτροπή αξιολόγησε τις αιτήσεις απαλλαγής από το πρόστιμο και μειώσεως του ύψους των προστίμων τις οποίες είχαν υποβάλει άλλες επιχειρήσεις σε σχέση με τις ανωτέρω συμπράξεις.
- 354 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι εκτιμήσεις αυτές είναι πλημμελείς. Η Επιτροπή ευνόησε την DP σε σχέση με τις λοιπές επιχειρήσεις που είχαν υποβάλει αίτηση απαλλαγής από το πρόστιμο και μειώσεως του προστίμου, κρίνοντας τις αιτήσεις τους σε διαφορετική βάση. Παρότι διαπίστωσε την ύπαρξη τεσσάρων παραβάσεων, η Επιτροπή χορήγησε στην DP γενική απαλλαγή υπό όρους για τον τομέα της αεροπορικής διαμεταφοράς, χωρίς να εξετάσει αν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η DP κάλυπταν όλες τις επίμαχες συμπεριφορές. Η Επιτροπή ενήργησε διαφορετικά στην περίπτωση των αιτήσεων μειώσεως του ύψους των προστίμων που είχαν επιβάλει άλλες επιχειρήσεις, τις οποίες εξέτασε σε σχέση με κάθε παράβαση χωριστά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι θα είχε τύχει ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως αν όλες οι αιτήσεις απαλλαγής και μειώσεως του ύψους των προστίμων είχαν εξετασθεί με βάση τον τομέα της διαμεταφοράς στο σύνολό του.

355 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

356 Όσον αφορά τα επιχειρήματα με τα οποία η προσφεύγουσα σκοπεί να καταδείξει ότι θα είχε τύχει ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως αν η Επιτροπή είχε εφαρμόσει ορθά την ανακοίνωση περί συνεργασίας του 2006, πρέπει να εξετασθεί αρχικά αν η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη χορηγώντας στην DP απαλλαγή από το πρόστιμο για τη σύμπραξη σχετικά με το NES και στη συνέχεια να εξετασθεί το επιχείρημα το οποίο στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή εξέτασε σε διαφορετική βάση τις αιτήσεις μειώσεως του ύψους των προστίμων που υπέβαλαν οι λοιπές επιχειρήσεις, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας.

Επί της τηρήσεως των προϋποθέσεων που προβλέπονται για τη χορήγηση απαλλαγής από το πρόστιμο

357 Υπενθυμίζεται ότι από την παράγραφο 8, στοιχείο α', της ανακοινώσεως περί συνεργασίας του 2006 προκύπτει ότι η Επιτροπή χορηγεί απαλλαγή υπό όρους από το πρόστιμο σε επιχείρηση που αποκαλύπτει τη συμμετοχή της σε πιθανολογούμενη σύμπραξη, εάν η εν λόγω επιχείρηση υποβάλει πρώτη πληροφορίες και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα επιτρέψουν στην Επιτροπή να πραγματοποιήσει στοχευμένο έλεγχο σχετικά με τη σύμπραξη αυτή.

358 Η παράγραφος 9 της ανακοινώσεως περί συνεργασίας του 2006 έχει ως εξής:

«Προκειμένου η Επιτροπή να έχει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει στοχευμένο έλεγχο κατά την έννοια [της παραγράφου] 8 στοιχείο α', η επιχείρηση πρέπει να παράσχει στην Επιτροπή τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που απαριθμούνται παρακάτω, στο βαθμό που, κατά την άποψη της Επιτροπής, δεν θα διακινδυνεύσει τους έλεγχους:

α) Δήλωση της επιχείρησης [...] που περιλαμβάνει, εφόσον, κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, είναι γνωστά στον αιτούντα:

- Λεπτομερή περιγραφή της πιθανολογούμενης σύμπραξης, και ιδίως των στόχων της, των δραστηριοτήτων και της λειτουργίας της· το προϊόν ή την υπηρεσία που αφορά, τη γεωγραφική περιοχή που καλύπτει, τη διάρκειά της και την έκταση της αγοράς που εκτιμάται ότι επηρεάζει· τις συγκεκριμένες ημερομηνίες, τόπους, περιεχόμενο και συμμετέχοντες στις επαφές σχετικά με την πιθανολογούμενη σύμπραξη, καθώς και κάθε σχετική επεξήγηση όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβάλλονται προς υποστήριξη της αίτησης.
- Το όνομα και τη διεύθυνση της νομικής οντότητας που υποβάλλει την αίτηση απαλλαγής από τα πρόστιμα, καθώς και τα ονόματα και τις διευθύνσεις όλων των άλλων επιχειρήσεων που συμμετέχουν (-είχαν) στη πιθανολογούμενη σύμπραξη·
- Το όνομα, τη θέση, τη διεύθυνση γραφείου και, όπου απαραίτητο, κατοικίας όλων των ιδιωτών οι οποίοι, εξ όσων γνωρίζει η αιτούσα, εμπλέκονται ή έχουν εμπλακεί στην πιθανολογούμενη σύμπραξη, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ενεπλάκησαν για λογαριασμό του αιτούντος·
- Αναφορά άλλων αρχών ανταγωνισμού, εντός ή εκτός της ΕΕ, τις οποίες έχει προσεγγίσει ή προτίθεται να προσεγγίσει σχετικά με την πιθανολογούμενη σύμπραξη· και

β) Άλλα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την πιθανολογούμενη σύμπραξη που έχει στην κατοχή [της] ή στη διάθεσή [της] η αιτούσα κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, ιδίως δε όποιο αποδεικτικό στοιχείο κατά το ίδιο χρονικό πλαίσιο με την παράβαση.»

- 359 Κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 18 της ανακοινώσεως περί συνεργασίας του 2006, η Επιτροπή, μόλις λάβει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε η επιχείρηση και εξακριβώσει ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 8 στοιχείο α', χορηγεί στην επιχείρηση εγγράφως απαλλαγή υπό όρους από την επιβολή προστίμου.
- 360 Από την παράγραφο 22 της ίδιας ανακοινώσεως προκύπτει ότι αν στο τέλος της διοικητικής διαδικασίας η επιχείρηση πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου 12, στις οποίες περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων η ειλικρινής, πλήρης και με ταχύτητα συνεργασία με την Επιτροπή, η Επιτροπή της χορηγεί οριστική απαλλαγή από τα πρόστιμα με την απόφαση που περατώνει τη διοικητική διαδικασία.
- 361 Πρέπει να υπομνησθεί, επίσης, ότι με την έκδοση της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας η Επιτροπή δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, κάτι που αναγνωρίζει άλλωστε στην παράγραφο 38 της εν λόγω ανακοινώσεως. Λαμβανομένης υπόψη της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης την οποία αντλούν από την ανακοίνωση αυτή οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να συνεργαστούν με την Επιτροπή, η Επιτροπή έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς την εν λόγω ανακοίνωση. Ως εκ τούτου, στην περίπτωση που η Επιτροπή δεν τηρήσει τους κανόνες συμπεριφοράς της εν λόγω ανακοινώσεως, θα έχει παραβιάσει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 18ης Ιουνίου 2008, Hoechst κατά Επιτροπής, T-410/03, Συλλογή, EU:T:2008:211, σκέψη 510, και της 13ης Ιουλίου 2011, Kone κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-151/07, Συλλογή, EU:T:2011:365, σκέψη 127).
- 362 Όσον αφορά την επιλογή των στοιχείων που λαμβάνονται υπόψη κατά την εφαρμογή των κριτηρίων της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας και την αξιολόγηση των στοιχείων αυτών, στο Γενικό Δικαστήριο απόκειται να προβεί στον έλεγχο νομιμότητας για τον οποίο είναι αρμόδιο, χωρίς να μπορεί να στηριχθεί στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής για να αρνηθεί να ασκήσει εμπεριστατωμένο νομικό και πραγματικό έλεγχο (απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2013, Kone κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-510/11 P, EU:C:2013:696, σκέψεις 24 και 54).
- 363 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να εξετασθούν υπό το πρίσμα της ανωτέρω νομολογίας και των ανωτέρω αρχών.
- 364 Βάσει της οικονομίας των κανόνων της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας, πρέπει να εξεταστεί αν, κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 8, στοιχείο α', και των παραγράφων 9 και 18 της αυτής, η Επιτροπή μπορούσε να χορηγήσει στην DP υπό όρους απαλλαγή για πιθανολογούμενη σύμπραξη εκτάσεως όπως αυτή που αναφέρθηκε στη σκέψη 353 ανωτέρω, πριν εξετασθεί αν κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας μπορούσε να της χορηγήσει οριστική απαλλαγή για τη σύμπραξη σχετικά με το NES.
- 365 Κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 8, στοιχείο α', της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας, η DP έπρεπε να είναι η πρώτη επιχείρηση που παρέχει πληροφορίες και αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα επέτρεπαν στην Επιτροπή να πραγματοποιήσει στοχευμένο έλεγχο σχετικά με πιθανολογούμενη σύμπραξη στην οποία περιλαμβάνεται η σύμπραξη σχετικά με το NES.
- 366 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι κατά τον χρόνο που η DP υπέβαλε αίτημα απαλλαγής η Επιτροπή δεν διέθετε καμία πληροφορία σχετικά με την ύπαρξη τυχόν παραβάσεων στο τομέα της αεροπορικής διαμεταφοράς. Επομένως, η Επιτροπή έπρεπε να εξετάσει την αίτηση απαλλαγής της DP βάσει των πληροφοριών και των στοιχείων που υπέβαλε η ίδια η DP. Εν προκειμένω η Επιτροπή έκρινε ότι οι πληροφορίες της DP της έδιναν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει στοχευμένους ελέγχους σχετικά με σύμπραξη εκτάσεως όπως αυτή που αναφέρθηκε στη σκέψη 353 ανωτέρω.

- 367 Ως προς το ζήτημα αυτό η προσφεύγουσα επικαλείται, απλώς, ότι η Επιτροπή χορήγησε στην DP απαλλαγή συλλήβδην για όλες τις επίμαχες συμπεριφορές χωρίς να εξετάσει αν τα αποδεικτικά στοιχεία που υπέβαλε η DP κάλυπταν όλες αυτές τις συμπεριφορές.
- 368 Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να υπομνησθεί ότι όταν υποβάλλεται στην Επιτροπή αίτηση ασυλίας υπό την έννοια της παραγράφου αυτής, η Επιτροπή δεν γνωρίζει την ύπαρξη της επίμαχης συμπράξεως. Επομένως, όπως διευκρινίζεται στην υποσημείωση 1 στην παράγραφο 8, στοιχείο α', της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας, η Επιτροπή οφείλει να προβεί σε ex ante εκτίμηση της αιτήσεως απαλλαγής η οποία στηρίζεται αποκλειστικά στον τύπο και την ποιότητα των πληροφοριών που υποβάλλονται από την επιχείρηση.
- 369 Επομένως η ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας δεν απαγορεύει στην Επιτροπή να χορηγεί σε μια επιχείρηση υπό όρους απαλλαγής, ακόμη και αν οι πληροφορίες που της υποβάλλει η επιχείρηση αυτή δεν της επιτρέπουν ακόμη να αποκτήσει αναλυτική και ακριβή εικόνα της φύσεως και της εκτάσεως της πιθανολογούμενης συμπράξεως.
- 370 Συγκεκριμένα, αφενός, παρότι κατά την παράγραφο 9, στοιχείο α', της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας απαιτείται η επιχείρηση που ζητεί την απαλλαγή να προβαίνει σε «λεπτομερή περιγραφή», μεταξύ άλλων, της πιθανολογούμενης συμπράξεως και της γεωγραφικής περιοχής που καλύπτει καθώς και «το συγκεκριμένο περιεχόμενο» της συμπράξεως, η υποχρέωση αυτή ισχύει μόνο στο μέτρο που η επιχείρηση γνωρίζει τα στοιχεία αυτά κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως. Αφετέρου, υπενθυμίζεται ότι η συνεργασία επιχειρήσεως κατά την αποκάλυψη συμπράξεως την οποία δεν γνωρίζει μέχρι τότε η Επιτροπή έχει αφεαυτής αξία που μπορεί να δικαιολογεί την απαλλαγή από τα πρόστιμα. Συγκεκριμένα σκοπός της παραγράφου 8, στοιχείο α' και της παραγράφου 18 της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας είναι να διευκολύνει την αποκάλυψη συμπράξεων που δεν γνωρίζει η Επιτροπή, η οποίες θα παρέμεναν κρυφές χωρίς αποδεικτικά στοιχεία από την επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση απαλλαγής (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Kone κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 362 ανωτέρω, EU:C:2013:696, σκέψη 67).
- 371 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, από την παράγραφο 8, στοιχείο α', και τις παραγράφους 9 και 18 της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας δεν απαιτείται τα στοιχεία που υποβάλλονται από τις επιχειρήσεις να αποτελούν πληροφορίες και αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν ειδικά τις παραβάσεις τις οποίες διαπιστώνει η Επιτροπή κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας. Αρκεί αυτά να της έδωσαν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει στοχευμένο έλεγχο σε σχέση με πιθανολογούμενη σύμπραξη που καλύπτει την παράβαση ή τις παραβάσεις που διαπιστώνει κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής.
- 372 Επίσης, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα που θα μπορούσε να κλονίσει την εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι πληροφορίες που της υπέβαλε η DP προ της 24ης Σεπτεμβρίου 2007 της έδιναν τη δυνατότητα να προβεί σε στοχευμένο έλεγχο σχετικά με πιθανολογούμενη σύμπραξη μεταξύ ιδιωτών παρόχων υπηρεσιών διεθνούς διαμεταφοράς για τον καθορισμό ή τη μετακύλυση διαφόρων τελών και προσαυξήσεων στις περιοχές που αναφέρθηκαν στη σκέψη 353 ανωτέρω.
- 373 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη χορηγώντας στην DP την υπό όρους απαλλαγή για μια τέτοια πιθανολογούμενη σύμπραξη κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 8, στοιχείο α', και των παραγράφων 9 και 18 της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας.
- 374 Όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής να χορηγήσει στην DP την οριστική απαλλαγή κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε, στην αιτιολογική σκέψη 1029 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι οι συμπράξεις σχετικά με το NES, το AMS, το CAF και την PSS αποτελούσαν ενιαίες και διαρκείς διακριτές παραβάσεις, έκρινε, στην αιτιολογική

σκέψη 1031 της ίδιας αποφάσεως, ότι η πιθανολογούμενη σύμπραξη για την οποία είχε χορηγήσει την υπό όρους απαλλαγή «κάλυπτε πλήρως το σύνολο των παραβάσεων τις οποίες αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση».

- 375 Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο η Επιτροπή τήρησε τη διαδικασία της παραγράφου 22 της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας.
- 376 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι εν προκειμένω η Επιτροπή δεν εφάρμοσε εσφαλμένα τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 8, στοιχείο α', και στις παραγράφους 9, 18 και 22 της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας

Επί του επιχειρήματος που στηρίζεται στη χρήση διαφορετικής βάσεως

- 377 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας την αίτηση απαλλαγής της DP σε διαφορετική βάση από αυτή στην οποία έκρινε τις αιτήσεις των λοιπών επιχειρήσεων.
- 378 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται, προκαταρκτικά, ότι όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 1029 και 1031 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όταν κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας η Επιτροπή έκρινε οριστικά το ζήτημα της απαλλαγής της DP και τις αιτήσεις των λοιπών επιχειρήσεων για μείωση του ύψους των προστίμων, εκτίμησε τις αιτήσεις αυτές πάνω στην ίδια βάση, ήτοι σε σχέση με τις διακριτές συμπράξεις σχετικά με το NES, το AMS, το CAF και την PSS που είχε διαπιστώσει σε εκείνο το στάδιο της διαδικασίας.
- 379 Στη συνέχεια πρέπει να εξετασθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας που στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα την ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας λαμβάνοντας υπόψη στοιχεία που διέθετε κατά τον χρόνο που έλαβε, αφενός, την αίτηση απαλλαγής της DP και, αφετέρου, τις αιτήσεις των λοιπών επιχειρήσεων, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας. Κατά την προσφεύγουσα ο χρόνος της καταθέσεως των αιτήσεων απαλλαγής και μείωσης του προστίμου είχε ήδη ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της κατατάξεως των αιτήσεων. Επομένως, δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη εκ νέου για να δικαιολογήσει τη διαφορετική μεταχείριση της αιτήσεως της DP σε σχέση με τις αιτήσεις μείωσης του ύψους των προστίμων των λοιπών επιχειρήσεων.
- 380 Πρώτον, σε περίπτωση που η αιτίαση αυτή αφορά το ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη στοιχεία που διέθετε κατά τον χρόνο υποβολής των διαφόρων αιτήσεων, αφενός, επισημαίνεται ότι από τους κανόνες που προβλέπονται στην ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία που διαθέτει κατά τον χρόνο υποβολής αιτήσεως απαλλαγής ή μείωσης προστίμου. Έτσι, από την παράγραφο 10 της ανακοινώσεως αυτής προκύπτει ότι η υπό όρους απαλλαγή δυνάμει της παραγράφου 8, στοιχείο α', δεν χορηγείται εάν η Επιτροπή διέθετε ήδη επαρκείς αποδείξεις ώστε να εκδώσει απόφαση για διεξαγωγή ελέγχου σχετικά με την πιθανολογούμενη σύμπραξη. Όσον αφορά τις αιτήσεις μείωσης του ύψους των προστίμων, από την παράγραφο 24 της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας προκύπτει ότι για να χορηγηθεί μείωση σε επιχείρηση η επιχείρηση αυτή πρέπει να υποβάλει στην Επιτροπή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την πιθανολογούμενη παράβαση τα οποία αντιπροσωπεύουν σημαντική προστιθέμενη αξία «σε σχέση με τα αποδεικτικά στοιχεία που έχει ήδη στην κατοχή της η Επιτροπή».
- 381 Αφετέρου, υπενθυμίζεται ότι σκοπός του προγράμματος επιείκειας της Επιτροπής δεν είναι να εξασφαλίσει στις επιχειρήσεις που μετέχουν σε μυστικές συμπράξεις τη δυνατότητα να αποφύγουν τις οικονομικές επιπτώσεις της ευθύνης τους, αλλά να διευκολύνει τον εντοπισμό των εν λόγω πρακτικών και εν συνεχεία, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, την προσπάθεια να ανασυσταθούν κατά το μέτρο του δυνατού τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά. Ως εκ τούτου, τα πλεονεκτήματα που

μπορούν να προκύψουν για τις επιχειρήσεις που μετέχουν σε τέτοιες πρακτικές δεν μπορούν να υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας του προγράμματος επιείκειας και της διοικητικής διαδικασίας που διεξάγει η Επιτροπή.

- 382 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν υπέπεσε εν προκειμένω σε πλάνη λαμβάνοντας υπόψη ότι κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως απαλλαγής της DP δεν γνώριζε ακόμη ότι υπήρχε συμπεριφορά αντίθετη προς τον ανταγωνισμό στις υπηρεσίες διαμεταφοράς, ενώ όταν υποβλήθηκαν οι αιτήσεις των λοιπών επιχειρήσεων, περιλαμβανομένου του ομίλου DB, διέθετε ήδη σχετικές πληροφορίες. Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται ότι όταν κατέθεσαν τις αιτήσεις τους οι λοιπές επιχειρήσεις η Επιτροπή δεν διέθετε μόνο πληροφορίες και αποδεικτικά στοιχεία που της είχε υποβάλει η DP αλλά και αποδεικτικά στοιχεία που είχε συγκεντρώσει η ίδια κατά τη διενέργεια αιφνιδίων ελέγχων.
- 383 Δεύτερον, σε περίπτωση που το επιχείρημα της προσφεύγουσας αφορά το ότι, αφενός, όσον αφορά την αίτηση απαλλαγής της DP, αρχικά η Επιτροπή χορήγησε υπό όρους απαλλαγή βάσει των πληροφοριών που διέθετε σε εκείνο το στάδιο της διαδικασίας και, στη συνέχεια, κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας, χορήγησε οριστική απαλλαγή για τις συμπράξεις που είχαν διαπιστωθεί με την αιτιολογία ότι αυτές ενέπιπταν στη σύμπραξη για την οποία είχε χορηγήσει την υπό όρους απαλλαγή, ενώ, αφετέρου, όσον αφορά τις αιτήσεις μείωσης προστίμου των λοιπών επιχειρήσεων, η Επιτροπή εξέτασε απλώς την προστιθέμενη αξία των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που υποβλήθηκαν σε σχέση με τις συμπράξεις που διαπιστώθηκαν κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας, το επιχείρημα αυτό πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 384 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι η ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας προβλέπει διαφορετικό καθεστώς, αφενός, για τις αιτήσεις απαλλαγής και αφετέρου για τις αιτήσεις μείωσης του ύψους των προστίμων. Συγκεκριμένα, μόνο για τις αιτήσεις απαλλαγής προβλέπεται ότι η Επιτροπή εκδίδει απόφαση απαλλαγής υπό όρους βάσει των πληροφοριών που διαθέτει κατά την χρόνο υποβολής μιας τέτοιας αιτήσεως, συνεπώς βάσει μιας *ex ante* αξιολογήσεως. Αντιθέτως, για τις αιτήσεις μείωσης του ύψους των προστίμων δεν προβλέπεται η έκδοση μιας τέτοιας προκαταρκτικής αποφάσεως υπό όρους και η Επιτροπή εξετάζει, απλώς, κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας την προστιθέμενη αξία των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων που υποβλήθηκαν σε σχέση με τις συμπράξεις που διαπίστωσε κατά το πέρας της διαδικασίας.
- 385 Στο μέτρο που το επιχείρημα της προσφεύγουσας θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι βάλλει κατά της ανωτέρω διακρίσεως που γίνεται στην ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας, αρκεί η διαπίστωση ότι η προνομιακή μεταχείριση της πρώτης επιχειρήσεως που συνεργάζεται με την Επιτροπή, υπό την έννοια της παραγράφου 8 της εν λόγω ανακοινώσεως, δικαιολογείται προκειμένου, αφενός, να παρακινηθούν οι επιχειρήσεις να συνεργαστούν με την Επιτροπή το συντομότερο δυνατό για να τύχουν αυτής της ευνοϊκής μεταχειρίσεως και, αφετέρου να μην δοθούν στις επιχειρήσεις που δεν είναι οι πρώτες που συνεργάζονται με την Επιτροπή οφέλη που υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας του προγράμματος επιείκειας και της διοικητικής διαδικασίας (βλ. σκέψη 381 ανωτέρω).
- 386 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να υπομνησθεί, επίσης, ότι η διάκριση μεταξύ, του καθεστώτος που προβλέπεται, αφενός, για τις αιτήσεις απαλλαγής και, αφετέρου για τις αιτήσεις μείωσης προστίμου, μετριάζεται από τον κανόνα που θεσπίζεται στην παράγραφο 26, τρίτο εδάφιο, της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας. Ο κανόνας αυτός ορίζει ότι όταν η επιχείρηση που ζητεί τη μείωση του ύψους του προστίμου υποβάλλει αδιάσειστα στοιχεία, υπό την έννοια της παραγράφου 25 της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας, τα οποία χρησιμοποιεί η Επιτροπή για να αποδείξει πρόσθετα περιστατικά που αυξάνουν τη βαρύτητα ή τη διάρκεια της παραβάσεως, η Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη τα πρόσθετα αυτά στοιχεία κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου που θα επιβάλει στην επιχείρηση η οποία παρέσχε τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία και κατ' αυτόν τον τρόπο της χορηγεί μια «μερική απαλλαγή».

- 387 Βάσει των ανωτέρω, το επιχείρημα που στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή έκρινε πάνω σε διαφορετική βάση την αίτηση απαλλαγής της DP σε σχέση με τις αιτήσεις μειώσεως του ύψους των προστίμων των λοιπών επιχειρήσεων πρέπει, επίσης, να απορριφθεί
- 388 Επομένως, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να αποδείξει ότι είναι πλημμελής η εκτίμηση, εκ μέρους της Επιτροπής, της αιτήσεως απαλλαγής της DP και των αιτήσεων μειώσεως του ύψους των προστίμων των λοιπών επιχειρήσεων.
- 389 Κατά συνέπεια, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του, όχι μόνο όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως αλλά και όσον αφορά το αίτημα ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του Γενικού Δικαστηρίου.

7. Επί του έβδομου λόγου, που αφορά την απόφαση της Επιτροπής να μην προχωρήσει σε συμβιβαστικό διακανονισμό

- 390 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι με έγγραφο της 21ης Οκτωβρίου 2009 ο όμιλος DB ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με το ότι η παρούσα υπόθεση ήταν κατάλληλη για διακανονισμό και εξέφρασε το ενδιαφέρον του να προβεί σε διαπραγματεύσεις για την επίτευξη διακανονισμού. Η Επιτροπή, απαντώντας, με έγγραφο της 4ης Νοεμβρίου 2009, ότι υπό το πρίσμα των ειδικών περιστάσεων της υποθέσεως και του σχετικά προχωρημένου σταδίου της διαδικασίας, δεν έκρινε σκόπιμο να προβεί σε συζητήσεις για την επίτευξη διακανονισμού στην παρούσα υπόθεση, αφενός παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως και, αφετέρου, παρέβη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο στηρίζεται, ιδίως, σε παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και σε πλάνη εκτιμήσεως

- 391 Καταρχάς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι όταν η Επιτροπή έλαβε το από 21 Οκτωβρίου 2009 έγγραφο όφειλε, αφενός, να εξετάσει αν τα οικεία μέρη επιθυμούσαν να λάβουν μέρος σε διακανονισμό προκειμένου να ασκήσει ορθά τη διακριτική της ευχέρεια και, αφετέρου, να κινήσει συζήτηση με την προσφεύγουσα προκειμένου να υπάρξει συμβιβαστικός διακανονισμός της υποθέσεως. Σκοπός της διαδικασίας συμβιβασμού είναι να διασφαλίζεται η καλύτερη δυνατή χρήση των πόρων της Επιτροπής με τη βελτίωση της αποδόσεως της χωρίς κατ' ανάγκη να αυξάνεται η διοικητική της επιβάρυνση. Η Επιτροπή δεν μπορούσε, όμως, να εκτιμήσει επαρκώς τη δυνατότητα που υπήρχε να προκύψει όφελος αποτελεσματικότητας χάρις στη διαδικασία του συμβιβασμού χωρίς να ελέγξει προηγουμένως αν τα μέρη τα οποία αφορούσε ο έλεγχος ήταν διατεθειμένα να αναγνωρίσουν την ευθύνη τους υπό την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ συνολικά ή για τμήμα της συμπεριφοράς την οποία έλεγχε η Επιτροπή.
- 392 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 393 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται, καταρχάς, ότι σύμφωνα με την προσέγγιση που υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα να κρίνει ελεύθερα τη σκοπιμότητα κινήσεως διαδικασίας διακανονισμού πριν έρθει σε επαφή με τα ενδιαφερόμενα μέρη και πριν διερευνήσει το ενδιαφέρον τους να προβούν σε συμβιβαστικό διακανονισμό. Επομένως, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας να μην προχωρήσει σε συμβιβαστικό διακανονισμό χωρίς να έρθει σε επαφή με τους αποδέκτες της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 394 Η προσέγγιση αυτή δεν είναι σύμφωνη προς τις ισχύουσες διατάξεις.
- 395 Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 10α, παράγραφος 1, του κανονισμού 773/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 622/2008 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2008 (ΕΕ L 171, σ. 3), η Επιτροπή δύναται να ορίσει προθεσμία εντός της οποίας τα μέρη έχουν τη δυνατότητα να δηλώσουν γραπτώς

ότι είναι διατεθειμένα να συμμετάσχουν σε συζητήσεις διευθετήσεως διαφορών ενόψει της πιθανής υποβολής αιτημάτων διευθετήσεως διαφορών. Επομένως, προκύπτει σαφώς από το γράμμα της διατάξεως αυτής ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να έρθει σε επαφή με τα μέρη αλλά διαθέτει διακριτική ευχέρεια ως προς το ζήτημα αυτό. Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 10α, παράγραφος 1, του κανονισμού 773/2004, όπως έχει τροποποιηθεί, επιβεβαιώνεται από την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 622/2008, κατά την οποία η Επιτροπή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια που της επιτρέπει να αποφασίζει σε ποιες υποθέσεις είναι δυνατόν να διερευνηθεί κατά πόσον τα εμπλεκόμενα μέρη θα ενδιαφέρονταν να ακολουθήσουν διαδικασία διευθετήσεως διαφορών, καθώς και να αποφασίζει ανά πάσα στιγμή την κίνηση ή τη διακοπή τέτοιων διαδικασιών ή την οριστική διευθέτηση μιας υποθέσεως.

- 396 Στο πλαίσιο αυτό επισημαίνεται, επίσης, ότι η πρακτική της Επιτροπής είναι σύμφωνη προς την ανωτέρω προσέγγιση. Συγκεκριμένα, κατά την παράγραφο 6 της ανακοινώσεως σχετικά με την διεξαγωγή διαδικασιών διευθετήσεως διαφορών, σε περίπτωση που η Επιτροπή θεωρεί ότι μια υπόθεση μπορεί, κατ' αρχήν, να προσφέρεται για τη διαδικασία αυτή, διερευνά κατά πόσον είναι σκόπιμο να συμφωνήσουν όλα τα μέρη σχετικά με την εφαρμογή διαδικασίας διευθέτησης της διαφοράς τους, παρότι τα μέρη της διαδικασίας δεν έχουν αντίστοιχο δικαίωμα. Προκύπτει σαφώς από την παράγραφο αυτή ότι μόνο στην περίπτωση που κρίνει ότι μια υπόθεση προσφέρεται για τη διαδικασία διευθετήσεως της διαφοράς αναμένεται να διερευνήσει το ενδιαφέρον των οικείων επιχειρήσεων. Επομένως, η ανωτέρω παράγραφος προβλέπει επίσης τη δυνατότητα της Επιτροπής να θεωρήσει ότι μια υπόθεση δεν προσφέρεται για διαδικασία διευθετήσεως της διαφοράς χωρίς να έρθει σε επαφή με τα μέρη και χωρίς να διερευνήσει το ενδιαφέρον τους για μια τέτοια διαδικασία.
- 397 Κατά συνέπεια, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, μόνο το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διερεύνησε το ενδιαφέρον της προσφεύγουσας και των λοιπών επιχειρήσεων να συμμετάσχουν σε διαδικασία διευθετήσεως της διαφοράς δεν μπορεί αφεαυτού να αποδείξει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελής. Επομένως η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.
- 398 Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως η απόφαση της Επιτροπής να μην επιλέξει συμβιβαστική διευθέτηση πάσχει πλάνη εκτιμήσεως. Εν προκειμένω, μια συμβιβαστική διευθέτηση θα οδηγούσε σε οφέλη από απόψεως αποτελεσματικότητας.
- 399 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 400 Επισημαίνεται ότι, σε αντίθεση προς όσα υπαινίσσεται η προσφεύγουσα, η Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια. Ως προς το ζήτημα αυτό αρκεί να επισημανθεί ότι στο από 4 Νοεμβρίου 2009 έγγραφό της απάντησε ότι δεν θεωρούσε σκόπιμο να προβεί σε συνομιλίες διευθετήσεως της διαφοράς στη συγκεκριμένη υπόθεση.
- 401 Εξάλλου, όσον αφορά τις αιτιάσεις σχετικά με πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι, βάσει όσων επισήμανε η ίδια, η απόφαση της να μην επιλέξει συμβιβαστικό διακανονισμό στην υπό κρίση υπόθεση στηριζόταν ιδίως στη σκέψη ότι δεν φαινόταν να υπάρχουν πολλές πιθανότητες να επιτευχθεί κοινή συμφωνία με τα μέρη ως προς την έκταση τυχόν αιτιάσεων, ιδίως λόγω του μεγάλου αριθμού των μερών.
- 402 Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται ότι σκοπός ενός συμβιβαστικού διακανονισμού είναι να επιτευχθεί η καλύτερη δυνατή χρήση των πόρων της Επιτροπής με την επιβολή αποτελεσματικών κυρώσεων εντός σύντομου χρονικού διαστήματος. Κατά την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 622/2008 η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη την πιθανότητα επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών όσον αφορά το πεδίο ενδεχομένων αιτιάσεων εντός ενός εύλογου χρονοδιαγράμματος. Όπως προκύπτει από αυτή την αιτιολογική σκέψη, στο πλαίσιο αυτό μπορεί να λάβει υπόψη παράγοντες όπως ο αριθμός των εμπλεκόμενων μερών, οι προβλεπόμενες αντικρουόμενες απόψεις όσον αφορά τον καταλογισμό των ευθυνών και ο βαθμός αμφισβητήσεως των πραγματικών περιστατικών. Από

την ίδια αιτιολογική σκέψη προκύπτει, επίσης, ότι η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη και άλλα ζητήματα πέραν όσων αφορούν τυχόν οφέλη αποτελεσματικότητας, όπως η πιθανότητα να δημιουργηθεί προηγούμενο.

- 403 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω πρέπει να εξετασθεί αν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας μπορούν να καταδείξουν πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής.
- 404 Ως προς το ζήτημα αυτό η προσφεύγουσα επικαλείται, καταρχάς, τον μεγάλο αριθμό των εμπλεκόμενων μερών και το γεγονός ότι η διαδικασία διευθέτησεως θα μπορούσε να εξασφαλίσει οφέλη αποτελεσματικότητας.
- 405 Όσον αφορά το επιχείρημα αυτό υπενθυμίζεται ότι τα οφέλη αποτελεσματικότητας λόγω μιας διαδικασίας διευθέτησεως είναι μεγαλύτερα όταν η συμβιβαστική διευθέτηση γίνεται δεκτή από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Συγκεκριμένα, σε μια τέτοια περίπτωση η Επιτροπή δεν υποχρεούται να επιτρέψει την πρόσβαση στον φάκελο και να διενεργήσει ακρόαση. Μπορεί, επίσης, να αρκестεί στη σύνταξη μιας σύντομης ανακοινώσεως αιτιάσεων σε μία μόνο γλώσσα. Αντιθέτως, αν ένα ή περισσότερα από τα εμπλεκόμενα μέρη δεν είναι διατεθειμένα να ακολουθήσουν την οδό της διευθέτησεως, τότε περιορίζονται τα οφέλη αποτελεσματικότητας. Επομένως, δεν είναι εσφαλμένη η εκτίμηση ότι ο αυξημένος αριθμός εμπλεκόμενων μερών ενδέχεται να επηρεάσει αρνητικά τον χρόνο εντός του οποίου θα μπορέσει η Επιτροπή να καταλήξει σε συμφωνία με τα εμπλεκόμενα μέρη ως προς την έκταση τυχόν αιτιάσεων.
- 406 Δεδομένου ότι εν προκειμένω ο αριθμός των μερών που έλαβαν μέρος στη διαδικασία ανέρχεται σε 47, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι αυτή η πτυχή της υποθέσεως δεν συνηγορούσε υπέρ της συμβιβαστικής διευθέτησεως.
- 407 Στο πλαίσιο αυτό επισημαίνεται, επίσης, αφενός, ότι αρκετές από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις δεν συνεργάστηκαν με την Επιτροπή βάσει της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας και, αφετέρου, ότι υπήρχε ο κίνδυνος να αμφισβητηθούν από ορισμένους αποδέκτες της προσβαλλομένης αποφάσεως κάποια στοιχεία της αποφάσεώς της, όπως το παραδεκτό των πληροφοριών και των στοιχείων που υπέβαλε η DP, η ευθύνη των οικονομικών διαδόχων και ο καθορισμός της αξίας των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με τις συμπράξεις. Επομένως, σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ορισμένα από τα στοιχεία της προσβαλλομένης αποφάσεως να αμφισβητηθούν από τους αποδέκτες της.
- 408 Σε αντίθεση προς όσα προβάλλει η προσφεύγουσα, ο μεγάλος αριθμός των μερών δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να αποφασίσει να μην προχωρήσει σε συμβιβαστική διευθέτηση της υποθέσεως.
- 409 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο αριθμός των εμπλεκόμενων μερών μπορούσε να είναι μικρότερος αν η Επιτροπή είχε αποφασίσει να κινήσει χωριστές διαδικασίες για κάθε μία από τις συμπράξεις σχετικά με το AMS, το CAF, το NES και την PSS, αντί να τις συγκεντρώσει σε μία διαδικασία. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να επικαλεστεί μια κατάσταση την οποία είχε προκαλέσει η ίδια.
- 410 Το επιχείρημα αυτό πρέπει, επίσης, να απορριφθεί.
- 411 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται ότι τόσο η δυνατότητα συμβιβαστικής διευθέτησεως όσο και η δυνατότητα ταυτόχρονης εξετάσεως περισσότερων παραβάσεων στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας σκοπό έχουν να εξασφαλίσουν οφέλη αποτελεσματικότητας. Καμία διάταξη δεν ιεραρχεί, όμως, αυτές τις δύο επιλογές, έτσι η επιλογή της Επιτροπής να εξετάσει περισσότερες παραβάσεις στο πλαίσιο μίας διαδικασίας δεν περιορίζεται από τη δυνατότητα συμβιβαστικής διευθέτησεως της διαφοράς. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιλογή ότι επέλεξε να εξετάσει από κοινού τις συμπράξεις

σχετικά με το AMS, το CAF, το NES και την PSS και ότι εξέτασε τη σκοπιμότητα μιας συμβιβαστικής διευθετήσεως λαμβάνοντας υπόψη τα διαδικαστικά ζητήματα που προέκυπταν από την επιλογή της αυτής.

- 412 Σε κάθε περίπτωση, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν καταδεικνύει ότι αν είχε επιλεγεί να αντιμετωπισθούν χωριστά οι ανωτέρω παραβάσεις θα υπήρξε διαφορετικό αποτέλεσμα ως προς το ζήτημα της συμβιβαστικής διευθετήσεως. Στο πλαίσιο αυτό επισημαίνεται ότι ακόμη και αν εξετάζονταν χωριστά οι παραβάσεις αυτές, υπήρχαν σε κάθε παράβαση αρκετές επιχειρήσεις οι οποίες δεν συνεργάστηκαν στο πλαίσιο της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας και ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή μπορούσε να κρίνει, χωρίς να υποπίπτει σε πλάνη εκτιμήσεως, ότι καμία από τις παραβάσεις δεν προσφερόταν για συμβιβαστική διευθέτηση.
- 413 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη επικαλούμενη το προχωρημένο στάδιο της διαδικασίας. Κάτι τέτοιο δεν μπορούσε να αποτελέσει λόγο να μην προχωρήσει σε διαδικασία διευθετήσεως. Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποφασίσει ως προς το ζήτημα πιθανής διαδικασίας διευθετήσεως πριν από ένα σχετικά προχωρημένο στάδιο της διαδικασίας που θα της επέτρεπε να εκτιμήσει τη συμπεριφορά των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και να έχει στη διάθεσή της αρκετά στοιχεία για να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως.
- 414 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.
- 415 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.
- 416 Το εν λόγω επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές. Συγκεκριμένα, εν προκειμένω η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η υπόθεση δεν προσφερόταν για συμβιβαστική διευθέτηση ήταν δικαιολογημένη βάσει της εκτιμήσεως ως προς τον μεγάλο αριθμό των μερών (βλ. σκέψεις 404 έως 408 ανωτέρω).
- 417 Εξάλλου, και σε κάθε περίπτωση, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή εν προκειμένω δεν υπέπεσε σε πλάνη λαμβάνοντας υπόψη το στάδιο στο οποίο βρισκόταν η διαδικασία κατά τον χρόνο που έλαβε την επιστολή του ομίλου DB στην οποία ο όμιλος εξέφραζε το ενδιαφέρον του για μια διαδικασία διευθετήσεως. Όπως εκτέθηκε ανωτέρω, το ότι επιχειρήσεις ενημερώνουν ότι ενδιαφέρονται να λάβουν μέρος σε διευθέτηση είναι ένας από τους παράγοντες που μπορεί να λάβει υπόψη η Επιτροπή για να αποφασίσει αν η υπόθεση προσφέρεται για συμβιβαστική διευθέτηση, καθώς ο παράγοντας αυτός μπορεί να επηρεάσει την πιθανότητα να επιτευχθεί εντός ευλόγου χρόνου συμφωνία με τα εμπλεκόμενα μέρη ως προς την έκταση τυχόν αιτιάσεων. Η βαρύτητα, όμως, μιας τέτοιας ενημερώσεως ποικίλλει ανάλογα με το στάδιο της διαδικασίας. Συγκεκριμένα, όταν η Επιτροπή, χωρίς να υποπίπτει σε πλάνη, σχεδιάζει να μην προχωρήσει σε συμβιβαστική διευθέτηση και έχει ήδη κινήσει μη συμβιβαστική διαδικασία, τότε τα οφέλη αποτελεσματικότητας που θα μπορούσαν να προκύψουν λόγω της συμβιβαστικής διευθετήσεως ενδέχεται να είναι πιο περιορισμένα.
- 418 Εν προκειμένω, η Επιτροπή σχεδίαζε να προχωρήσει σε μη συμβιβαστική διαδικασία και όταν έλαβε την επιστολή του ομίλου DB στις 21 Οκτωβρίου 2009 είχε ήδη ετοιμάσει και συζητήσει σχέδιο κοινοποιήσεως αιτιάσεων. Επομένως, η εκτίμησή της ότι, δεδομένης της δουλειάς που είχε ήδη γίνει, η ενημέρωση σχετικά με το ενδιαφέρον του ομίλου DB για διαδικασία διευθετήσεως, είχε μικρότερη βαρύτητα, δεν πάσχει από πλάνη εκτιμήσεως.
- 419 Τέταρτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι αρχές ανταγωνισμού σε πολλά τρίτα κράτη, όπως η Νέα Ζηλανδία, οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Νότια Αφρική έκριναν σκόπιμο να προχωρήσουν σε συμβιβασμό για τις ίδιες ή παρόμοιες παραβάσεις.
- 420 Το επιχείρημα αυτό πρέπει, επίσης, να απορριφθεί.

- 421 Συγκεκριμένα, ως προς το ζήτημα αυτό αρκεί να υπομνησθεί ότι η απόφαση της Επιτροπής πρέπει να κριθεί βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας της Ένωσης και ότι το γεγονός ότι τρίτες χώρες επέλεξαν να προχωρήσουν σε συμβιβασμό δεν αποδεικνύει πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής. Σε κάθε περίπτωση, στο μέτρο που η προσφεύγουσα επικαλείται παραδείγματα που αφορούν κράτη στα οποία ισχύει το σύστημα της «διαπραγματεύσεως» (plea bargaining), επισημαίνεται ότι η διαδικασία διευθέτησεως του άρθρου 10α, παράγραφος 1, του κανονισμού 773/2004, όπως έχει τροποποιηθεί, διαφέρει σημαντικά από το σύστημα αυτό.
- 422 Επομένως, κανένα από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να καταδείξει ότι είναι πλημμελής η εκτίμηση της Επιτροπής ότι η παρούσα υπόθεση δεν προσφερόταν για συμβιβαστική διευθέτηση.
- 423 Τρίτον, πρέπει να δοθεί απάντηση στην αιτίαση της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αιτιολόγησε διαφορετικά την απόφασή της να μην προχωρήσει σε συμβιβαστική διευθέτηση και ότι αυτά τα στοιχεία της αιτιολογίας της είναι απαράδεκτα ή τουλάχιστον δεν ασκούν επιρροή.
- 424 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνει παραπομπή στη νομολογία που αναφέρθηκε στις σκέψεις 229 έως 231 ανωτέρω. Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι η αιτιολογία αποφάσεως πρέπει, κατ' αρχήν, να ανακοινώνεται στον ενδιαφερόμενο ταυτοχρόνως με την απόφαση που τον θίγει και ότι η έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορεί να θεραπευθεί από το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται την αιτιολογία της αποφάσεως κατά τη διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Alliance One International και Standard Commercial Tobacco κατά Επιτροπής, C-628/10 P και C-14/11 P, Συλλογή, EU:C:2012:479, σκέψη 74).
- 425 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως και επομένως πρέπει να εξεταστεί η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως. Μπορεί, όμως, να ληφθεί επίσης υπόψη το περιεχόμενο του από 4 Νοεμβρίου 2009 εγγράφου της Επιτροπής, στο βαθμό που εντάσσεται στο πλαίσιο της αποφάσεως αυτής.
- 426 Όσον αφορά την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, διαπιστώνεται καταρχάς ότι, αφενός, στο από 4 Νοεμβρίου 2009 έγγραφο της η Επιτροπή ανέφερε ότι η διαδικασία βρισκόταν σε προχωρημένο στάδιο και ότι συνέτρεχαν ιδιαίτερες περιστάσεις στη συγκεκριμένη υπόθεση. Αφετέρου, από το πλαίσιο και το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει με επαρκή σαφήνεια ότι ήταν μεγάλος ο αριθμός των εμπλεκόμενων μερών, ότι αρκετές από τις επιχειρήσεις δεν είχαν συνεργαστεί με την Επιτροπή και ότι υπήρχε ο κίνδυνος να αμφισβητηθούν ορισμένα στοιχεία της προσεγγίσεώς της (βλ. ιδίως τη μνεία των αποδεκτών της προσβαλλομένης αποφάσεως, το σημείο 2.2 σχετικά με τις επιχειρήσεις τις οποίες αφορά η διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, το σημείο 8.5 σχετικά με την εφαρμογή της ανακοινώσεως του 2006 περί συνεργασίας, τις αιτιολογικές σκέψεις 644 έως 648 σχετικά με την αρμοδιότητα της Επιτροπής και τις αιτιολογικές σκέψεις 857 έως 890 σχετικά με τον καθορισμό της αξίας των πωλήσεων).
- 427 Δεύτερον, από το νομικό πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως, ήτοι από την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 622/2008, και την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την διεξαγωγή διαδικασιών διευθέτησεως διαφορών, προκύπτει ότι η Επιτροπή έκρινε ότι οι ανωτέρω περιστάσεις επηρέαζαν την επιλογή της να προβεί σε συμβιβαστική διευθέτηση της διαφοράς.
- 428 Επομένως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως ήταν αρκετά σαφής ώστε η προσφεύγουσα να είναι σε θέση να αντιληφθεί τους λόγους στους οποίους στηρίχθηκε η απόφαση και το Γενικό Δικαστήριο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 429 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του έβδομου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

- 430 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Η υπόθεση σχετικά με τη διαμεταφορά δεν διέφερε σημαντικά από άλλες υποθέσεις στις οποίες η Επιτροπή είχε προχωρήσει σε συμβιβαστικό διακανονισμό.
- 431 Υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως απαγορεύει να αντιμετωπίζονται παρόμοιες καταστάσεις κατά διαφορετικό τρόπο ή διαφορετικές καταστάσεις με όμοιο τρόπο, εκτός αν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικά, αλλά, όσον αφορά το τι αποτελεί παρόμοια κατάσταση, η προγενέστερη πρακτική της Επιτροπής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη ως νομικό πλαίσιο για τα πρόστιμα στον τομέα του ανταγωνισμού και αποφάσεις που αφορούν άλλες υποθέσεις έχουν ενδεικτικό χαρακτήρα όταν εξετάζεται η ύπαρξη δυσμενών διακρίσεων, δεδομένου ότι οι περιστάσεις των υποθέσεων δεν είναι οι ίδιες (σκέψεις 326 και 327 ανωτέρω).
- 432 Επίσης, και σε κάθε περίπτωση, επισημαίνεται ότι οι περιστάσεις που επικαλείται η προσφεύγουσα δεν καταδεικνύουν παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.
- 433 Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζεται ότι ο παρεμφερής χαρακτήρας δύο καταστάσεων πρέπει να εκτιμάται ιδίως υπό το πρίσμα του σκοπού και του αντικειμένου του οικείου νομικού πλαισίου (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Arcelor Atlantique και Lorraine κ.λπ., C-127/07, Συλλογή, EU:C:2008:728, σκέψη 26). Καθώς η διαδικασία διευθετήσεως σκοπό έχει να επιτρέπει στην Επιτροπή να επεξεργάζεται ταχύτερα και αποτελεσματικότερα τις υποθέσεις συμπράξεων, πρέπει να λαμβάνει υπόψη την πιθανότητα να επιτευχθεί εντός ευλόγου χρόνου συμφωνία μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών ως προς την έκταση τυχόν αιτιάσεων (βλ. την αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού 622/2008).
- 434 Καταρχάς, στο μέτρο που η προσφεύγουσα επικαλείται ότι σε άλλες περιπτώσεις οι παραβάσεις ήταν περισσότερο πολύπλοκες, αρκεί η διαπίστωση ότι οι παράγοντες αυτοί δεν μπορούν αφεαυτών να αποδείξουν ότι στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή όφειλε να κρίνει ότι ήταν ευκολότερη η επίτευξη, εντός ευλόγου χρόνου, μιας κοινής συμφωνίας μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών ως προς την έκταση τυχόν αιτιάσεων.
- 435 Δεύτερον, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι καθεμία από τις συμπράξεις σχετικά με το NES, το AMS, το CAF και την PSS προσφερόταν από μόνη της για συμβιβαστικό διακανονισμό, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό δεν αφορά προηγούμενη πρακτική της Επιτροπής αλλά αρκείται, κατ' ουσίαν, στην επανάληψη της αιτιάσεως που στηρίζεται στο ότι ο αριθμός των εμπλεκόμενων μερών θα μπορούσε να είναι μικρότερος αν η Επιτροπή είχε αποφασίσει να κινήσει χωριστή διαδικασία για καθεμία από τις συμπράξεις σχετικά με το AMS, το CAF, το NES και την PSS, κάτι που έχει ήδη απορριφθεί στις σκέψεις 409 έως 412 ανωτέρω.
- 436 Τρίτον, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει ότι στην απόφαση C(2010) 5001 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου [101 ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.866 – Φωσφορικά άλατα για ζωοτροφές), η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση διακανονισμού η οποία δεν κάλυπτε το σύνολο των μερών που εμπλέκονταν στην παράβαση, επισημαίνεται ότι στην υπόθεση αυτή η Επιτροπή, αφού αποφάσισε να κινήσει με τα οικεία μέρη συζητήσεις διευθετήσεως της διαφοράς, αποφάσισε να μην εκδώσει απόφαση διευθετήσεως για επιχείρηση η οποία αποφάσισε να εγκαταλείψει τις συζητήσεις. Η προσφεύγουσα δεν εκθέτει, όμως, ως προς τι κάτι τέτοιο καθιστά την υπόθεση αυτή παρεμφερή με την παρούσα υπόθεση, στην οποία ο αριθμός των μερών ήταν πολύ μεγάλος και αρκετές από τις επίμαχες εταιρίες δεν είχαν συνεργαστεί με την Επιτροπή.
- 437 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το σκέλος που στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο έβδομος λόγος στο σύνολό του.

438 Δεδομένου ότι πρέπει να απορριφθούν όλοι οι λόγοι ακυρώσεως και ότι η εξέτασή τους δεν αποκάλυψε στοιχεία που θα δικαιολογούσαν μείωση του ύψους του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο της πλήρους δικαιοδοσίας του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της, όχι μόνον όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως αλλά και όσον αφορά το αίτημα ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

439 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει τη Schenker Ltd στα δικαστικά έξοδα.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Φεβρουαρίου 2016.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς και προσβαλλόμενη απόφαση	2
Διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και αιτήματα των διαδίκων	3
Σκεπτικό	4
1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται, αφενός, σε παράβαση των άρθρων 4 και 7, καθώς και του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, και, αφετέρου, σε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως	6
Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση των άρθρων 4 και 7, καθώς και του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη	6
Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται σε παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου	7
Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται σε παράβαση της απαγορεύσεως διπλής εκπροσωπήσεως και της αρχής της εμπιστοσύνης.....	8
Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται σε αθέτηση της υποχρεώσεως πίστεως της DP.	9
Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως ..	10
2. Επί του δεύτερου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 1 του κανονισμού 141	11
Επί της ερμηνείας του άρθρου 1 του κανονισμού 141	12
Επί των υπηρεσιών που αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES	13
3. Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε απουσία σημαντικού επηρεασμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών.....	17
Επί του πρώτου σκέλους, σχετικά με τις υπηρεσίες που αφορά η σύμπραξη σχετικά με το NES	17
Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών	19
Επί του επηρεασμού του εμπορίου όσον αφορά τις υπηρεσίες διαμεταφοράς	20
– Επί των αποτελεσμάτων στους πελάτες των διαμεταφορέων και στη συμπεριφορά των διαμεταφορέων σε άλλα κράτη μέλη	21
– Επί του αισθητού επηρεασμού του εμπορίου	24
Επί του επηρεασμού της ροής των εμπορευμάτων	25
Επί της παραβάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της μη λήψεως υπόψη της παραγράφου 77 των κατευθυντηρίων γραμμών του 2004	25
4. Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την απόφαση της Επιτροπής να θεωρήσει αποκλειστικά υπεύθυνη την προσφεύγουσα	26

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και της αρχής της προσωπικής ευθύνης	26
Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, και επί του τρίτου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	29
Επί της παραβάσεως του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και της παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοικήσεως	
Επί της παραβάσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	31
5. Επί του πέμπτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος αφορά πλάνη κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου καθώς και παράβαση του άρθρου 27, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003 και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας	33
Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά πλάνη κατά τον υπολογισμό του ύψους του προστίμου ..	33
Επί της αιτιάσεως που αφορά την αξία των πωλήσεων	33
– Επί των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με τη σύμπραξη σχετικά με το NES ..	35
– Επί της εφαρμογής της προσαυξήσεως NES	37
– Επί της υπάρξεως συμπράξεως στις υπηρεσίες αεροπορικών μεταφορών	38
– Επί της λήψεως υπόψη της προκληθείσας οικονομικής ζημίας	39
– Επί των παραγόντων ανταγωνισμού που επηρεάστηκαν	41
– Επί της πλάνης εκτιμήσεως	41
Επί της αιτιάσεως που αφορά τον συντελεστή βαρύτητας	41
Επί της αιτιάσεως που αφορά τη συνδρομή ελαφρυντικής περιστάσεως	43
Επί της αιτιάσεως που στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως	44
Συμπέρασμα	44
Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 27 του κανονισμού 1/2003 και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας	45
6. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, σε παραβίαση της ανακοινώσεως περί συνεργασίας του 2006 και σε πλάνη εκτιμήσεως	47
Επί της τηρήσεως των προϋποθέσεων που προβλέπονται για τη χορήγηση απαλλαγής από το πρόστιμο	48
Επί του επιχειρήματος που στηρίζεται στη χρήση διαφορετικής βάσεως	51
7. Επί του έβδομου λόγου, που αφορά την απόφαση της Επιτροπής να μην προχωρήσει σε συμβιβαστικό διακανονισμό	53
Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο στηρίζεται, ιδίως, σε παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και σε πλάνη εκτιμήσεως	53

Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ...	58
Επί των δικαστικών εξόδων	59